

Pasin Palstat

2023

Raamatun opetukset ja kertomukset ovat meille hyödyksi. Ne johtavat meitä Jumalan tuntemiseen yhä syvemmälle. Voimme oppia aina uutta ja ymmärrämme myös, miten voimme elää todeksi Jumalan sanaa elämämme keskellä. Henki tekee eläväksi! - Se saa sanan sulautumaan uskossa sydämiimme ja se myös virvoittaa ja rohkaisee meitä vanhurskauden kirkastuvilla poluilla.

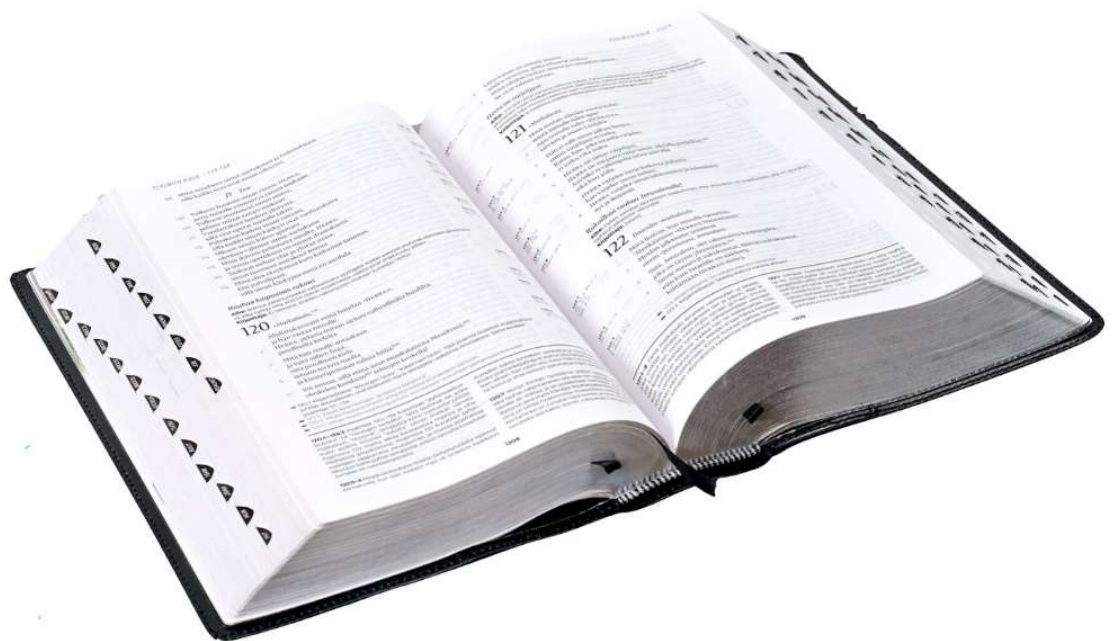

Pasin Palstat 2023

www.pasikallio.com/pasinpalstat - www.facebook.com/groups/pasinpalstat
- E-mail tilaukset: www.bit.ly/3g87Q8C - www.pasinpalstat@gmail.com -

[PALSTAT: fliphtml5.com/bookcase/sbsif/](https://fliphtml5.com/bookcase/sbsif/)

Seinäjoen helluntaiseurakunnan

Nettityöntekijä, Pasi Kallio

www.pasikallio.com/pasinpalstat

[facebook.com/groups/pasinpalstat](https://www.facebook.com/groups/pasinpalstat)

Jeesus parantaa spitaalisen

”Kun Jeesus tuli alas vuorelta, Häntä seurasi suuri joukko ihmisiä. Hänen luokseen tuli silloin spitaalinen mies, heittäytyi maahan Hänen eteensä ja sanoi: *”Herra, jos tahdot, Sinä voit puhdistaa minut.”* Jeesus ojensi kätensä, kosketti häntä ja sanoi: *”Minä tahdon, puhdistu.”* Ja heti mies puhdistui spitaalistaan. Jeesus sanoi hänelle: *”Varo, ettet puhu tästä kenellekään. Mutta mene näyttämään itsesi papille ja uhraa Mooseksen säätämä uhri-lahja todisteeksi puhdistumisestasi.”*

Matteus 8:1–4 FINRK <https://bible.com/bible/1745/mat.8.1-4.FINRK>

Jeesus paransi sairaita. Mahtoi tuona aikana olla suurta ihmetystä ja seka-sortoa, oliko kukaan koskaan edes kuullutkaan tällaisesta tavasta toimia? Kansanjoukot tunkeilivat Jeesuksen ympärillä. He halusivat nähdä, onko se totta, mitä Hänestä puhuttiin. Toiset tiesivät Jeesuksen olevan ainut toivo tervehtymiseen ja he etsivät tilaisuutta tulla Jeesuksen luokse kokeakseen parantumisen ihmeen.

Kertomuksen spitaalinen mies oli käytännössä kuolemaan tuomittu. Spitaalista ei parane, vaan se johtaa ajallaan kuolemaan. Hän joutuisi asumaan spitaalisten yhteisössä kuolemaansa saakka. Ainut pelastus oli Jumalan ihme ja parantava voima. Mies heittäytyi Jeesuksen eteen armoa ja apua pyytäen. Hänen olisi pitänyt pysyä kaukana ihmisistä, kaupungin ulkopuolella vaivansa tähden, mutta elämän halu ja toivon kipinä parantumisesta ajoi hänet liikkeelle.

Jeesuksen kädenojennus spitaaliselle miehelle oli suuri ja riskialtis ele Häneltä juurikin tartuntariskin vuoksi. Se toi kuitenkin suuren muutoksen sairaan elämään. Hän tuli heti terveeksi! Mietipä, miten suuri asia oli juuri tapahtunut! Kuolemaan tuomittu pääsi takaisin elämään ja rakkaitensa pariin! Ehkä hän eli vielä pitkään, teki töitä ja iloitsi Jeesuksen tekemästä ihmeestä elämässään!

Spitaalia verrataan syntiin ja sen vaarallisuuteen ja tarttuvuuteen. Sen vaikutus ulottuu kaikkialle ja meistä jokainen on saanut tartunnan siitä. Olemme kuolemaantuomittuja oman saastaisuutemme tähden. Kuitenkin Jeesuksen Kristuksen parantava kosketus voi tehdä elämässämme muutoksen, joka muuttaa aivan kaiken, jopa niin, että kelpaamme Jumalalle –

Kristuksen tähden. Emme kykene itse poistamaan syntisyyttämme. Tarvitsemme Jeesuksen sovitustyötä, Hänen armoaan ja anteeksiantoaan.

Jeesus kuitenkin pyysi parantunutta olemaan kertomatta ihmisille tapahtuneesta. - Miksi Hän niin teki? *Mikä maine ja kunnia Häntä olisi odottanut parantajana ja ihmeiden tekijänä!* – Mutta Hänen aikansa ei ollut vielä tullut. Hän myös tiesi ihmisten ja ylipappien kateuden tuovan Hänelle ongelmia, kuten sitten myöhemmin tapahtuikin. Jeesuksella oli sanoma julistettavana. Hän ei ollut vain parantaja, vaan Hän toi toivoa sielun pelastumisesta. Hänen täytyi saada julistaa evankeliumi ennen kuolemaansa.

Jeesus ei myöskään vastustanut lakia, vaan Hän kehotti parantunutta uuraamaan Mooseksen säätämän uhrilahjan parantumisen vuoksi (3.Moos.14:1–57). Se, miksi näin tuli toimia lain mukaan, tuntuu nykyajan ihmisestä varsin kummalliselta. Uhrimenot kuitenkin opettivat Jumalan kunnioitusta ja pyhänä pitämistä. Miten paljon me olisimme valmiita osoittamaan kiitollisuutta Jumalaa kohtaan, silloin kun saamme kohdata Hänen ihmeellisen apunsa elämän poluilla?

Miehen nöyrästä asenteesta kertoo se, miten hän puhuttelee Jeesusta. Hän kysyy: *”jos tahdot, Sinä voit puhdistaa minut.”* - Jeesuksen syvä tahto on pelastaa ja parantaa. Sitä Hän tahtoo vielä tänäänkin. Myös meidän tulee lähestyä Jumalaa nöyrästi ja kunnioittaen Hänen tahtoaan. Vaikka emme kokisikaan parantumista, tai saisi haluamaamme, meidän tulee silti kunnioittaa Häntä ja Hänen tahtoaan. Mikään ei estä kuitenkaan meitä nöyrästi rukoilemasta ja pyytämästä Jeesusta auttamaan asioissamme.

Sadanpäällikön usko

”Kun Jeesus saapui Kapernaumiin, Hänen luokseen tuli muuan sadanpäällikkö ja pyysi Häneltä apua sanoen: *”Herra, palvelijani makaa kotona halvaantuneena, kovissa tuskissa.”* Mutta sadanpäällikkö vastasi: *”Herra, en minä ole sen arvoinen, että tulisit minun kattoni alle. Sano ainoastaan sana, niin palvelijani paranee. Minä itsekin olen käskyvallan alainen, ja minulla on sotilaita alaisinani. Kun sanon yhdelle: ’Mene’, niin hän menee, ja toiselle: ’Tule’, niin hän tulee, ja palvelijalleni: ’Tee tämä’, niin hän tekee.”* Tämän kuullessaan Jeesus ihmetteli ja sanoi niille, jotka Häntä seurasivat: *”Totisesti Minä sanon teille: näin suurta uskoa en ole löytänyt Israelista keneltäkään. Minä sanon teille: monet tulevat idästä ja lännestä ja asettuvat aterialle Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin kanssa taivasten valtakunnassa.*

Mutta valtakunnan lapset heitetään uloimpaan pimeyteen. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.” Sitten Jeesus sanoi sadanpäällikölle: ”Mene. Tapahtukoon sinulle niin kuin uskot.” Ja sillä hetkellä palvelija parani.”

Matteus 8:5–6, 8-13 FINRK <https://bible.com/bible/1745/mat.8.5-13>.FINRK

Tämä kertomus oli vain yksi sattumus Jeesuksen toiminnan aikana. Se on kirjoitettu meille opiksi, että myös me voimme asettaa uskomme ja luottamuksen me Jeesukseen ja luottaa Hänen kaikkivaltiuteen. Voimme uskoa mahdottomissakin tilanteissa, että Hän on voimallinen auttaja, olipa tilanteemme mikä tahansa.

Sadanpäällikön ainutlaatuinen ja aito usko teki vaikutuksen Jeesukseen. Oli ehkä jopa ennenkuulumatonta, että joku paranee toisessa paikassa, vaikka täällä rukoilemme. Sadanpäällikön usko oli aitoa. Hän kertoi sydämensä tunnot Jeesukselle ja sai suuren avun silmänräpäyksessä. Tilanteessa vihatun pakanan usko saattoi häpeään juutalaisten uskonnollisten johtajien teennäisen hurskauden.

Yli neljäkymmentä elämäni vuotta on osoittanut minulle, että Jumala on kiinnostunut aidosta tuntemuksista, olipa ne sitten epäilyksiä, suuttumusta, ärtymystä tai syvää kiitollisuutta. Jumalan muutostyö alkaa aina meissä siitä aidosta tilanteesta, jossa kulloinkin elämme.

Sadanpäällikön asenne oli myös nöyrä ja vaatimaton. Hän ei katsonut olevan arvollinen siihen, että Jumalan Poika olisi tullut hänen luokseen kylään. Hän siis arvosti erittäin suuresti Jeesusta Kristusta. Hän olisi voinut antaa monen asian tulla esteeksi Jeesuksen kohtaamiselle. Nämä ovat tuttuja meillekin: Ylpeys, epäily, raha, kielimuuri, etäisyys, aika, itseriittoisuus, valta, tai erilainen yhteiskunnallinen asema. Jos sadanpäällikkö ylitti nämä esteet kohdata Jeesus, meilläkään ei ole syytä olla lähestymättä Häntä.

”Sillä hetkellä palvelija parani!” – Se, että sadanpäällikkö tuli hakemaan Jeesukselta apua, osoittaa myös, miten paljon hän välitti alaisistaan. Voimme päätellä, että hän oli hyväntahtoinen mies, joka ei vain halunnut ja himoinnut itselleen hyvää. Hän välitti ja kantoi esirukouksensa Jeesuksen eteen. Luulenpa, että siinä taloudessa syntyi suuri usko Jeesukseen. Oli tapahtunut ihmeellinen ihme sairaalle, jolla oli valtavat tuskat. Jeesuksen parantava voima on yhä tänäänkin todellisuutta. Siksi kannattaa rukoilla Jeesuksen edessä, anoen ja pyytäen Häntä parantamaan ja koskettamaan.

Tapaus ei ollut ainoastaan tuon pienen hetken suuri juttu. Vielä parituhatta vuotta myöhemmin luetaan tuota kertomusta Jeesuksen tekemästä ihmeestä. Eivät kuulijat ympärillä tienneet, miten merkittävä tarina oli heidän nähtensä syntynyt. Suurin ihme ehkä onkin se, että mekin saamme

lukea tämän kertomuksen Raamattumme lehdistä, täällä kaukana ja vieläpä tuhansien vuosien jälkeen.

Jeesus parantaa

”Kun Jeesus tuli Pietarin kotiin, Hän näki, että tämän anoppi makasi vuoteessa kuumeisena. Jeesus kosketti hänen kättään, ja kuume lähti hänestä. Niin hän nousi ja palveli Jeesusta. Illan tultua Jeesuksen luo tuotiin monta riivattua. Hän ajoi sanallaan henget ulos ja paransi kaikki sairaat, jotta kävisi toteen profeetta Jesajan kautta puhuttu sana: *’Hän otti päälleen meidän sairautemme ja kantoi meidän tautimme.’*”

Matteus 8:14-17 FINRK <https://bible.com/bible/1745/mat.8.14-17.FINRK>

Mahtoi hämmennys olla suuri israelilaisten kesellä, kun valtavia ihmeitä alkoi tapahtua. Kaikki olivat varmasti kuulleet Raamatun kertomuksia ihmeitätekevistä Jumalasta, mutta nyt se tapahtui kaikkien nähden ja sairaat saivat terveyden. Näemme, miten Pietarin anoppi alkoi heti palvella Jeesusta ja opetuslapsia saatuaan kohdata Jeesuksen parantavaa voimaa. Samoin myös me voimme miettiä, miten kunnioittaisimme Jumalaa, Hänen omiaan ja seurakuntaa – varsinkin silloin, kun saamme siunauksia elämäämme.

Tapahtuuko tällaista omassa ajassamme? Onko nämä vain etäisiä kertomuksia, kuin toiveikkaita satuja, joita on äärimmäisen mukava kuunnella tai lukea? – Jeesus toimii tänään samalla tavalla kuin eläessään Raamatun päivinä. Yhä edelleen Hän parantaa, pelastaa ja vapauttaa synnin kahleista. Me emme tiedä etukäteen, missä ja miten Jumala ilmestyy, mutta kymmenien vuosien aikana voimme nähdä rukousvastauksia ja ilmeisiä ihmeitä eläessämme Jeesuksen lähellä. Hänen seurassaan tapahtuu ihmeitä.

Jumala tietää, tarvitsemmeko kokea ihmeitä. Hän tietää, milloin uskomme tarvitsee vahvistusta ja milloin Hänen evankeliuminsa saa uutta voimaa ja innostusta tapahtuneen kautta. Hän myös tietää, milloin olemme valmiita antamaan Jumalalle kaiken kiitoksen ja kunnian. Ihmeet elämässämme eivät tapahdu oman egomme pönkittämiseksi. Ei ole edes tärkeää, kenen kautta ja kuka on rukoillut sairaan puolesta. Kuitenkin Jumalalla on valta tehdä terveeksi. Hänellä on valta antaa myös synnit anteeksi.

Lahkolaisittain saatamme luulla, että paranemisihmeisiin liittyy huutoa ja suuria kokouksia ja valtavia ylistyslaulukokoonpanoja. Saatamme

kuvitella, että seurakunnan keskellä Jeesus tulee ja parantaa vaikeasta sairaudesta. Niinkin voi käydä, mutta lukemassamme tekstissä näemme, että Jeesus tuli kotiin, ihmisten arjen keskelle.

Muistan lapsuuteni ajoista tapauksen, jossa itse sain kokea ihmeen omassa elämässäni. Olin loukannut jalkani ja kipu tuntui sietämättömän tuskalliselta. Samaan aikaan meillä kotona oli majoitettuna saarnamies, joka oli vierailmassa ja puhumassa seurakunnassamme. Hän näki tuskaisan ilmeeni maatessani sohvalla. Ohi mennessään hän otti kipeän jalkani käsiinsä ja lempeällä äänellään hän käski kivun väistyä tuosta jalasta – Jeesuksen nasaretilaisen nimessä. Hän päästi jalastani irti, jatkoi matkaansa tietämättä, mitä tapahtui. Sanoessaan ”Jeesuksen nasaretilaisen nimessä” – tunsin, kuin jalkani päälle olisi valeltu lämmintä vettä, joka huuhtoi kipuni pois. Miten vahvistikaan tämä kokemus pienen pojan uskoa!

Toisinaan muistelen viidenkymmenen vuoden aikana kokemia Jumalan tekemiä ihmeitä elämässäni. Nämä kymmenet kokemukset ilahduttavat itseäni ja usein myös keskusteluissa kumppaneita, joiden kanssa näistä puhumme. Toisinaan ihmeet liittyvät rukousvastauksiin rukoillessamme jonkun toisen puolesta. Toisinaan saamme nähdä ja kokea, miten Pyhä Henki vuodatetaan elämämme ylle. Joskus näemme, miten saatana väistyy Jeesuksen Kristuksen arvovallan edessä! Miten suurenmoista ja ilahduttavaa onkaan elää Jeesuksen kanssa elämää! Hänen seurassaan tapahtuu ihmeitä ilman määrää – siitäkin huolimatta, että itse olemme vain vajavaisia ihmisiä. Ihmeissä on kysymys Jumalasta, ei meistä itsestämme.

”Hän otti päälleen meidän sairautemme ja kantoi meidän tautimme” – on yhtä totta meidän ajassamme, kuin pari tuhatta vuotta sitten. Syntiemme sovituksen lisäksi näemme, että Hän on myös parantaja.

Emme voi tietää, kenet Jumala parantaa. Emme voi määräillä Häntä, vaan nöyrästi rukoilemme, anomme ja kiitämme Häntä siitä, että Hän toteuttaa tahtoaan maanpäällä. Kaikki ihmiset eivät ole parantuneet, joiden puolesta olen saanut rukoilla. Jumala tietää, miksi. – Ja minun on tyytyminen siihen, vaikka kuinka toivoisin terveyttä rakkaille läheisilleni.

Tehtäväni on rukoilla ja julistaa Jumalan sanaa. Voimavaikutukset on Herran ja Hän toimii parhaaksi katsomallaan tavalla. Kiitän kokemuksista, joissa olen saanut nähdä Herran hyvyttä elävien maassa, mutta yhä edelleen rukoilen. Hänellä on kaikki valta taivaassa ja maanpäällä. Hänen pyhä ja ihmeellisen viisas tahto tapahtukoon keskellämme.

Seuraa Minua!

”Kun Jeesus näki väkijoukon ympärillään, Hän käski lähteä toiselle rannalle. Silloin Hänen luokseen tuli eräs kirjanoppinut ja sanoi: *’Opettaja, minä seuraan Sinua, minne ikinä menet.’* Jeesus sanoi hänelle: *’Ketuilla on luolat ja taivaan linnuilla pesät, mutta Ihmisen Pojalla ei ole, mihin Hän päänsä kallistaisi.’* Eräs toinen Hänen opetuslapsistaan sanoi Hänelle: *’Herra, salli minun ensin mennä hautaamaan isäni.’* Mutta Jeesus sanoi hänelle: *’Seuraa sinä Minua ja anna kuolleiden haudata kuolleensa.’”*

Matteus 8:18–22 FINRK <https://bible.com/bible/1745/mat.8.18-22.FINRK>

Jeesus kutsuu meitä seuraamaan Häntä. Se on itseasiassa kristityn tehtävän jälkeen, kun hän on antanut elämänsä Jeesukselle. Kristitty on ihminen, joka uskoo Herraan Jeesukseen Kristukseen, ja että Jumala on herättänyt Hänet kolmantena päivänä. Uskoessamme Häneen, meidän tulisi olla kiinnostuneita Hänen tahdostaan, asenteistaan ja tavoistaan toimia. Juuri ne tekevät hyvää ihmiselämälle – siitä huolimatta, että toisinaan meidän on tehtävä uhrauksia hyljäten syntistä vaellusta. Toisinaan totutut tavat, ajankäyttö ja erilaisista mukavuuksista luopuminen on parempi vaihtoehto Jumalan tahtoa ja Jeesusta seuraten.

”*Seuraa Minua*” – sanoissa on myös lupaus. Emme kulje yksin, vaan joka Hetki Hänen läsnäolossaan. Voimme luottaa siihen, että Hän johtaa matkaamme juuri sinne, missä Hän toivoo meidän olevan. Hän myös varustaa ja antaa viisautta kaikkeen, -elämiseen ja jumalisuuteen.

Miten ymmärrämme Jeesuksen sanat: ”*Seuraa sinä Minua ja anna kuolleiden haudata kuolleensa*”? – Uskon Jeesuksen tarkoittavan tällä ennen kaikkea asioiden asettamista tärkeysjärjestykseen. Saatamme huolehtia kuolleesta enemmän, kuin elävistä, joille tulisi julistaa evankeliumi pelastavasta Jumalasta. Jeesus oli rehellisen avoin niille, jotka tahtoivat seurata Häntä. Hän varmisti, että he laskisivat kustannukset ja olisivat valmiita seuraamaan Häntä ilman ehtoja. Verukkeet liikkeellelähdön aikana saattavat olla juurikin haluttomuutta seurata Jeesusta täydestä sydäimestä. Todennäköisesti näistä syistä Jeesus käski antaa kuolleiden haudata kuolleensa.

”*Ihmisen Pojalla ei ole, mihin Hän päänsä kallistaisi.*” – Toisinaan Jeesuksen ympärillä parveili monenlaisia ihmisiä. Toiset olivat uteliaita, jotkut

olivat kiinnostuneet opista Jumalasta, Jeesuksen sanoista, osa halusi nähdä ihmeitä, kuin taikatemppuja. Jotkut olivat paikalla etsiäkseen Jeesuksesta vikoja ja virheitä. Olihan joidenkin ihmisten valta-asema suuresti horjumassa, kun uusi oppi ja taivaallinen viisus alkoi levitä israelilaisten kesellä. – Oliko niin, ettei Jeesus saanut hetken rauhaa kansanjoukon kesellä? Ehkä juuri siksi Hän sanoi opetuslapsilleen, että heidän tuli siirtyä venheellä toiseen paikkaan. Jotkut ihmiset näkivät Jeesuksen hyvyyden ja tarjosivat itseään Hänen seuraansa – ehkäpä hyötyäkseen Hänestä jotenkin. Kenties Jeesuksesta tulisi kuningas, ja olisihan se suuri kunnia olla mahtavan kuninkaan kaveri ja hyvä ystävä. He eivät voineet vielä tietää, että Jeesuksen luokse tullaan vain syntisinä, nöyrinä ja armoa tarvitsevinä.

Jeesuksen seuraaminen panee meidätkin pohtimaan asioiden tärkeysjärjestystä. Päätös seurata Jeesusta ei saisi jäädä muiden sitoutumisten jalkoihin. Kaikessa näissä on hyvä oppia laskemaan elämänsä Jumalan varaan, luottaen Hänen johdatukseensa ja apuun kaikessa. Voimme luottaa siihen, että Hän varustaa työntekijät juuri oikeilla resursseilla ja avuilla elovainioilla työskentelyyn ja elämään Hänen seurassaan.

Jeesus tyynnyttää myrskyn

”Jeesus astui veneeseen, ja Hänen opetuslapsensa seurasivat Häntä. Järvellä nousi kova myrsky, ja vene oli peittyä aaltoihin, mutta Jeesus nukkui. Niin opetuslapset menivät herättämään Hänet ja sanoivat: *’Herra, pelasta meidät, me hukumme!’* Hän sanoi heille: *’Miksi olette peloissanne, te vähäuskoiset?’* Sitten Hän nousi ja nuhteli tuulia ja merta, ja tuli aivan tyven. Miehet hämmästyivät ja sanoivat: *’Mikä tämä mies oikein on, kun jopa tuulet ja meri tottelevat Häntä?’*”

Matteus 8:23-27 FINRK <https://bible.com/bible/1745/mat.8.23-27.FINRK>

Tämän kertomuksen kulku opettaa meitä luottamaan Jumalan huolenpitoon. Jeesuksella oli tehtävä, jumalinen suunnitelma, joka tuli toteutua. Miten olisi käynyt lunastus- ja sovitustyölle, jos he olisivat hukkuneet myrskyn kesellä?

Kertomus osoittaa myös, millaista on Jumalan yliluonnollinen rauha. Jeesus nukkui sikeästi ankaran myrskyn kesellä – toisten hätäillessä pelätessä hukkumista. Vaara oli suuri, siitä kertoo se, että kokeneet kalastajat joutuivat paniikkiin. Galilean järvi on epätavallinen vesistö. Järveä ympäröivä vuorten yltä nousevat äkilliset myrskyt voivat nostaa lyhyessä ajassa jopa kuusi metriä korkeita aaltoja. Myrskyyn joutuminen ei siis ollut

kokoneilta kalastajilta tyhmyyttä. Myrsky yllätti heidät, ja venekunta oli suuressa vaarassa.

Opetuslapset ymmärsivät turvautua Jeesukseen hädän hetkellä. Niin myös mekin saamme tehdä elämämme myrskyissä ja tyrskyissä. Vaikka Jeesus moitti opetuslasten vähäuskoisuutta, Hän kyllä tietää, mitä tekoa ihminen on. Ei meidänkään usko kovin kauaksi kanna ja silloin joudumme turvautumaan uskon alkajaan ja sen täydelliseksi saattajaan. Olihan opetuslapset nähneet paljon ihmeitä Jeesuksen seurassa, heille oli uutta se, että myös luonnonvoimat tottelevat Häntä.

Hämmennys oli suuri ihmeen tapahduttua. Epäusko oli vallannut mielet, eikä toivoa enää ollut. Raivoava myrsky tyyntyi ja hiljaisuus oli varmasti miltei pelottavaa. Mitä tapahtui? Mitä he kokivat? – Tämä tapaus piirtyi heidän muistiinsa syvästi, eivätkä he voineet sitä unohtaa.

Lukemamme kertomus osoittaa myös, että Jumala, ja Hänen voimansa on kaiken yläpuolella. Ei tule tilannetta tai koetusta, josta Jeesus ei voisi ihmistä pelastaa. Suurimmankin kauhun keskellä saamme turvautua ikaikojen Jumalaan – Häneen, joka ainoastaan voi sielumme pelastaa.

Silloinkin, kun olemme langenneet synnin upottavaan mereen, tehneet maailman kauheimman rikoksen tai olemme huomanneet eläneemme koko elämämme tehden vain vääriä päätöksiä ja asenteemme ja jumalisuutemme on ollut pelkkää lumetta ja esittämistä, - silloinkin voimme kääntyä takaisin Jumalan puoleen armoa ja anteeksiantoa anoen.

Ei ole tilannetta, jossa emme saisi kääntyä Jumalan puoleen. Itse asiassa parannuksen tekeminen tarkoittaa sydämen taivuttamista Jumalan tahtoon, Hänen luoksensa palaamista koko sydämestään. Nöyrästi tunnustaan syntisyytensä ja haluten hyljätä maailmalliset himot, Herran Jeesuksen Kristuksen veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä.

Sama voima, joka tynnytti myrskyn, auttaa myös meitä ongelmisamme. Vaikeidenkaan koetusten keskellä ei tulisi aliarvioida Jeesuksen voimaa. - Siinä samassa hetkessä tyyntyy sydämemme myrsky. Hiljainen rauha ja levollisuus valtaa mieleemme, ja saatamme hämmästellä sitä, kuin opetuslapset myrskyn tynnyttyä Jeesuksen käskystä. Hän on edelleen kaikkivaltias, jota luonnonvoimien ja henkivaltojenkin on toteltava. Siksi Jeesuksen läheisyydessä on aina paras paikka. - Annathan sinäkin elämäsi kokonaan Jeesukselle?

Kaksi riivattua

”Kun Jeesus tuli toiselle rannalle, gadaralaisten alueelle, Häntä vastaan tuli hautaluolista kaksi riivattua miestä. Nämä olivat niin väkivaltaisia, ettei kukaan voinut kulkea sitä tietä. He huusivat Jeesukselle: *”Mitä Sinä meistä tahdot, Jumalan Poika? Oletko tullut tänne piinaamaan meitä ennen aikaa?”* Jonkin matkan päässä heistä oli suuri sikalauma laitumella. Niin riivaajat pysyivät Häneltä: *”Jos ajat meidät pois, niin lähetä meidät sikalaumaan.”* Jeesus sanoi niille: *”Menkää.”* Silloin riivaajat lähtivät miehistä ja menivät sikoihin, ja koko lauma syöksyi jyrkännettä alas järveen ja hukkuivat. Sikopaimenet pakenivat, menivät kaupunkiin ja kertoivat kaiken tämän ja myös sen, mitä riivaatuille oli tapahtunut. Silloin koko kaupunki lähti Jeesusta vastaan. Kun ihmiset näkivät Hänet, he pysyivät Häntä lähtemään pois heidän alueeltaan.”

Matteus 8:28–34 <https://bible.com/bible/1745/mat.8.28-34>.FINRK

Kiitos kristinuskon, enää äärimmäisen harvoin kohtaamme riivauksen alla olevia ihmisiä. Se on jopa niin harvinaista, että täällä Suomessa useimmat eivät edes usko, että pahoja henkiä ja riivauksia olisi olemassa. Jeesus on voittanut pimeyden vallat. Demonit ja kaikki pahat henget joutuvat väistymään Jeesuksen nimessä.

Raamatun päivinä pahan voimat olivat hyvin aktiivisia, varsinkin Jeesuksen toimintakauden aikana. Ehkä saatana käsitti, että voittaja oli syntynyt ja tullut maailmaan. Vapahtaja oli tullut ja pelastus pahuuden vallasta oli Jumalan suunnitelma, jonka Hän toteutti Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa.

Tapaus kahdesta riivatusta on hyvin hämmentävä. Siinä demonit puhuivat Jeesukselle valtaansa saamien miesten kautta. Jeesus tunnisti heidät ja samoin demonit tunnistivat Jeesuksen. He tiesivät, mitä oli tulossa. Ehkäpä Jeesus oli käskemässä heitä syvyyksiin, ja heidän olisi välittömästi toteltava koko kaikkeuden Luojan omaa Poikaa. Nämä pimeät voimat pysyivät saada siirtyä sikalaumaan, ja Jeesus salli sen. Siat joutuivat välittömästi paniikkiin ja säntäsivät juoksuun kohti jyrkänteen reunaa ja putosivat järveen.

Olisi kauhistuttavaa ja järkyttävää nähdä tällaisten voimien riehuvan keskellämme. Kristittyjen turvana on kuitenkin rukous ja Jeesuksen nimen ja veren voimaan turvautuminen. Saatana tietää sen, että tuota pyhää

nimeä on toteltava. Uskon todella siihen, että rukoilevat kristityt vaikuttavat suuresti siihen, ettei demoneilla ole tilaa tulla riehumaan keskellemme täällä Suomen maassa.

Raamatun päivinä ihmiset olivat hämillään Jeesuksen vapauttavasta voimasta. He eivät voineet hyväksyä sitä, mitä oli juuri tapahtunut. He eivät käsittäneet, että demonien kukistaminen oli ihmisten parhaaksi ja se olisi suureksi turvaksi koko ihmiskunnalle.

Samantapaista asennetta voimme nähdä tänäänkin, jos rukoilemme jonkin ihmisen puolesta – käskien satanan ja demonisten voimien jättämään hänet. On ymmärrettävää se, kuinka tällainen rukous loukkaa ihmistä. *”Minussako paha henki tai demoni”!?* – Vaikeaa on usein arvioida, onko jollain ihmisellä jokin sairaus tai psyykkisiä ongelmia, vai onko todella kysymys riivaajahengistä.

Epävarmoissa tilanteissa voimme rukoilla Jeesuksen ja Pyhän Hengen läsnäoloa sydämiimme. Kristuksen valaisun alla, pimeyden voimat kaikkoaa. Jeesus opetti meitä rukoilemaan - *”päästä meidät pahasta.”* Tällaisissa hetkissä juuri näin kannattaakin rukoilla, paastoten ja viettäen aikaa Jumalan läsnäolossa.

Jeesuksen sanoma liittyi kahleiden kirpoamiseen. Se on yhä tänäänkin Hänen sanomansa. Hän on Vapahtaja, olipa kysymyksessä synti tai henkimaailman pyrkimykset saada ihmisiä otteeseensa. Jeesuksen kanssa saamme elää turvassa. Hänen voimansa varjelee meitä, joka aika.

Jeesus parantaa halvaantuneen

”Jeesus astui veneeseen, ylitti järven ja tuli kotikaupunkiinsa. Silloin jotkut toivat Hänen luokseen halvaantuneen, joka makasi vuoteella. Kun Jeesus näki heidän uskonsa, Hän sanoi halvaantuneelle: *’Ole rohkealla mielellä, poikani. Sinun syntisi annetaan anteeksi.’*

Muutamit kirjanoppineista sanoivat itsekseen: *’Tämä pilkkaa Jumalaa.’*

Mutta Jeesus tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi: *’Miksi te ajattelette pahaa sydämässänne? Kumpi on helpompaa, sanoa: ’Sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi’, vai sanoa: ’Nouse ja kävele’? Mutta jotta tietäisitte, että Ihmisen Pojalla on maan päällä valta antaa syntejä anteeksi, niin’*– Hän

sanoi halvaantuneelle – *'nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi.'* Ja mies nousi ja lähti kotiinsa.

Tämän nähdessään kansanjoukko pelästyi ja ylisti Jumalaa, joka oli antanut ihmisille sellaisen vallan.”

Matteus 9:1–8 FINRK <https://bible.com/bible/1745/mat.9.1-8>.FINRK

Jeesuksen luokse tuotiin sairaita ihmisiä, sillä tieto Hänen parantavasta voimastaan oli levinnyt laajalle. Monelle ihmiselle se oli viimeinen toivo saada terveytensä takaisin.

Ramman noustessa kävelemään, kaikkien on myönnettävä ihmeen tapahtuneen. Nämä tapahtuivat heidän keskellään, ja he tunsivat ihmiset, jotka kokivat parantumisen. Ihmetystä ja mielipiteitä oli paljon, toiset ylistivät Jumalaa, ja toiset etsivät vikaa ja virhettä tapahtuneesta. – *Kumpaan joukkoon sinä kuuluisit?!*

Mitä mahtoi kokea syvällä sisimmässään terveyden saanut? Muistikko hän edes kenties aikaa, jolloin oli viimeksi kävellyt? Miten hän olikaan päivästä toiseen seurannut ihmisiä, jotka kykenivät kävelemään ja suoriutumaan päiviensä askareista. Nyt, aivan yllättäen hän kykeni itse liikkumaan ilman avustajia ja kantajia! – Jumala oli koskettanut häntä.

Terveyden lisäksi hän sai jotain vieläkin tärkeämpää. Hänen sisäisessä maailmassaan oli toinen sairaus, joka kalvoi ja painoi häntä alas. Tämä sama sairaus koskettaa jokaista meitä viruksen tavoin. Ilman oikeaa lääkettä emme pääse siitä eroon. - Kysymys on synnistä, joka niin helpolla kietoo sydämemme pauloihinsa. Tarvitsemme Jumalalta anteeksiäntoa – Häneltä, joka voi vapauttaa sydämemme synnin myrkystä.

Kertomuksemme rampa mies sai syntinsä anteeksi. Jeesuksella oli valta osoittaa tämä armo ihmiselle. Jostain syystä maailma ja toiset ihmiset eivät voi hyväksyä tällaista jumalista armoa. Janoamme kosta ja syytöstä. Jeesuksen sanoma kuulosti heistä Jumalan pilkkaamiselta ja he tahtoivat ylimielisessä uskonnollisuudessaan tukahduttaa tuon armon ja anteeksiannon valtavan lähteen. He kuvittelivat voivansa hallita ja määritellä Jumalan tahtoa ja suunnitelmia ihmiskunnan parhaaksi.

Kiitos Jumalan, kaikesta vastustuksesta huolimatta sanoma Jeesuksesta on levinnyt kaikkialle maailmaan. Hänen armonsa ja terveeksitekevä voimansa kohtaa joka päivä ihmisiä! Vastustajia ja epäuskoisia on paljon, mutta he eivät edes ymmärrä, mistä jäävät paitsi vastustaessaan Jumalan voimaa. Uskonnolliset johtajat luulivat Jeesuksen tekevän Jumalanpilkkaa, sillä he eivät ymmärtäneet, että Jeesus todella oli Jumalan Poika. Jeesus

osoitti teoillaan, että Hänellä on valta antaa syntejä anteeksi. Teot siis vahvisti sitä armon sanomaa, mitä Hän oli tullut julistamaan.

On suuri ilo, että Jeesus tahtoo kohdata ihmisen koskien myös hänen sisäisiä tarpeitaan. Saatamme nähdä ulkoiset ihmeet ja teot, mutta ymmärrämmekö, miten tärkeää on saada sielunsa asiat kuntoon? Jeesuksen luona saamme lääkkeen myös synnin haavoihin. Hänen apunsa on kokonaisvaltaista – sellaista, joka ulottuu elämän kaikille osa-alueille.

Jeesus kutsuu Matteuksen

'Kulkiessaan sieltä eteenpäin Jeesus näki Matteus-nimisen miehen istumassa tulliasemalla. Jeesus sanoi hänelle: *"Seuraa Minua."* Niin hän nousi ja seurasi Jeesusta.

Kun Jeesus oli aterialla Matteuksen kodissa, sinne tuli monta publikaania ja syntistä aterioimaan Jeesuksen ja Hänen opetuslastensa kanssa. Sen nähdessään fariseukset sanoivat Hänen opetuslapsilleen: *"Miksi teidän opettajanne syö publikaanien ja syntisten kanssa?"*

Jeesus kuuli sen ja sanoi: *"Eivät terveet tarvitse parantajaa vaan sairaat. Mutta menkää ja oppikaa, mitä tämä tarkoittaa: 'Laupeutta minä tahdon enkä uhria.' En minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita vaan syntisiä."* ¹

Matteus 9:9–13 <https://my.bible.com/bible/1745/MAT.9.9-13>

Matteuksen kutsuminen yhdeksi opetuslapsiksi oli hyvin merkittävä tapahtuma. Se viestittää meille Jeesuksen tavasta toimia ja nähdä asiat. Jeesus pureutui asioiden ytimiin, muutti ihmisiä sisältä käsin, - sen sijaan, että Hän olisi toisten tavoin parjannut ja halveksinut ihmistä. Vierailu Matteuksen kotona vahingoitti Hänen mainettaan, mutta Jeesukselle kadonneitten saavuttaminen oli mainetta tärkeämpää. Jumalan sanoma muuttaa ihmisiä ja sitä sanomaa meitäkin kutsutaan tänään julistamaan.

Yhteiskunnan käsitteet saattavat olla hyvin itsekkäitä ja kaukana inhimillisestä ja oikeudenmukaisesta kohtelusta. Ihmiset vihasivat tullimestä hänen virkansa ja toimensa vuoksi. Roomalaiset olivat nimittäneet Matteuksen alueen veronkerääjäksi. Hänen toimenkuvaansa kuului ottaa "välityspalkkio" itselleen keräämänsä veron päälle. Suurin osa näistä publikaaneista kiskoi liikaa ja piti voiton itsellään. - Vaikka siinä työssä kaikki piirteet eivät kestäneet päivänvaloa ja vääryyttäkin oli tehty, - kukapa on

omissa toimissaan niin syytön, että olisi oikeutettu vihaamaan suuresti jotakuta ihmistä?

Sen ajan yhteiskunta ei osannut korjata ongelmaa. Heillä ei ollut ratkaisua tullimpiesten tapaan toimia, mutta nyt, kun Jeesus tuli tuomaan mitä parhaimman ratkaisun, alkoi jupina ja nurina siitä, että Hän veljeilee syntisten kanssa. Kovin lyhytnäköisiä me olemme näissä asioissa. Jumalan rakkaus muuttaa todellisuudessa sydämiä ja saa aikaan parannuksen ja mielenmuutoksen.

Jeesus tunsu Matteuksen sydämen. Ehkä Matteus oli nähnyt ja kuullut Jeesuksen opetuksista ja ihmetöistä. Ehkä hän syvällä sisimmässään kovasti kaipasi jumalista hyvyyttä omaan sydämeensä ja ympäröivään yhteiskuntaan. Siitä kielii se, että hän oli heti valmis seuraamaan Jeesusta. Hän näki, että Jeesuksella oli tarjota hänelle paljon enemmän, kuin pelkkä maallinen rikkaus ja loisto. Olisimmeko Matteuksen tavoin valmiita luopumaan jostakin Jeesuksen seuraamisen tähden?

Vuosituhansien päästä asiaa katsoen, kukaan ei edes tuntisi lainkaan Matteusta, jos hän ei olisi lähtenyt seuraamaan Jeesusta. Nyt hänen käsialaansa saamme lukea ensimmäisestä uudentestamentin kirjasta. Jeesus tekee elämästä merkityksellistä ja Hänen seurassaan voimme löytää itsemme mitä ihmeellisimmistä paikoista.

”Eivät terveet tarvitse parantajaa” – oli Jeesuksen huomautus aikansa ihmisille. Hurskaus oli kunniassaan, mutta vääristä vaikuttamista. Jeesuksen voitto näyttää olevan se, että syntinen kääntyy pois pahoilta teiltään ja alkaa tuottamaan vanhurskauden hedelmää. Voisimmeko me mennä Jeesuksen tavoin sinne, missä on syntisiä? Niin mielellämme hurskastelemme omien kesken niin, ettemme tunnu välittävän lainkaan hukkuvista sieiluista. Jeesus välitti heistä ja tahtoi tuoda heidänkin ulottuvilleen evankeliumin armollisen sanoman.

Kysymys paastoamisesta

”Sitten Johanneksen opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja sanoivat: ‘Me ja fariseukset paastoamme usein. Miksi sinun opetuslapsesi eivät paastoa?’ Jeesus sanoi heille: ‘Eivät kai häävieraat voi surra, kun sulhanen vielä on heidän kanssaan? Mutta päivät tulevat, jolloin sulhanen otetaan heiltä pois, ja silloin he paastoavat. Ei kukaan pane kutistamattomasta kankaasta

paikkaa vanhaan viittaa, sillä sellainen paikka repii viitan, ja reikä tulee pahemmaksi. Eikä uutta viiniä lasketa vanhoihin nahkaleileihin. Silloinhan leilit repeytyvät, viini valuu maahan ja leilit menevät pilalle. Ei, uusi viini lasketaan uusiin leileihin, ja niin molemmat säilyvät.”

Matteus 9:14–17 <https://my.bible.com/bible/1745/MAT.9.9-17>

Johanneksen kaste perustui lain noudattamiseen – Jumalan lain, joka on hyvin ankara. Ymmärrämme, ettemme itsessämme milloinkaan saavuta sen lain täyttymystä. Jeesuksen sanoma sen sijaan keskittyi elämään, jota voi elää Hänen yhteydessään – päätöksenä luovuttaa syntinen vaellus Hänelle. Kristuksen sovitustyö on Jumalan rakkaudessa lain täyttymys. Siksi meillä jokaisella on oikeus palata Jumalan läheisyyteen ilman tuomion pelkoa, tai lain vaatimuksia. Puhtaalta pöydältä aloittaen kilvoittelu on helpompaa, ja elämämme rakentuu silloin Jumalan varaan, eikä oman onnistumisen tai yrittämisen tuloksiin.

Ihmisyudessa jotkut piirteet ovat hyvin lapsellisia ja jopa typeriä. Kateus ja omahyväisyys saa kysymään lapsellisia kysymyksiä, kuten lukemassamme tekstissä näemme. *Mitä toisten ihmisten syöminen tai syömättä jättäminen meihin tulee?* Sen sijaan, että seuraisimme ja kyttäisimme toisten tekemisiä, meidän tulisi keskittyä oman jumalsuhteemme toimivuuteen ja parannuksen tekemiseen niissä asioissa, joissa siihen olisi tarvetta. Toisten tekemiset ja asiat on aina helpompi huomata.

Raamattu puhuu paastoamisesta suhteellisen paljon. Se on kuin jonkinlainen sakramentti, jossa keskitytään oman ruumiillisten tarpeiden täyttämisen sijaan Kristukseen ja jumalisiin asioihin. Paastoaminen on osoittautunut myös käytännössä sellaiseksi, jonka Jumala tahtoo huomioida.

Myös profeetta Jesaja kritisoi suurin sanoin vääränlaista paastoamista:

”Minua he muka etsivät joka päivä ja haluavat tietoa Minun teistäni, niin kuin kansa, joka toteuttaa vanhurskautta eikä hylkää Jumalansa säätämää oikeutta. He vaativat Minulta vanhurskaita tuomioita, haluavat, että Jumala lähestyisi heitä: ’Miksi paastoamme, kun Sinä et sitä näe, kuritamme itseämme, kun Sinä et sitä huomaa?’

*Tehän **ajatte omia asioitanne** paastopäivänäkin ja **ahdistatte** työhön kaiken raatajajoukkonne. Teidän paastonne **aiheuttaa eripuraisuutta ja riitaa**, te **lyötte** jumalattomin nyrkein.*

*Ette te nykyään paastoa niin, että teidän **äänenne kuultaisiiin** korkeudessa. Tällainenko on paasto, jonka Minä hyväksyn, päivä, jona ihminen kurittaa itseään, kallistaa päänsä kuin kaisla ja makaa säkissä ja tuhassa? Tätäkö sinä sanot paastoksi ja Herralle mieluisaksi päiväksi?*

Eikö tämä ole paasto, jonka Minä hyväksyn: että avaatte vääryyden kahleet, irrotatte ikeen nuorat, päästätte pahoinpidellyt vapaiksi ja särjette kaikki ikeet?

Eikö tämä ole oikea paasto, että taitat leivästäsi nälkäiselle ja viet kurjat kulkijat huoneeseesi ja että nähdessäsi alastoman vaatetat hänet etkä kätkeydy siltä, joka on omaa lihaasi? Silloin sinulle koittaa valkeus kuin aamurusko ja haavasi kasvavat nopeasti umpeen. Vanhurskautesi käy edelläsi, ja Herran kunnia seuraa suojanasi.

Silloin sinä rukoilet, ja Herra vastaa, sinä huudat apua, ja Hän sanoo: "Tässä olen." Jos poistat keskuudestasi ikeen, sormella osoittelun ja väärät puheet, jos avaat sydämesi nälkäiselle ja ravitset kylläiseksi hätää kärsivän, sinulle koittaa pimeässä valo, ja pilkkopimeä on sinulle kuin keskipäivä.

Herra on alati ohjaava sinua. Hän ravitsee sinun sielusi kuivassa autiomaassa, Hän vahvistaa sinun luusi. Sinä olet kuin runsaasti kasteltu puutarha, kuin lähteensilmä, jonka vesi ei ehdy. Jälkeläisesi rakentavat jälleen ikivanhat rauniopaikat, sinä kohotat paikalleen muinaisten sukupolvien perusmuurit. Sinun nimesi on oleva: halkeamien umpeen muuraaja, teiden korjaaja maan asuttamiseksi." *Jes.58:2–12

Paastoamisessa, niin kuin kaikessa muussakin, voimme harhautua suorittamaan tekojamme ihmiskunnian saavuttamiseksi. Monet hengelliset teot menettävät merkityksen, ellemmme palvo niillä Jumalaa ja Hänen tahtoaan. Oman maineen ja kunnian etsiminen ei ole kokosydämistä Herran seuraamista, sellaista, mitä Jumala meiltä odottaa. Jeesus siis tahtoi meidän paastoavan oikeista syistä ja oikealla asenteella.

Tähän inhimilliseen piirteeseen todennäköisesti Jeesus viittasi puhuesaan uudesta ja vanhasta leilistä. Emme kykene uudistumaan, kun pinttyneet tavat toimia ovat syöpyneet liian syvälle sydämiimme ja käytöstapoihimme. Suhtautumisemme toisiimme ja uusiin näkökulmiin voi olla niin tunkkaista, että Jumala laskee "uuden viinin" uusiin ihmisiin – sellaisiin, jotka eivät ole takertuneita liiaksi perinnäissäntöihimme.

Hyvin usein "vanha leili" pitää itseään oikeassa olevana. Oikeaoppisuus saattaa olla este uuden oppimiselle ja Jumalan kohtaamiselle. Halutesamme täyttyä Pyhällä Hengellä, meidän tulee antautua Hänen tahdolleen – tunnustaen Jeesuksen Herraksi. Emme saa määrällä Jumalan tapaa toimia. Emme myöskään Hänen aikataulujaan. Hänen tahtonsa nojaaminen tekee paastoamisemme ja muutkin tekemme aidoiksi ja tarkoituksellisiksi. Samalla opimme kunnioittamaan toinen toistamme, jättäen myös hänen asiansa Herran haltuun.

Tosin joskus oikea kysymys saattaa nostaa esille asioiden oikean luonteen. Jeesuksen vastaus oli erittäin viisas ja hyvä näkökulma paastoamisen luonteeseen, jolloin voimme tänään ymmärtää jotain uutta kyseisestä aiheesta. Jeesus käytti vertausta viinileileihin, selittääkseen, ettei hän tullut

paikkaamaan juutalaisten vanhaa uskonnollista järjestelmää. Hän toi uutta, joka kylläkin oli jo kauan sitten ennustettu tapahtuvaksi. Sovinto Jumalan kanssa oli Jeesuksen sanoman ytimessä, ja se tuli osoittaa kaikille ihmisille, ei vain tiettyyn kansaan, uskontoon tai ryhmään kuuluville. Tämä oli uutta viiniä. Sitä ei voi kukaan omistaa yksinoikeudella. Se kuuluu kaikille.

Voimme nähdä Jeesuksen vastauksesta myös sen, että Hän ajatteli laajemmin ja suuria kokonaisuuksia. Hän näki asioiden oikeita merkityksiä ja päämääriä. Kysymyksissä ja ongelmassa voimme Jeesuksen tavoin katsoa asioita hieman etäämmältä, pohtien, mitä ulottuvuuksia ja tarkoituksellisuksia asia voisi sisältää, ehkäpä jotain sellaista, joita emme ole vielä oivaltaneet.

Hallitusmiehen tytär ja verenvuotoa sairastava nainen

Kun Jeesus puhui heille näistä asioista, tuli muuan hallitusmies, kumartui maahan Hänen eteensä ja sanoi: *”Minun tyttäreni kuoli juuri äsken, mutta tule ja pane kätesi hänen päälleen, niin hän herää henkiin.”* Jeesus nousi ja lähti hänen mukaansa, samoin lähtivät Hänen opetuslapsensa.

Silloin eräs nainen, joka oli sairastanut verenvuotoa kaksitoista vuotta, lähestyi Jeesusta takaapäin ja kosketti Hänen viittansa tupsua. Hän näet sanoi itsekseen: *”Jos vain saan koskettaa Hänen viittaansa, tulen terveeksi.”* Silloin Jeesus kääntyi, näki hänet ja sanoi: *”Tyttäreni, ole rohkealla mielellä, uskosi on parantanut sinut.”* Ja sillä hetkellä nainen tuli terveeksi.

Kun Jeesus tuli hallitusmiehen taloon ja näki huilunsoittajat ja hälisevän väkijoukon, Hän sanoi: *”Menkää pois, sillä tyttö ei ole kuollut vaan nukkuu.”* Mutta he nauroivat Hänelle. Kun väkijoukko oli ajettu ulos, Jeesus meni sisään ja tarttui tyttöä kädestä, ja tyttö nousi. Tästä levisi tieto koko sille seudulle.

Matteus 9:18–26 <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.9.18-26>

Elämän suurien katastrofien ja menetysten keskellä saamme turvautua Jumalaan. Niin pienissä, kuin suurissakin asioissa voimme nähdä, että Jumala voi auttaa meitä. Jeesuksen luokse tuli epätoivoinen hallitusmies. Markus ja Luukas kertovat hänestä enemmän, kuten hänen nimensä ja mitä hän teki. Hän oli Jairos nimeltään ja hän toimi synagogan esimiehenä

vastaten hallinnoinnista. Hän huolehti jumalanpalvelusrakennuksista, johti kokouksia, vastasi viikolla toimivasta koulusta ja etsi rabbeja opettamaan sapattina. Nyt hän oli elämänsä suurimman surun keskellä. Kukaan ei toisi hänen juuri kuollutta tytärtään takaisin, mutta hän oli päättänyt hakeutua Jeesuksen tykö – ehkäpä hän oli kuullut niistä valtavista ihmeistä, mitä Jeesus oli tehnyt. Hänellä oli usko siihen, että Jeesus voi herättää kuolleen.

Voimme vain kuvitella, miltä tuntui menettää oma lapsi. Tuska repi sisintä, mutta se ajoi häpeästä välittämättä etsimään Jeesusta Kristusta. Emme tiedä, oliko hallitusmiehellä ja hänen perheellään aiemmin uskoa Jeesukseen, mutta suuri hätä ajoi nyt turvautumaan Jumalaan. Luulenpa, että tämän tapauksen jälkeen siinä perheessä syntyi usko, jota ei voinut mikään horjuttaa.

Rakastan näitä kertomuksia siksi, että ne tapahtuivat ihmisten keskellä, eikä suurissa kokouksissa. Hyvä, että kokouksissa tapahtuu ihmeitä, mutta toivoisin niitä tapahtuvan enemmän kaduilla ja ihmisten arkielämän keskellä.

Jeesuksen lähtiessä Jairoksen luokse, tapahtui toinenkin ihme. Jokin nainen oli vakaasti päättänyt laittaa toivonsa Jeesuksen parantavaan voimaan. Hänen häpeällinen vaivansa kiusasi häntä, eikä hän todennäköisesti voinut harkita edes perheen perustamista. *Kuka mies haluaisi olla hänenlaisensa kanssa?* Päättäväisesti, pelosta ja huomatuksi tulemisesta huolimatta hän lähestyi Jeesusta. *”Jos vain saan koskettaa Häntä,”* - hän mietti... - Jeesus näki hänen uskonsa ja rohkaisi häntä. Voi, miten iloitsikaan tuo nainen saamastaan avusta! Nyt hän voi elää kuten muutkin aikansa naiset, ilman syvää häpeää ja alemmuuden tunnetta. Ehkäpä hän vielä vanhoilla päivilläänkin kiitteli itseään siitä, että rohkaistui Jeesuksen luokse – ihmispaljoudesta huolimatta.

Oman elämäni aikana olen muutaman kerran tietoisesti tullut Herran eteen seurakunnan keskellä. Tunsin selässäni ihmisten katseet, ja mietin, mitä mahtavat ajatella minusta. Kuitenkin nuo kerrat ovat olleet elämäni käännekohtia. Tulin uskoon ja sain valita tieni suunnaksi taivastien. Toisella kertaa koin ruumiin terveyden, joka tulee vaikuttamaan elämäni loppuun saakka. Mietin, mitä olisikaan jäänyt kokematta, ellen olisi mennyt Herran eteen? Missä olisin, miten uskoni olisi käynyt? – Toisinaan Jumala antaa meidän tuntea Hänen voimavaikutuksiaan, kun lähestymme Häntä. Se on kuin uskossa ojentautumista ja toivonsa asettamista Jumalan varaan. Tiedän, että Jumala haluaa nähdä meidän uskovan Häneen ja Hän huomioi erityisesti niitä, jotka rukoillen etsivät Häntä.

”Läheystykää Jumalaa, niin Hän lähestyy teitä.” *Jaak.4:8

Kaksi sokeaa

Kun Jeesus kulki sieltä eteenpäin, Häntä lähti seuraamaan kaksi sokeaa, jotka huusivat: *”Armahda meitä, Daavidin Poika!”* Ja kun Jeesus meni sisälle taloon, sokeat tulivat Hänen luokseen. Jeesus kysyi heiltä: *”Uskotteko, että Minä voin tehdä sen?”* He vastasivat: *”Uskomme, Herra.”* Silloin Hän kosketti heidän silmiään ja sanoi: *”Tapahtukoon teille uskonne mukaan.”* Niin heidän silmänsä aukenivat, mutta Jeesus varoitti heitä ankarasti sanoen: *”Katsokaa, ettei kukaan saa tietää tästä.”* Lähdettyään sieltä he kuitenkin levittivät hänestä tietoa koko sille seudulle.

Matteus 9:27-31 <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.9.27-31>

Kaksi sokeaa ihmistä havahtui hälinään ja innostuneisiin puheisiin. He kiinnostuivat, mitä oli tapahtumassa. Ehkä heille kerrottiin Jeesuksesta, jolle Jumala oli antanut ihmeellisen voiman parantaa sairaita. Nyt Hän kulkisi ohitse ja siksi kansanjoukko oli innoissaan Hänen ympärillään.

Sokeat näkivät tässä olevan toivon paranemisesta. Kenties he yhdessä so-pivat, huudetaan Häntä niin kauan, että Hän kuulee äänemme. Niinpä he huusivat anoen armoa Jeesukselta. Usko saa toimimaan ja lähtemään liikkeelle. Sitä on usko käytännössä.

Heille oli syntynyt usko Jumalan parantavasta voimasta. Ehkä he olivat kuulleet sanomaa Jeesuksesta, olihan siitä paljon puhuttu viimepäivinä. Nyt he ojentautuivat uskossa sitä kohti, mitä tavoittelivat. Jospa Jumala kuulisi rukouksen, anomisen ja huutamisen, jospa he saisivat näkönsä takaisin.

Mitä ajattelivat ihmiset heidän ympärillään? Ehkäpä joku mietti; *”olisivat nuo surkimukset hiljaa, ja antaisivat Jeesuksen kulkea rauhassa”*. Ehkä joku saattoi huomata heidän tilanteensa ja kertoi, missä Jeesus oli, ehkäpä auttoikin heitä siihen suuntaan? Sokeat kuitenkin huusivat Jeesukselta apua, kunnes Jeesus pysähtyi ja meni taloon. Sokeat seurasivat sisälle ja yhä edelleen anoivat Jeesusta armahtamaan heitä.

Jeesus kysyy sokeiden uskoa, ei siksi, etteikö Hän tiennyt ja nähnyt sitä, vaan kertoakseen meille muille uskon tärkeyttä ja merkitystä. Sokeat tunnustivat ääneen uskovansa Jumalan parantavaan voimaan. Toisinaan ääneen lausutut sanat ovat myös ojentautumista uskossa, kurottautumista tunnustaen sitä kohti, mitä toivotaan. Myös rukousvastausten viipyessä, voimme ymmärtää Jumalan koettelevan toisinaan uskoamme. Silloinkin

voimme luottaa Jumalan läsnäoloon ja että Hänen tahtonsa tulee lopulta tapahtumaan.

Jeesus vastasi heille, parantaen heidän näkönsä koskettamalla heidän silmiään. *”Tapahtukoon teille uskonne mukaan”* – Hän sanoi, ja heti sokeiden silmät aukenivat.

Inhimillinen ihminen on kuin pieni lapsi, joka innostuu valtavasti tapahtuneesta. Oli pakko kertoa kaikille – Jeesuksen kielloista huolimatta. Näin saattaa käydä meillekin, että innostuksen puuskassa unohdamme Jumalan tahdon ja Hänen opetuksensa. Tärkeää olisi löytää nöyrä ja kiitollinen mieli, jossa osoittaisimme kiitosta ja kunniaa Jumalalle Hänen tahtomallaan tavalla.

Missä asiassa me tarvitsemme sokeiden tavoin Jeesuksen apua? Huudammeko Häntä avuksi, armoa anoen? Uskommeko, että koko kaikkeuden Luoja kykenee muuttamaan pienen elämämme, parantamaan sairautemme ja auttamaan siinä, mikä vaatii jumalista ihmettä elämässämme?

Mykkä mies

”Kun miehet olivat poistumassa, Jeesuksen luo tuotiin mykkä mies, jossa oli riivaajahenki. Kun riivaaja oli ajettu ulos, mykkä alkoi puhua, ja väkijoukko oli ihmeissään ja sanoi: *’Tällaista ei Israelissa ole ikinä nähty.’* Mutta fariseukset sanoivat: *’Riivaajien päämiehen voimalla Hän ajaa ulos riivaajia.’*”

*Matteus 9:32–34 <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.9.32-34>

Miten hyvää Jeesus tekeekään ihmiselämälle! Olipa kyseessä pahuus, sairaus tai demoniset voimat, Jeesus voi auttaa! Hänen voimansa muuttaa tilanteita ja luo uutta, joka on hyvää, puhdasta ja pyhää.

Tämä Raamatunjae ei kerro, miten riivaus ilmeni mykän miehen kohdalla, paitsi että hän oli mykkä. Ehkä hänen käytöksensä ja katseensa osoitti sen, että hänessä oli jotain pahasti vialla.

Riivattu henkilö saattaa olla yhden tai useamman riivaajan vallassa. Riivaajat, eli demonit ovat pahoja henkiä, jotka yhtyvät saatanan kapinaan Jumalaa vastaan ja ovat nyt saatanan alaisia. Riivaajat auttavat paholaista houkuttelemaan ihmisiä syntiin, eli toimimaan Jumalan tahdon

vastaisesti. Demoneilla on tuhoisia voimia. Kuitenkin kohdatessaan Jeesuksen, he menettävät voimansa.

Mielenkiintoinen näkökulma ja tietoisuus on sekin, että riivaajat uskovat Jeesukseen – mutta vain tiedon tasolla. He eivät antaudu mielenmuutokselle ja parannukselle. Uskoa eletään todeksi. Se tapahtuu olemalla kuuliainen Jumalan Pojalle, Jeesukselle Kristukselle.

- *"Samoin uskokin, jos sillä ei ole tekoja, on itsessään kuollut. Joku ehkä sanoo: "Sinulla on usko ja minulla teot." Näytä sinä minulle uskosi ilman tekoja, niin minä teoistani näytän sinulle uskon. Sinä uskot, että Jumala on yksi. Siinä teet oikein; **riivaajatkin uskovat sen ja vapisevat**. Tahdotko tietää, sinä turhanpäiväinen ihminen, että **usko ilman tekoja on hyödytön?**" *Jaak.2:17–20*

Jeesus tunnisti pahuuden demoniset voimat. Jostain syystä kertomuksen mykkä mies oli joutunut tällaisten demonivoimien sitomaksi, mutta nyt häntä tuotiin Jeesuksen tykö. Tiedettiin, että Jeesus vapautti ja paransi ihmisiä, ja todennäköisesti tämä oli mykän miehen ainut toivo parantua ja päästä vapaaksi riivauksesta.

Kertomuksessa ei sanota, millä tavoin riivaaja ajettiin ulos, todennäköisesti Jeesus vain käski demonia päästämään miehen vapaaksi otteestaan. Vapauduttuaan pahan voimista, mies alkoi välittömästi puhua. Voimme vain kuvitella, millaiset tunnot hänellä itsellään oli vapauduttuaan tuosta hirvittävästä kahleestaan.

Parantuminen ja pahoista voimista vapautuminen herätti ihmetystä ihmisten kesken. Se on luonnollinen reaktio ja aivan varmasti myös me omana aikanamme ihmettelisimme ja olisimme hämmästyneitä nähdesämme tällaista tapahtuvan.

Sillä aikaa, kun fariseukset ruotivat Jeesuksen toimintaa, (*onko se pahalaisesta vai Jumalasta*) ihmisiä parani ja heidän elämänsä muuttui. Vaikka tämä tapahtui heidän silmiensä edessä, se ei johtanut uskon ja kuuliaisuuden syntymiseen. Epäluulo ja kateus Jeesuksen suosiota kohtaan esti näkemästä todisteita Jumalan tahdosta ja Hänen muuttavasta voimastaan.

Maailmaan oli tullut lääke kaikkea pahuutta vastaan. Jeesus, ja Hänen voimansa voi muuttaa yhdessä hetkessä elämän – kertaheitolla! Mikä onkaan tilanteemme, sairautemme tai meitä kiusaava asia, saamme kääntyä Jeesuksen puoleen, ja sitä Hän itseasiassa meiltä odottaakin. Turvautuessamme Häneen, saamme avun elämämme tilanteisiin.

Aina löytyy myös ihmisiä, jotka toimivat, kuten raamatunajan fariseukset. Kun jokin asia käy yli meidän oman ymmärryksemme, keksimme selityksiä ja päätelmiä, miten ja miksi jokin asia on niin kuin on tapahtunut. Onkin vaarallista sanoa Jumalan tekemää ihmettä pahalaisen työksi. Sen sijaan tulisi antaa nöyrä kiitos ja kunnia Jumalalle. - Silloinkin, kun emme ole

varmoja tapahtuneesta, kannattaa ennemmin hiljaa tutkia, millaista hedelmää tapahtumat kantavat. Ennen pitkää tulee esiin todellinen luonne, onko jokin asia Jumalasta vai paholaisesta. Hyvästä ei synny pahaa, eikä pahasta synny pysyvää hyvää.

- *”Varokaa vääriä profeettoja. He tulevat luoksenne lampaiden vaatteissa, mutta sisältä he ovat raatelevia susia. Hedelmistä te heidät tunnette. Eihän orjantappuroista koota viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita. Jokainen hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, mutta huono puu tekee huonoja hedelmiä. Ei hyvä puu voi tehdä huonoja hedelmiä eikä huono puu hyviä hedelmiä. Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen. Hedelmistä te siis tunnette heidät.” *Matt.7:15–20*

Tässä ajassa kaipaamme ja tarvitsemme ennen kaikkea kuuliaisuutta Jumalaa ja Hänen sanaansa kohtaan. Maailman henki kapinoi Jumalaa vastaan ja siksi meidän ei tule mukautua maailmanajan mukaan. *”He muuttavat lait ja asetukset”* – tapahtuu ympärillämme. Nyt, jos koska, on aika valvoa itseä ja opetustaan – koetella, olemmeko uskossa. Vain Herra Jeesus Kristus saattaa uskon täydelliseksi.

- *”Koska meillä on ympärillämme näin suuri todistajien pilvi, pankkaamme mekin pois kaikki, mikä painaa, ja synti, joka niin helposti kietoo. Juoskaamme kestävinä kilpailussa, joka on edessämme, **katse kiinnitettynä uskon alkajaan ja täydelliseksi tekijään, Jeesukseen**, joka edessään olevan ilon vuoksi kärsi ristin, häpeästä välittämättä (Voidaan kääntää myös: ”häpeästä huolimatta, tai ”häpeää halveksien” [*web]), ja istuu nyt Jumalan valtaistuimen oikealla puolella. Ajatelkaa Häntä, joka niin paljon kesti syntisten vastustusta itseään kohtaan, ettette väsyisi ja menettäisi rohkeuttanne.” *Hepr.12:1–3*

Jeesus säälii kansaa

”Jeesus kulki kaikissa kaupungeissa ja kylissä, opetti niiden synagogissa, juulisti valtakunnan evankeliumia ja paransi kaikenlaisia tauteja ja vaivoja.

Kun Hän näki kansanjoukot, Hänen tuli sääli, sillä ihmiset olivat nääntyneitä ja hylättyjä kuin lampaat, joilla ei ole paimenta. Silloin Hän sanoi opetuslapsilleen: *’Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän. Rukoilkaa siis elon Herraa, että Hän lähettäisi työmiehiä satoa korjaamaan.’”*

Matteus 9:35–38 FINRK <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.9.35-38>

Jeesuksen toiminta perustui julistustyöhön ja ihmetekoihin, joilla Hän vakuutti olevan Jumalan Poika ja luvattu Messias. Hänellä oli toivon sanoma synnin rääkkäämille ihmisille. Myös monet sairaat saivat terveyden, ja he pääsivät eroon monenlaisista taudeistaan ja vaivoista.

Jeesus näki kokonaiskuvan ja tunsu syvää sääliä ihmisiä kohtaan. Sadat ja tuhannet ihmiset elivät vailla toivoa, ja Hän yksin oli julistamassa heille evankeliumin salaisuutta. Työmiehiä oli siis vähän. Opetuslapsetkin vasta opettelivat jumalasia asioita, ja monet hengelliset totuudet olivat jääneet uskonnollisuuden ja perinnäissääntöjen varjoon fariseusten kieroutuneiden opetusten tähden.

Varmasti he rukoilivat Jeesuksen kehottamaa rukousta, onhan evankeliumi julistettu kaikkialle, ympäri maailmaa ja se on saavuttanut meidätkin. Tuhansien vuosien kuluttua, yhä edelleen julistetaan Jeesuksen voitokasta evankeliumia. Hän vertasi seurakuntaa siis viljaan, joka olisi valmis korjattavaksi. Moni ihminen olisi tänäänkin valmis antamaan elämänsä Jeesukselle, jos vain joku kertoisi, miten se tapahtuu. Tämän tähden Jeesus kehottaa meitä rukoilemaan Jumalalta työmiehiä elopellolle – sellaisia, jotka vastaavat tähän kutsuun. *Ehkäpä Jumala kutsuu myös sinut ja minut tähän työhön? Ehkäpä mekin saamme johtaa monia ihmisiä Jeesuksen tuntemiseen ja pelastukseen.*

Jeesuksen sääli kertoo inhimillisyydestä ja Hänen asenteestaan meitä syntisiä kohtaan. Miten Hän toivookaan, että kaikki ihmiset tulisivat tuntemaan totuuden ja palaisivat Jumalan yhteyteen. Jeesus kehotti meitä oppimaan Hänestä. Olisiko meidänkin aika oppia tuntemaan sääliä surkutellun ja paheksunnan sijaan? Maailma on kyllä paha, mutta jokainen ihminen on Jumalalle rakas, eikä Hän halua yhdenkään joutuvan kadotukseen. Onko meillä se mieli, mikä Kristuksella oli?

- *”Jeesus itki.” Joh. 11:35*

Jeesuksen vallannut sääli kertoo Jumalan laupeudesta. Myös Hesekiel vertasi vanhantestamentin puolella Israelia paimenta vailla oleviin lampaisiin.

- *”Niin ne ovat joutuneet hajalle paimenta vailla ja päätyneet kaikkien villipetojen ruuaksi. Hajallaan ne ovat. Minun lampaani harhailevat kaikilla vuorilla ja kaikilla korkeilla kukkuloilla. Minun lampaani ovat hajaantuneet kaikkialle maahan, eikä kukaan niitä kysele, kukaan ei niitä etsi.” *Hes.34:5-6*

Jumala ei halua ihmisten ja seurakunnan olevan vailla paimenta. Siksi Hän lähetti Jeesuksen – että meillä olisi yltäkyläinen elämä. Tarvitsemme Hänen paimenuuttaan enemmän, kuin ymmärrämme. Tarvitsemme Jeesuksen tuomaa pelastusta.

- ”Minä olen hyvä paimen. Minä tunnen omani, ja minun omani tuntevat Minut”
Joh.10:14

”Mustasukkaisen kiihkeästi Hän halajaa henkeä, jonka on meihin pannut.
- Mutta vielä suurempi on se armo, jonka Hän antaa. Siksi Raamattu sanoo:

”Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille Hän antaa armon. Taipukaa siis Jumalan alaisuuteen, mutta vastustakaa Paholaista, niin se lakkaa ahdistamasta teitä. Lähestykää Jumalaa, niin Hän lähestyy teitä. Puhdistakaa kätenne, synnintekijät, puhdistakaa sydämenne, te kahtaalle horjuvat! Tuntemaa kurjuutenne, surkaa ja itkekää! Kääntyköön naurunne murheeksi, ilonne masennukseksi. Nöyrtykää Herran edessä, niin Hän on teidät korottava.” *Jaak.4:5–10

Kaksitoista apostolia

Jeesus kutsui kaksitoista opetuslastaan luokseen ja antoi heille vallan ajaa ulos saastaisia henkiä ja parantaa kaikenlaisia tauteja ja vaivoja.

Nämä ovat niiden kahdentoista apostolin nimet: ensimmäinen oli Simon, jota kutsuttiin Pietariksi, sitten hänen veljensä Andreas, sitten Jaakob, Sebedeuksen poika, ja Johannes, hänen veljensä, Filippos ja Bartolomeus, Tuomas ja Matteus, joka oli publikaani, Jaakob Alfeuksen poika ja Taddeus, Simon Kananeus ja Juudas Iskariot, joka kavalsi Jeesuksen.

Matteus 10:1–4 <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.10.1-4>

Edellä Jeesus oli pyytännyt rukoilemaan työmiehiä elopellolle. Nyt Hän lähtee liikkeelle valitsemalla kaksitoista apostolia auttamaan ja jatkamaan Hänen evankeliuminsa julistamista koko maailmalle. Hän ei palkannut tai pakottanut opetuslapsiaan työhön, vaan antoi erityisen tavan palvella Häntä. Samoin Jeesus kutsuu meitä palvelemaan evankeliumin työtä alkaen oman arkielämämme rutiinien keskellä - aina suurempiin tehtäviin.

Huomioitavaa on, että Jeesuksella itsellään on valta antaa erityisiä armo- lahjoja käytettäväksi julistustyön edistämiseksi. Ihmeet ja merkit tuleekin seurata julistettua sanomaa, vahvistaen ikään kuin allekirjoittaen julistetun sanan.

- *”Opetuslapset lähtivät ja saarnasivat kaikkialla. Ja Herra toimi yhdessä heidän kanssaan vahvistaen sanan sitä seuraavien merkkien kautta.” *Mark.16:20*

Myöhemmin armolahjat toimivat seurakunnan keskellä rakentaen ja vahvistaen seurakuntaa. Tämä on jatkunut aina omaan aikaamme saakka ja uskovat ovat saaneet kokea, miten ihmeellisesti Herra osoittaa hyvyyttään ja armoaan käyttäen veljiä ja sisaria eri armoitusten kautta.

Armolahjoja tulee myös virittää palavaksi. Niitä käyttäessä oppii yhä syvemmin sitä, miten Jumala toimii ja kuinka eri armoituksia tulee viisaasti käyttää. Ihan alkuun on ymmärrettävä, ettei armolahjat ole tarkoitettu omien etujen ja päämäärien ajamiseksi. Tehtävämme on palvella seurakuntaa ja Jumalan tahtoa.

Jeesus kutsui opetuslapsekseen erilaisia ihmisiä. He olivat luonteeltaan ja inhimillisiltäkin piirteiltään hyvin erilaisia ja he tulivat monenlaisten eri ammattien keskeltä. Heissä oli mm. kalastajia, politikkoja ja veron kerääjiä. Hän kutsui ihmisiä kaikista yhteiskuntaluokista. Siellä oli niin rikkaita, kuin köyhiä, oppineita, kuin oppimattomiakin. Ei siis ole niin, kuin helposti kuvittelemme, että Jeesukselle kelpaa vain tietyn tyyppiset ihmiset.

Raamattu ei kerro erikseen, saiko myös Juudas tällaiset armoitukset käyttöönsä. Todennäköisesti sai, ja hän palveli omalla tavallaan kutsumustehävänsä. Hänen heikkoutensa oli vahva kiintymys rahaan ja myös motiivit palvella Herraa olivat heikot juurikin itsekkäiden pyrkimysten tähden. Hänestä tuli kavaltaja ja se tie ajoi hänet lopulta itsetuhoon.

On myös huomioitavaa, että Juudas oli loppuun saakka muiden opetuslasten mukana vääristä motiiveistaan huolimatta. Hän oli läsnä myös viimeisellä aterialla, ja tämä antaa meille kuvan siitä, ettei myös meidänkään tule kieltää ihmisiä tulemasta seurakuntaan ja ehtoolliselle. Opetamme kyllä, mikä on oikein ja hyväksi, mutta ihminen saa itse valita sydämesään, palveleeko Herraa kokosydämisesti.

Apostolit, jotka Jeesus valitsi, eivät olleet inhimillisesti kovinkaan oppineita, eikä heillä ollut erityistä yhteiskunnallista asemaa. Tämä piirre tulee muistaa silloin, kun valitaan seurakuntaan työntekijöitä ja palvelijoita eri virkoihin. Oppineisuus tai korkea-arvoisuus eivät takaa Jumalalle vihkiytyntä sydäntä. Köyhä ja oppimaton voi olla toisinaan Jumalan valinta, siinä, ketä Hän käyttää erityisesti elovainioilla.

Opetuslapset olivat myös heikkoja. Heidän keskellään oli epäilijä, kieltäjä ja kavaltaja. Toisinaan valta-asema tulevassa kiihotti kovastikin opetuslasten mieliä. Puutteistaan huolimatta he saivat olla mukana. Jeesus opetti heitä toisinaan hyvinkin voimakkain ilmaisuin, miten palvellaan Jumalan

valtakuntaa. Heidän heikkoutensa ei estänyt Jumalan suunnitelman toteutumista. Juudaksen heikkous johti siihen, että Jeesus ristiinnaulittiin kertakaikkisena uhrina meidän kaikkien puolesta. Pietarin äkkipikaisuus ja Herransa kieltäminen kirosojen saattelemana, ei estänyt sitä, että hänestä tuli alkuseurakunnan johtaja – niin kuin Jeesus oli tarkoittanut.

Omassa ajassa voimme siis ymmärtää, että palveleva ja nöyrä sydän on tärkeintä. Saamme luottaa Hänen armoonsa ja luottaa täysin siihen, että Hän saattaa päätökseen myös meissä alkamansa työn. Heikkoutemme ja vajavaisuutemme ei siis estä meitä olemasta Jumalan lapsia.

- *”Kylvetään alhaisuudessa, nousee kirkkaudessa. Kylvetään heikkoudessa, nousee voimassa.” *1.Kor.15:43*

Matkaohjeet apostoleille

”Nämä kaksitoista Jeesus lähetti ja käski heitä sanoen: ‘Älkää menkö pakanoiden keskuuteen älkääkään mihinkään samarialaisten kaupunkiin. Menkää sen sijaan Israelin huoneen kadonneiden lampaiden luo, ja missä kuljettekin, julistakaa: ‘Taivasten valtakunta on tullut lähelle.’

Parantakaa sairaita, herättäkää kuolleita, puhdistakaa spitaalisia, ajakaa ulos riivaajia. Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa.

Älkää varatko vyöhönne kultaa, hopeaa tai kuparia, älkää laukkaa matkalle, älkää kahta paitaa älkääkään kenkiä tai sauvaa, sillä työmies on ruokansa ansainnut.

Kun tulette johonkin kaupunkiin tai kylään, ottakaa selvää, kuka siellä on käyntinne arvoinen. Jääkää hänen luokseen, kunnes lähdette paikkakunnalta. Kun menette taloon, toivottakaa sille rauhaa {Kirj.: "tervehtikää sitä"}. Jos talo on sen arvoinen, tulkoon sille teidän rauhanne, mutta jos se ei ole sen arvoinen, palatkoon rauhantoivotuksenne teille takaisin. Ja jos joku ei ota teitä vastaan eikä kuuntele teidän sanojanne, lähtekää pois siitä talosta tai kaupungista ja pudistakaa tomu jaloistanne. Totisesti minä sanon teille: Sodomian ja Gomorran maalla on tuomiopäivänä helpompaa kuin sillä kaupungilla.”

Matteus 10:5–15 FINRK <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.10.5-15>

Jeesus lähetti ensimmäiset opetuslapset julistamaan evankeliumia israelilaisille. Se oli ensimmäinen vaihe kansojen johtamisessa Jumalan luokse takaisin. Työtä on siis tehtävä kotimaassakin, eikä vain kaukana jossakin. Apostolien työ koki suuren murroksen myöhemmin, kun kävi ilmi, että Jumala laajensi työn koskemaan myös pakanakansoja. Tämän ymmärtäminen vaati ison keskustelun ja harkinnan, joka kuitenkin päättyi Pyhän Hengen täyteydestä syntyneeseen luottamukseen, olihan Jumala vuodattanut Henkeään pakanoidenkin ylle.

”Missä kuljettekin, julistakaa” – oli Jeesuksen käsky. Opetuslapset olivat nähneet Jeesuksen opettavan ja ohjaavan ihmisiä Jumalan tuntemiseen. Nyt heidän tulisi toimia samoin, lähteä liikkeelle ja julistaa taivasten valtakuntaa. Monet kristityt istuvat kokouksissa koko elämänsä. He saavat oppia, he näkevät, kuinka evankeliumia julistetaan ja he näkevät ihmisten tulevan uskoon. He eivät lähde liikkeelle, he eivät julista. He vain istuvat. Kuitenkin Jeesus sanoo myös heille, *”missä kuljettekin, julistakaa”!*

Ajassamme julistustyö saattaa olla paljon monimuotoisempaa, eihän jokainen seurakuntalainen voi mennä paikalliseen kauppakeskukseen huutamaan evankeliumin salaisuutta. Julistusta voi siis tehdä siellä, missä kuljemmekin. Usein se ei tarvitse edes sanoja. Tekomme, asenteemme ja ilmeemme kertoo kyllä ihmisille Jumalan tuntemisesta. Tärkeää olisikin ennen kaikkea täyttyä Pyhällä Hengellä. Tämä voima johtaa ja saa tekemään tekoja, jotka koituvat Jumalan kunniaksi.

Seurakunnassa istuminen voisi olla enemmän Jumalan läsnäolossa voimistumista, että sitten arkielämän keskelle mennessämme veisimme ihmisten luokse sitä hyvää, mitä olemme lahjaksi saaneet Jumalalta.

”Parantakaa, herättäkää, puhdistakaa...” – Mitä se voisi olla ajassamme? Jotkut asiat liittyvät enemmän niihin, jotka Jumala on kutsunut erityisesti palvelemaan elopellolla. Haluan nähdä tässä ajatuksen Jumalan lahjasta. Emme voi tehdä mitään, ellei Jumala anna lahjaa. Tyhjästä ei voi antaa ja jakaa muille. Vaikka kuinka rukoilisin ja julistaisin, mitään ei tapahdu ilman Jumalan lahjaa. Siksi minun on käytettävä niitä lahjoja, mitä olen saanut.

”Jos joku ei ota vastaan sanojanne ja kuule teitä” – ajatus on huomioitava tämänkin ajan keskellä. Emme voi pakottaa ihmistä kääntymään, vaan jos hän ei ota vastaan, hänet on jätettävä rauhaan. Voimme vain rukoilla, että Jumala antaisi hänellekin etsikkoajan ja kutsuisi häntä vetäen parannukseen. – Hurskaat juutalaiset ravistivat tomun jaloistaan lähtiessään pakanakaupungeista. Näin he osoittivat erottautuvansa heidän tavoistaan.

Samoin Kristuksen kutsu voi olla jollekin ainutkertainen mahdollisuus löytää pelastus sielullensa. Pudistaessa tomut jaloista, sen nähnyt joutui ajattelemaan uudelleen asennettaan Jumalaa ja Hänen evankeliumiaan kohtaan. Ehkäpä hän havahtui väärämielisyyteensä ja alkoi etsiä Jumalaa ja pelastusta sielullensa.

Jeesuksen evankeliumi on äärettömän arvokas. Sodoma ja Comora pääsivät tuomiossaan helpommalla siksi, koska he eivät olleet saaneet kuulla synnistä vapauttavaa evankeliumia. He eivät myöskään saaneet nähdä niitä tunnustekoja, joita Jeesuksen toiminnan kautta tapahtui. - Mielenkiintoista on huomata, että Raamattu ei korosta niinkään seksuaalista vääristyneisyyttä ja pahuutta Sodoman ja Comoran syntisyytenä, vaan ylpeilyä ja huolettoman elämänsä keskellä piittaamattomuutta toisen hädästä.

- *”Niin totta kuin Minä elän, sanoo Herra, Herra: totisesti, sisaresi Sodoma tyttärineen ei ole tehnyt yhtä pahoin kuin sinä tyttärinesi olet tehnyt. Tämä oli sisaresi Sodoman synty: ylpeys ja se, ettei hän tarttunut kurjan ja köyhän käteen, vaikka hänellä ja hänen tyttärillään oli yltäkyllin leipää ja rauhaisat olot. He ylpeilivät ja tekivät iljettäviä tekoja Minun edessäni. Kun Minä sen näin, Minä pyyhkäisin heidät pois.” *Hes.16:48–50*

Miten, ja missä me voisimme julistaa ja jakaa Jumalalta saatuja lahjoja? Voisimmeko olla rakkaudella ja armollisuudella täytettyjä sydämiä, jotka välittäisivät ja tarjoaisivat rohkeasti apua tarvitseville? Miten julistaisimme sanomaa ihmisille niin, että he ottaisivat vastaan hyvän sanoman?

Niin kuin lampaat susien keskellä

”Minä lähetän teidät niin kuin lampaat susien keskelle. Olkaa siis viisaita kuin käärmeet ja viattomia kuin kyyhkyset. Varokaa ihmisiä, sillä he luovuttavat teidät oikeuden eteen ja ruoskivat teitä synagogissaan. Minun takiani teidät viedään maaherrojen ja kuninkaiden eteen todistukseksi heille ja pakanoille. Mutta kun teidät viedään oikeuteen, älkää olko huolissanne siitä, miten tai mitä puhuisitte. Teille annetaan sillä hetkellä se, mitä teidän tulee puhua. Te ette itse puhu, vaan teidän Isänne Henki puhuu teissä.

Veli luovuttaa veljensä ja isä lapsensa kuolemaan. Lapset nousevat vanhempiaan vastaan ja tuottavat heille kuoleman. Kaikki tulevat vihaamaan teitä minun nimeni tähden, mutta se, joka kestää loppuun asti, pelastuu.

Kun teitä vainotaan yhdessä kaupungissa, paetkaa toiseen. Totisesti Minä sanon teille: te ette ehdi käydä kaikissa Israelin kaupungeissa, ennen kuin Ihmisen Poika tulee.

Ei opetuslapsi ole opettajaansa ylempi eikä palvelija isäntäänsä. Opetuslapselle riittää, että hänelle käy niin kuin hänen opettajalleen, ja palvelijalle niin kuin hänen isännälleen. Jos talon isäntää nimitetään Beelsebuliksi, kuinka paljon enemmän hänen talonväkeään!”

Matteus 10:16-25 FINRK <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.10.16-25>

Evankeliumin julistajille ei luvattu helppoa tietä. Jeesus tiesi ja tunsu ihmisten pahuuden, ja siksi Hän varoitti opetuslapsiaan siitä, mitä tuleman pitää. Hän vertasi fariseusten vastustusta tuhoisiin susiin. Surullisinta on, että sudet keskuudessamme saattavat olla uskonnollisia johtajia, vaikutusvaltaisia ja hyvinkin itsekkäitä ihmisiä. Jopa pienemmissä seurakunnissa voi esiintyä valtataisteluja ja inhimillisiä pyrkimyksiä. He ovat kadottaneet Jumalan antaman näyn kansojen pelastamisesta Jeesuksen Kristuksen evankeliumin kautta. Raamattu haluaa opettaa meitä, ettemme saa olla sinisilmäisiä ihmisten pelinappuloita muttemme myöskään petollisia juonittelijoita. Voimme löytää tasapainon viisauden ja haavoittuvaisuuden välille ja antaa Jumalan viedä työnsä päätökseen.

Lohdullista kuitenkin on, että lupauksen mukaan *”Isänne Henki puhuu teissä”!* Vaikeissa olosuhteissa ja tilanteissa, tärkeintä on avata sydämensä Pyhälle Hengelle. Kun Jumala saa puhua sanoja kauttamme, maailma ei voi voittaa meitä. Jumalassa ja Hänen sanassaan on voima, jota tämän maailman henki, mielipiteet, tai ajan ideologiat eivät voita! Maailmanmielisyys kyllä yrittää luikerrella seurakuntaan ja uskoviin elämään, mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu.

Olen nähnyt pienessä mittakaavassa sen, että vainon kohteeksi jouduttua voi siirtyä toiselle paikkakunnalle ja uusiin tehtäviin. Toisinaan se voi olla jopa Jumalan antama johdatus, kulkeaksemme paikkaan tai asemaan, mihin Hän tahtoo meitä asettaa. Näinhän kävi myös Jerusalemin vainoissa kristittyjä kohtaan. Se juuri aiheutti sen, että sanoma Jeesuksesta levisi kaikkialle maailmaan. Toisinaan on hyvä tarkkailla tilanteita, että olisiko nyt aika lähteä liikkeelle. Missä Jumala käyttäisi sinua? Mitä Hän on varannut osaksesi? - Opetuslapset todella kokivat suuria vastoinkäymisiä myöhemmin julistaessaan evankeliumia.

- *”Kutsuttuaan apostolit sisään he pieksättivät heidät ja kielsivät heitä puhumasta Jeesuksen nimessä mutta päästivät heidät vapaaksi. Silloin apostolit lähtivät pois neuvostosta iloiten siitä, että heidät oli katsottu arvollisiksi kärsimään häväistystä Jeesuksen nimen tähden. Eivätkä he lakanneet vaan opettivat joka päivä temppelissä ja kodeissa ja julistivat evankeliumia Kristuksesta Jeesuksesta.” *Apt.5:40–42*

Minne tahansa kuljetkin, mitä kohtaatkin, älä ole huolissasi. Jumala on kansasi ja täyttää suusi sanoilla, jotka tulee julistaa. *”Teille annetaan sillä hetkellä se, mitä teidän tulee puhua.”* – Itse asiassa voimme luottaa kaikessa siihen, että Jumalan tahto tapahtuu kuitenkin lopulta. Jotkut ymmärtävät tämän tarkoittavan, ettei evankeliumin kertomiseen tulisi mitenkään varautua. Kuitenkin Raamatussa kehoitetaan valmistautumaan huolellisesti vastausten antamiseen.

- *”Käyttäytykää viisaasti ulkopuolisia kohtaan ja ottakaa huomioon oikea hetki. Olkoon puheenne aina sulaista, suolalla maustettua, ja tietäkää, kuinka teidän tulee itse kullekin vastata.” *Kol.4.5–6*

Jeesus ei siis käske lopettamaan opetuksen, tai puheenpitämiseen valmistautumista vaan, että lopettaisimme turhasta huolehtimisesta. Hän on kansamme ja auttaa silloin, kun apua tarvitsemme. - Se, mitä itse voimme, on rukoilla, tutkia sanaa ja luottaa Jumalan johdatukseen.

”Se, joka kestää loppuun asti, pelastuu” - on ymmärrettävä, ettemme omalla sinnikkyydelläkään ansaitse pelastusta. Se on pyhityksen sivutuote ja todiste siitä, että henkilö on sitoutunut Jeesukseen. Pelastumisemme riippuu Jeesuksen lunastustyössä - ristinkuolemassa ja ylösnousemuksessa. Siihen luottaen ja siinä pysyen, sielumme pelastuu.

Jos täydellistä Jeesusta pidettiin pahana Hänen hyvyydestään huolimatta, on odotettavissa, että Hänen seuraajansa kohtaavat samanlaisia syytöksiä. Ne, jotka kestävät Jeesuksen nimen tähden, saavat osakseen pelastuksen. - Asukoon Hänen Henkensä täyteys ja voima sydämissämme – ikuisesti!

Älkää pelätkö ihmisiä

”Älkää siis pelätkö ihmisiä. Ei ole mitään peitettyä, mitä ei paljastettaisi, eikä mitään salattua, mitä ei tuotaisi julki. Minkä Minä sanon teille pimeässä, se puhukaa päivänvalossa. Ja minkä kuulette kuiskattavan korvaanne, se julistakaa katoilta.

Älkää pelätkö niitä, jotka tappavat ruumiin mutta eivät voi tappa sielua. Pelätkää enemmän Häntä, joka voi sekä sielun että ruumiin hukuttaa helvettiin. Eikö kahta varpusta myydä yhdellä kuparilantilla? Kuitenkaan yksikään varpusista ei putoa maahan teidän Isänne sallimatta. Onpa kaikki päanne hiuksetkin laskettu. Älkää siis pelätkö. Te olette arvokkaampia kuin paljot varpuset.

Sen tähden jokaisen, joka tunnustaa Minut ihmisten edessä, Minäkin tunnustan Isäni edessä, joka on taivaissa. Mutta joka kieltää Minut ihmisten edessä, sen Minäkin kiellän Isäni edessä, joka on taivaissa.”

Matteus 10:26–33 FINRK <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.10.26-33>

Poimin lukemastamme tekstistä ajatuksen; *”pelätkää Häntä, joka voi ruumiin sekä sielun hukuttaa helvettiin.”* – Tiesitkö, että tässä ei puhuta paholaisesta? Hän ei hukuta ketään helvettiin – Jumalalle kiitos! Ainoa, joka tuomitsee ihmiset joko iankaikkiseen elämään, tai ikuiseen kadotukseen, on Jumala. Häntä meidän tulee pelätä ja kunnioittaa. Jeesuksen Kristuksen sovitustyön ja ylösnousemisen kautta – Hän on voittanut kaiken pimeyden vallan. Paholaisella ei siis ole valtaa sinun tuomitsemiseesi.

Jeesus vertaa Jumalan huolenpitoa pikkulintuihin, joista Jumala pitää huolen, vaikka ne ovat miltei hyödyttömiä luontokappaleita. Yksikään niistä ei putoa taivaallisen Isän sallimatta. Vielä Jeesus korosti Jumalan suuruutta puhuessaan hiuksistamme, ettei yksikään hius katkea Jumalan sitä tietämättä. Miten voimmekaan luottaa Kaikkivaltiaaseen Jumalaan! Hän pitää meistä huolen – niin tässä ajassa, kuin tulevassa. - *”Älkää siis pelätkö, olettehan arvokkaampia, kuin paljot varpuset.”* Vaikka kohtaamme vaikeuksia, se ei horjuta Jumalan rakkautta meitä kohtaan.

Jumala on rakkaudessaan valmistanut meille pelastuksen. Joka siihen tarttuu, löytää elämän. Hän on luvannut tunnustaa jokaisen omakseen, joka ei kiellä Häntä ihmisten edessä. Tunnustamisella tarkoitetaan julkista uskontunnustusta tai kuuliaisuuden ilmausta. Aitoon *opetuslapsuteen* kuuluu Jeesuksen tunnustaminen niin hyvinä, kuin huonoina hetkinä.

Iloitsen siitä, että alkuseurakunnan johtaja eräänä päivänä kielsi kolmesti tuntevansa Jeesuksen. Jeesuksen opetuksen perusteella Pietari olisi tuomittava kadotukseen, hänhän ei tunnustanut ihmisten edessä tuntevansa Jeesusta Kristusta. Miten hän kuitenkin sai tulla takaisin, toimia seurakunnan johtajana ja onpa jopa kirjoittanut kirjeen meidän Raamattuumme?! Uskon, että kysymys ei ole hetken heikkoudesta, vaan Jumalan suunnitelmasta koko elämän huomioiden. Tiedämme Pietarin julistaneen väkevästi evankeliumia ja myös sairaat paranivat hänen toimintansa kautta. Hän kuitenkin tunnusti Jeesuksen Herraksi – siitä huolimatta, että oli kerran kompuroinut. Kysymys on siis armollisesta Jumalasta, joka kyllä tietää sydämemme tunnot ja tarkoitukset. Ellet aiemmin tunnustautunut Jeesuksen omaksi, tee se tästä eteenpäin.

Mikäli olet kieltänyt Jeesuksen ihmisten edessä *sanoin, teoin, ilmein tai asentein*, tee parannus ja ala tunnustaa koko elämälläsi Jeesuksen Herrautta. Me kaikki olemme kieltäjiä. Olemme suutuspäissämme, pelätesämme, tai ajattelemattomuuttamme tehneet tekoja ja sanoneet sanoja, jotka kieltävät Jeesuksen tuntemisen. Jeesukseen uskova, Pyhällä Hengellä täytetty ihminen on lempeä ja rakastava – sellainen, joka ei etsi omaansa. Luulenpa, että meistä jokainen saa tehdä parannusta miettien, millaisin sanoin, ilmein tai asentein tunnustaisimme tuntevamme Jeesuksen, - ja että olemme Hänen opetuslapsiaan. Pelkät sanat ovat tyhjää kolinaa ilman rakkautta, lempeyttä ja laupeutta.

- *”Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä, mutta minulla ei olisi rakkautta, olisin vain kumiseva vaski tai helisevä symbaali. Vaikka minulla olisi profetoimisen lahja ja minä tuntisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon ja vaikka minulla olisi kaikki usko, niin että voisin siirtää vuoria, mutta minulla ei olisi rakkautta, en olisi mitään. Vaikka jakaisin kaiken omaisuuteni muiden ruokkimiseksi ja vaikka antaisin ruumiini poltettavaksi, mutta minulla ei olisi rakkautta, en siitä mitään hyötyisi.” *1.Kor.13:1–3*

Ei rauhaa vaan miekka

"Älkää luulko, että Minä olen tullut tuomaan rauhaa maan päälle. En Minä ole tullut tuomaan rauhaa vaan miekan. Minä olen tullut nostamaan pojan isäänsä vastaan, tyttären äitiään vastaan ja miniän anoppiaan vastaan. Ihmisen vihamiehet tulevat olemaan oman talon väkeä.

Joka rakastaa isäänsä tai äitiään enemmän kuin Minua, ei ole Minulle kelvollinen, ja joka rakastaa poikaansa tai tyttärtään enemmän kuin Minua, ei ole Minulle kelvollinen. Joka ei ota ristiään ja seuraa Minua, ei ole Minulle kelvollinen. Joka löytää elämänsä, kadottaa sen, ja joka kadottaa elämänsä Minun tähteni, hän löytää sen."

Matteus 10:34–37 FINRK <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.10.34-37>

Miekka on sotaväline, jolla taisteltiin voittoon vihollisen hyökkäyksissä. Hengellisessä merkityksessä voimme ajatella voittoa pahuudesta ja synnistä. Hengen miekka erottaa nivelet ja ytimet. Se erottaa hyvän pahasta ja auttaa näkemään, mikä ero on Jumalan tahdolla ja ihmismielen haluilla.

- *"Jumalan sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka. Se tunkee läpi, kunnes erottaa sielun ja hengen, nivelet ja ytimet ja tuomitsee sydämen ajatukset ja aikeet." *Hepr.4:12*

Vaikka Jeesus tuo rauhan ihmissydämeen, ihmisten kesken rauhaa ei löydy. **Jumalattomuus taistelee aina Jumalan tuntemista vastaan**, ja juuri tästä syystä tälläkin hetkellä rakkaassa kotimaassammekin säädetään raamatunvastaisia lakeja. Kristilliset arvot ei sovi jumalattomille, siitäkään huolimatta, että ne olisivat järkevämpiä ja pelkästään hyväksi ihmisille.

- *"Rauhan Minä jätän teille: Minun rauhani – sen Minä annan teille. **En Minä anna teille niin kuin maailma antaa.** Älköön teidän sydämenne olko levoton älköönkä pelätkö." *Joh.14:27*

Tämä maailma on vihan ja pahuuden vallassa. Emme voi sille mitään, että pahuus reagoi pyhyteen. Aito pyhyys ja puhtaus ei sovi yhteen maailman likaisuuden ja syntisyyden kanssa - ja se on miekka ja sota näiden välillä. Siksi uskoontullut joutuu kokemaan vainoa ja pilkkaa. Heitä halveksitaan ja syljetään, mutta tämä on ristinsä ottamista joka päivä. Sen kantaminen

on toisinaan raskasta, mutta kuitenkin tosiparhaaksi niin itselle, kuin ympäröiville ihmisille.

- *"Jeesus sanoi kaikille: "Jos joku tahtoo kulkea Minun jäljessäni, hän kieltäköön itsensä, ottakoon joka päivä ristinsä ja seuratkoon Minua." *Luuk.9:23*

Ristin kantaminen on kielikuva siitä, että pitää Herraa rakkaampana, kuin mitään muuta maailmassa. Meitä auttaa ymmärtämään asian luonnetta ikuisuusnäkökulma, nimittäin kaikki muut katoavat, ystävät, tuttavat, perheenjäsenet, - ainut pysyvä ikuisuuteen kantava tekijä on suhteemme Jumalaan. Samoin aarteiden ja rikkauksien kerääminen tässä ajassa on yhtä turhaa ja katoavaista, - menetämme sen viimeistään hetkellä, jolloin kuolema korjaa sielumme.

- *"Älkää kootko itsellenne aarteita maan päälle, missä koi ja ruoste turmelevat ja varkaat murtautuvat sisään ja varastavat. Kootkaa sen sijaan itsellenne aarteita taivaaseen, missä ei koi eikä ruoste turmele eivätkä varkaat murtaudu sisään ja varasta. Sillä missä on aarteesi, siellä on myös sydämesi. *Matt.6:19-21*

Äkkiseltään kuulostaa *brutaalilta* ja jopa järkyttävältä asettaa Jumala perheen ja toisten ihmisten edelle. Kuitenkaan Jeesus ei tässä rohkaise omiaan riitelemään perheenjäsenten kanssa, vaan tässä Hän puhui sen seurauksesta, mitä tapahtuu, kun uskoontullut kertoo lähimmilleen löytämistään pelastuksesta. Emme saa siis lyödä laimin perhettämme, muttemme myöskään unohtaa tärkeintä: sitoutumistamme Jumalaan. - Tämän vaikutus on kuitenkin päinvastainen, **sillä Jumala on rakkaus!** Hänen hyvyytensä tulee vaikuttamaan kaikkinaista hyvyyttä ympäröivään maailmaan ja lopulta hyvä voittaa. Tätä voimme katsella maailmassamme ymmärtäen, että mihin kristinusko on levinnyt ja saanut jalantilaa, siellä on välittömästi asiat kääntyneet parempaan suuntaan. Vaikka Jumalaisuus on taistelua maailmaa vastaan, lopulta Jeesuksen voitto tuo rauhaa, sopua ja ylitäkyyllisyyttä. Jeesuksen tuoma rauha ei ole pinnallista sopusointua, joka saavutetaan vaikenemalla vaikeaksi koetuista asioista ja erimielisyyksistä.

On ilo tietää, että Hän, Jeesus Kristus, on seisova viimeisenä multien päällä. Hän tulee olemaan voittaja ja hallitsija! Koko maailma alistetaan lopulta Hänen jalkojensa alle ja silloin on ikuinen rauha. Hyvää on edessä, ja siksi meillä on toivoa! Jeesuksen Kristuksen kautta mekin voitamme!

- *"Sen tähden me emme lannistu. Vaikka ulkonainen ihmisemme menehtyykin, sisäinen ihmisemme kuitenkin uudistuu päivä päivältä. Tämä hetken kestävä, kevyt ahdistuksemme tuottaa määrättömän, ikuisen kirkkauden meille, jotka emme kiinnitä katsettamme näkyviin vaan näkymättömiin, sillä näkyvät ovat ajallisia mutta näkymättömät iankaikkisia." *2.Kor.4:16-18*

Todellisen elämän löytää Jeesuksessa Kristuksessa. Hän sanoi: *”Minä olen tie, totuus ja elämä.”* – Vaikka inhimillisesti toisinaan näyttää siltä, että uskovina joudumme kieltäytymään monista asioista, paheista ja syntielämästä, - **lopulta kuitenkin elämän yltäkyläisyys, tarkoituksellisuus ja rauha löytyy Jeesuksen seurassa.** Jo tässä ajassa saa nauttia sielunrauhasta ja Pyhän läsnäolosta. Taisteluista huolimatta kuljemme kohti ikuista voittoa. Jeesus on siis tuonut *miekan* tähän maailmaan, mutta omiensa sydämeen Hän antaa jopa ylliluonnollisen rauhan.

- *”Sillä lapsi on meille syntynyt, Poika on meille annettu. Hänen harteillaan on herruus, ja Hänen nimensä on Ihmeellinen neuvonantaja, Väkevä Jumala, lan-kaikkinen isä, **Rauhanruhtinas.**” *Jes.9:5*
- *”Autuaita ovat rauhantekijät, sillä heitä kutsutaan Jumalan lapsiksi.” *Matt.5:9*
- *”Kristus on meidän rauhamme.” Ef.1:14*
- *”Minä tunnen ajatukseni, joita Minulla on teitä kohtaan, sanoo Herra. Ne ovat rauhan eivätkä tuhon ajatuksia – Minä annan teille tulevaisuuden ja toivon. Silloin te huudatte Minua avuksenne, tulette Minun luokseni ja rukoilette Minua, ja Minä kuulen teitä. Silloin te etsitte Minua ja löydätte Minut, kun etsitte Minua kaikesta sydämestänne. Minä annan teidän löytää itseni, sanoo Herra. *Jer.29:11–14*

Hyvän teon palkka

”Joka ottaa vastaan teidät, ottaa vastaan Minut, ja joka ottaa vastaan Minut, ottaa vastaan Hänet, joka on minut lähettänyt. Joka ottaa profeetan vastaan profeetan nimen tähden, saa profeetan palkan, ja joka ottaa vanhurskaan vastaan vanhurskaan nimen tähden, saa vanhurskaan palkan. Ja joka antaa yhdellekin näistä vähäisistä maljallisen kylmää vettä juotavaksi opetuslapsen nimen tähden – totisesti Minä sanon teille: hän ei jää palkkaansa vaille.”

Matteus 10:40–42 FINRK <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.10.40-42>

Hyviin tekoihin voi kannustaa itseään ajattelemalla, että tekee työn, tehtävän tai asian, kuin tekisi sen Herralle. Samoin ilmeet ja asenteet toisia kohtaan saa uuden ulottuvuuden, kun vertaa niitä Jeesuksen tapoihin toimia.

- *”Mitä teettekin, tehkää se sydämestänne niin kuin Herralle eikä ihmisille.” *Kol.3:23*

Uskovaisen elämään kuuluu kilvoittelu, joka tarkoittaa pyrkimistä hyvään kaikessa, mitä tekee. Se on myös Jumalan tahtoon luottamista ja sen varaan asettautumista. Kilvoittelun hyödyt ulottuvat laajalle, niin omaan

elämään, kuin ympäröiviin ihmisiin – tuottaen ennen pitkää hyvää ja ravitsevaa hedelmää.

- *”Heitä työsi Herran haltuun, niin sinun hankkeesi menestyvät.” *San.16:3*

Hyvän työn tekijä ei jää siis palkkaansa vaille. Tässä ajassa saatamme tuntea, että meille ei makseta niin kuin meille kuuluisi, mutta kerran ikuisuudessa viimeistään tämä korjataan. Jeesus on itse luvannut maksaa palkan niille, jotka hyvää tekevät.

Jumalan vastaanottaminen sisältää myös Herran omien vastaanottamisen. Emme voi olla Jeesuksen seurakuntaa vastaan väittäen kuitenkin kuuluvan Hänelle. On oikein armahtaa veljiä ja sisaria, vaikka he vasta opettelevat taivastiellä kulkemista. *Katsokoon, ettei itse lankea, sellainen, joka luulee seisovansa.*

Jumala otetaan vastaan ehdoitta ja kokonaisuutena. Ottaessamme vastaan Jeesuksen, otamme vastaan Jumalan ja myös Pyhän Hengen. Samalla meidän täytyy ottaa vastaan sana, seurakunta, kilvoittelu, ristien häpeä, sydämen nöyryys, - mutta samalla saamme ottaa myös vastaan kirkkauden toivon, rakkauden, ilon ja riemun Pyhässä Hengessä. Saamme astua sisälle mielenkiintoiseen elämään, joka pitää sisällään edellä valmistetut askeleet, johdatuksen ja taivaallista viisautta. Saamme oppia tuntemaan Luojamme ja Hänen tahtoansa.

- *”Jumalan rakkaus on vuodatettu sydämiimme meille annetun Pyhän Hengen kautta” *Room.5:5*
- *”Eihän Jumalan valtakunta ole syömistä ja juomista, vaan vanhurskautta, rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä.” *Room.14:17*
- *”Toivon Jumala täyttäköön teidät kaikella ilolla ja rauhalla uskossa, että teillä olisi runsas toivo Pyhän Hengen voiman kautta.” *Room.15:13*
- *”Heille Jumala tahtoi tehdä tunnetuksi, kuinka suuri on kansojen keskuudessa tämän salaisuuden kirkkaus: Kristus teissä, kirkkauden toivo.” *Kol.1:27*

Se, miten suhtaudumme toinen toisiimme ihmisinä, kuvastaa rakkauttamme Jumalaa kohtaan. Jokainen hyvä teko kohdistuu Jumalaan. Hän huomaa sellaisetkin asiat, joita toinen ihminen ei näe.

- *”Ihminen ei näe niin kuin Herra näkee: Ihminen näkee ulkomuodon, mutta Herra näkee sydämen.” *1.Sam.16:7*

Johannes Kastajan kysymys Jeesukselle

”Annettuaan nämä ohjeet kahdelletoista opetuslapselleen Jeesus lähti sieltä heidän kaupunkeihinsa opettamaan ja julistamaan.

Kun Johannes kuuli vankilassa Kristuksen teoista, hän lähetti opetuslapsensa kysymään Häneltä: *”Oletko Sinä se tuleva, vai pitääkö meidän odottaa toista?”* Jeesus vastasi heille: *”Menkää ja kertokaa Johannekselle, mitä kuulette ja näette: Sokeat saavat näkönsä ja rammatt kävelevät, spitaaliset puhdistuvat ja kuurot kuulevat, kuolleet herätetään ja köyhille julistetaan evankeliumia. Autuas se, joka ei loukkaannu Minuun.”*

Matteus 11:1–6 FINRK <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.11.1-6>

Eivät arvanneet kuulijat, kuinka suuri opettaja oli heidän keskellään. Meikin omassa ajassamme ihastelemme armoitettuja sananjulistajia, mutta tuolloin israelilaiset saivat kuulla itsensä Jumalan Pojan opetusta. Se viisaus ja ymmärryksen Henki, joka vaikutti Jeesuksessa, täytyi olla jotain suurenmoista, eivätkä monetkaan varmasti ymmärtäneet koko opetuksen sisältöä ja sen syvyyttä. Jospa Jeesus tulisi opettamaan meitä, - mutta uskoisimmeko Hänen sanomaansa? Lähtisimmekö murheellisina Hänen luotaan, vai kiivailisimmeko omien näkemystemme kanssa Häntä vastaan?

Vaikka Johannes oli suuri saarnaaja ja Jumalan valittu edeltäkävijä, hän oli kuitenkin ihminen. Jokainen joutuu kohtaamaan omat epäilyksensä ja varsinkin ahdingon aikoina uskomme kantavuus punnitaan.

Olisi luullut, että jos kuka, niin Johannes olisi ollut kaikista vakuuttunein Jeesuksen jumalisuudesta, mutta hänenkään oma uskonsa ei riittänyt hänen ollessaan vankityrmässä. Miten hänelle oli voinut käydä näin, vaikka hän oli luvattu Messiaan, Jeesuksen Kristuksen polun tasoittaja?! Hänen sisäinen epäilyksensä heräsi ja siksi hän lähetti ystävänsä kysymään, oliko Jeesus se luvattu Messias, vai täytyykö vielä odottaa toista.

Vaikka näemme ihmeet, koemme suuret johdatukset, monet ovat tulleet tuntemaan Herran työmme kautta ja uutta intoa on syntynyt ja monet uudistuneet uskossa, - silti jonain päivänä löydämme itsemme epäilyksen suosta.

Raamattu neuvoo meitä epätoivon ja epäilysten aikana kääntymään Jumalan puoleen – ei kääntymään Hänestä pois päin. Sana kehottaa meitä muistelemaan Herramme tekemiä ihmeitä ja sitä, kuinka Herra on johtanut meidät pois omasta *”Egyptistämme”* ja asettanut jalkamme lujalle perustalle. Vuosikymmenten aikana kertyy kymmenittäin tapauksia, joissa Jumala on auttanut ihmeellisellä tavalla. Näitä muistellessa usko ja luottamus vahvistuu.

- *"Etsikää Herraa ja Hänen voimaansa, etsikää alati Hänen kasvojaan. **Muista-kaa Hänen ihmeitään**, jotka Hän on tehnyt, Hänen tunnustekojaan ja Hänen suunsa tuomioita." *Ps.105:4–5*

Näin Jeesus kehotti myös Johannesta tekemään. Muista ja katso, mitä näinä aikoina tapahtuu! Katso tekoja, jotka näkyvät Jumalan voiman ilmestyessä. Katso lupauksiin, jotka täyttyvät silmiemme nähden. Miellemme ja katseemme tulisi kiinnittää Häneen, eikä ulkoisiin olosuhteisiin.

- *"Silloin Pietari sanoi Hänelle: 'Herra, jos se olet Sinä, niin káske minun tulla luoksesi vettä pitkin.' 'Tule!' sanoi Jeesus. Pietari astui veneestä ja käveli vettä pitkin Jeesuksen luo. Mutta **huomatessaan**, miten rajusti tuuli, **hän pelästyi** ja alkoi vajota. "Herra, pelasta minut!" hän huusi. Jeesus ojensi heti kätensä, tarttui häneen ja sanoi: 'Vähäinenpä on uskosi! **Miksi aloit epäillä?**' Kun he olivat nousseet veneeseen, tuuli tyyntyi." *Matt.14:28–32*

Oletko sinä loukkaantunut Jumalaan, seurakuntaan tai auktoriteettiin? Sen tunteen löydämme helposti itsestämme, suoritettuumme tehtävämme täydellä antaumuksella ja silti löydämme itsemme vankilasta tai vaikeuksien keskeltä. On kuin kertomus kymmenyksensä tarkoin maksaneesta, joka joutui vararikoon ja toisilta kerjäämään apua taloudelliseen hätäänsä. *Loukkaako se meitä, ettemme voi ostaa Jumalalta taattua menestymistä maksamalla kymmenykset?*

Entä, miten loukkaa tuntoamme se, että elämme uskossa, antautuneina palvelustyöhön ja etsimme kaikessa vilpittömästi Herramme tahtoa, vaalimme sanan väärentämätöntä opetusta ja pyrimme täyttymään Hengellä. – Silti sairastumme vakavasti, menetämme omaisuutemme ja joudumme luopumaan rakkaistamme. *Loukkaako se, että Kaikkivaltias sallii elämämme kipua ja kärsimystä?*

On ollut ilo tuntea ihmisiä, jotka ovat Jeesuksen omia – ulkoisista olosuhteistaan huolimatta. Vielä viimeisillä voimillaan he kiittävät Herraa Hänen hyvydestänsä. On, kuin he olisivat oivaltaneet jotain syvempää, tai tarkoituksellisempaa Jumalan tuntemisesta. Ehkä he eivät eläneetkään vain tätä aikaa varten.

"Autuas se, joka ei loukkaannu Minuun" – sanat sisältävät ajatuksen Jumalan hyväksynnän sisäpuolella olemisesta. Se on vastoin nurjuutta ja kapinamieltä. Se on itsensä Jumalan varaan asettamista, - sitä, että Hänellä on valta hukuttaa ja pelastaa. Hänellä on valta johdattaa elämäni taisteluiden ja pimeydenkin halki.

Jeesuksen todistus Johanneksesta

Kun he olivat lähteneet, Jeesus alkoi puhua ihmisille Johanneksesta: *”Mitä te lähditte erämaahan katsomaan? Ruokoako, jota tuuli huojuttaa? Vai mitä te lähditte katsomaan? Hienoihin vaatteisiin pukeutunutta miestäkö? Hienosti pukeutuneet ovat kuninkaanlinnoissa. Vai mitä sitten lähditte katsomaan? Profeettaako? Todellakin! Minä sanon teille: hän on enemmän kuin profeetta. Hän on se, josta on kirjoitettu: ’Minä lähetän sanansaattajani Sinun edelläsi, hän valmistaa tien Sinun eteesi.’*

Totisesti Minä sanon teille: ei ole naisista syntyneiden joukosta noussut suurempaa kuin Johannes Kastaja, mutta vähäisin taivasten valtakunnassa on suurempi kuin hän. Mutta Johannes Kastajan päivistä asti on hyökätty taivasten valtakuntaa vastaan, ja hyökkääjät tempaavat sen itselleen. Kaikki profeetat ja laki ovat Johannekseen asti ennustaneet, ja jos tahdotte ottaa vastaan: hän on Elia, jonka oli määrä tulla. Jolla on korvat, se kuulee!

Mihin Minä vertaisin tätä sukupolvea? Se on kuin lapset, jotka istuvat toreilla ja huutelevat toisilleen:’ Me soitimme teille huilua, mutta te ette tanssineet. Me veisasimme itkuvirsiä, mutta te ette valittaneet.’ Johannes tuli, hän ei syö eikä juo, ja hänestä sanotaan: ’Hänessä on riivaaja.’ Ihmisen Poika tuli, Hän syö ja juo, ja Hänestä sanotaan: ’Mikä syömäri ja viininjuoja, publikaanien ja syntisten ystävä!’ Niinpä viisaus osoittautuu oikeaksi teoissaan.”

Matteus 11:7–19 FINRK <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.11.7-19>

Jeesuksen aikana kansa oli odotuksen vallassa. Monet tiesivät kirjoitustenkin perusteella, että pian pitäisi tapahtua jotain suurta – aivan samoin, kun omassa ajassamme odotamme Jeesusta takaisin saapuvaksi. Maailman meno näyttää niin hurjalta, että pian on pakko tapahtua jotakin.

- *”Niin kuin oli Nooan päivinä, niin on oleva myös Ihmisen Pojan tullessa. Niinä päivinä ennen vedenpaisumusta ihmiset söivät ja joivat, menivät naimisiin ja naittivat tyttäriään, aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiiin. He eivät aavistaneet mitään, ennen kuin vedenpaisumus tuli ja vei heidät kaikki mukanaan. Näin on myös silloin, kun Ihmisen Poika tulee.” *Matt.24:37-39*

Kansa oli kiinnostunut Johanneksen toiminnasta ja opetuksesta. Jokin oli sytyttänyt Johanneksen sydämessä palon, joka sai ihmiset joukoittain

kääntymään Jumalan puoleen. Nyt Jeesus kysyy heiltä, *mitä ihmettä te menitte erämaahan katselemaan!?*

Ehkä kansa oli tyytynyt siihen, mitä Johannes oli julistanut. He eivät vielä nähneet sitä Jumalan suunnitelmaa, joka piti tapahtuman. Jeesus avasi heille tätä näkökulmaa kertoen, että Johannes oli tärkeässä ja suuressa roolissa tasoittaessaan polkua tulevalle Messiaalle.

Niin oli silloin, kuin nytkin. Teimmepä mitä hyvänsä, aina löytyy joku, joka moittii. Syöminen ja juominen seuralaisineen on tähän hyvin voimallinen tartuntapinta. Söit, tai et, - joit, tai et, mikään ei ole hyvä. Ihmisten nurja asenne tulee esiin aina, kun heidän turvallista ja itsekästä elämäntyylään ravistellaan. Emme vain ymmärrä aina, että kuuliaisuus Jumalalle saattaisi vaatia muutosta elämäntavoissamme. Niinpä Jeesus puhuikin teoista, jotka kirkastivat Jumalan nimeä ja evankeliumin sanomaa.

Vaikka Jeesus puhui itsestään, Hän oli palvelijan roolissa. Hän ei haitellut itselleen maallista kuninkuutta. Senhän Hän olisi saanut käden käänteessä, mutta Hänen tehtävänsä ja työnsä oli aivan jotain muuta. On vain perin kummallista, millaiseen pahuuteen ihmiset pystyvät täydellisen hyvyyden edessä. Jeesuksen toiminta oli heille liikaa. Hän teki hyvää kaikkialla, parantaen ja vapauttaen ihmisiä kahleistaan. Pelkästään kateus sai uskonnolliset johtajat äärimmäisen ja sokean murhanhimon valtaan.

- *”Hän (Pilatus) näet ymmärsi, että ylipapit olivat pelkästä kateudesta luovuttaneet Hänet (Jeesuksen).” *Mark.15:10*

Nurjuutemme on syöpynyt niin syväälle sieluumme, ettemme kykene ottamaan vastaan täydellistä hyvyyttä – siitä huolimatta, että juuri sitä me kaipaamme ja tarvitsemme elämämme keskelle. Tänään olemme saman kysymyksen äärellä, otammeko vastaan jumalisen hyvyyden Jeesuksen Kristuksen sovitustyön kautta – niin, että se ulottuisi aina suhteisiin kanssaihminen ja lähimpiemme kanssa?

Jeesus nuhtelee Galilean kaupunkeja

Sitten Jeesus alkoi nuhdella niitä kaupunkeja, joissa useimmat Hänen voimateoistaan olivat tapahtuneet, siitä etteivät ne olleet tehneet parannusta:

”Voi sinua, Korasin! Voi sinua, Beetsaida! Jos teidän keskuudessanne tapahtuneet voimateot olisi tehty Tyroksessa ja Siidonissa, ne olisivat aikoja sitten säkissä ja tuhkassa tehneet parannuksen. Minä sanon teille: Tyroksella ja Siidonilla on tuomiopäivänä helpompaa kuin teillä.

Ja sinutko, Kapernaum, korotettaisiin ylös taivaisiin? Ei, alas tuonelaan sinun on astuttava! Jos sinussa tapahtuneet voimateot olisi tehty Sodomassa, se olisi pystyssä vielä tänäkin päivänä. Minä sanon: Sodoman maalla on tuomiopäivänä helpompaa kuin sinulla.”

Matteus 11:20–24 FINRK <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.11.20-24>

Ylpeytemme ja korskeutemme estää meitä tekemästä parannusta. Rakastamme synnillistä vaellustamme, emmekä tahtoisi ajatella ikuisuutta ja rangaistusta. Haluamme kuulla puheita rakastavasta Jumalasta ja siitä, että kaikki on sallittua ja luvallista. Yhtäkään vaatimusta korvamme eivät kestä. Emme ymmärrä edes omaa parastamme.

- *”Parempi on kuunnella viisaan nuhdetta kuin olla kuulemassa tyhmien laulua [kr92: hymistystä].” * Saarn.7:5*

Jeesuksen sanat pysäyttävät: *”VOI SINUA!”* – Sanooko Hän meillekin näin? Miten sokeita olemme synneillemme? Miten tekohurskaita olemme vaeluksessamme ja asenteissamme? – *”Voi minua”!* - Miten harmittaakaan Jumalaa meidän sydämemme kovuus, nurjuus ja mieltymyksemme tämän maailman himoihin?! Tai, miten murheellinen Hän onkaan omahyväi-syytemme tähden? Kuinka usein katson alaspäin toisia ihmisiä – pitäen itseäni parempana tai hurskaampana?! Miksi minun syntini ovat anteeksiannetut, tai vähäpätöiset, mutta toisten synnit ovat raskaita ja ylettömän suuria? *”Ei, alas tuonelaan on sinun astuttava”!*

- *”Viisas poika kuuntelee isän ojennusta, mutta pilkkaaja ei ota nuhdetta kuulakseen [kr92: ’omahyväinen ei nuhteista piittaa’].” *San.13:1*

Jeesuksen sanat sivaltavat ansaitusti meitä. Ne herättävät ja pysäyttävät miettimään tekemisiä ja asenteita. Sanat sanottiin minulle - ei jollekin toiselle. Minä kuulen korvissani; *”VOI SINUA”!* - Minun on jälleen astuttava alas korskealta paikaltani. Minun on laskeuduttava polvilleni Jeesuksen ristin juurelle. Minun on tunnustettava, etten kykene tekemään parannusta. En voi luonteelleni ja inhimillisyydelleni mitään. Itsessäni ei ole voimaa muuttumiselle ja parannuksen tekemiselle.

Herra, armahda minua! Armahda meitä! Anna anteeksi, anna voima elää tahtosi mukaan. Anna mieli, uusi vahva henki! Pelasta minut! – Elämäni ja kuolemani on Herran käsissä. Hän on ainut, joka pystyy pelastamaan minut tästä synnin ja kuoleman ruumiista.

Mitä Jeesuksen nuhtelevat sanat saavat aikaan meissä? Tulemmeko nöyrälle paikalle, rukoillen: *”Herra, ole armollinen minulle syntiselle”?* Tahdommeko kääntyä Jumalan puoleen, päästää irti maailmallisuudesta, tahdommeko nähdä toinen toisemme pieneltä paikalta, nöyrinä ja hiljaisina?

Mitä Jeesuksen opetukset ja sanat tekevät meissä? Saako Hän muuttaa meitä, tehdä meistä pienempiä, tullakseen meissä suureksi? Saako Hän heikkoutemme ja vajavaisuutemme kasvualustaksi Hänen hyvyydelleen ja hyvälle tarkoituksilleen? Tunnustammeko olevamme vain maan tomua Hänen edessään, pyytäen, että Hän jälleen puhaltaisi meihin elämän hengen ja antaisi tulisen innon vaeltaa Hänen rakkautensa ja pyhyytensä valtaamina? Antautuisimmeko jälleen savenvalajan käsiin, muovattavaksi ja uudelleen rakennettaviksi, astioiksi, joilla Hän voisi ammentaa elävää vettä kaikille luoduille?

- *”Rauhan Jumala, joka on nostanut kuolleista meidän Herramme Jeesuksen, Hänet, joka iankaikkisen liiton veren perusteella on se suuri lampaiden paimen, **tehköön teidät kykeneviksi kaikkeen hyvään toteuttaaksenne Hänen tahtonsa.** Hän vaikuttakoon teissä sen, mikä on Hänelle mieluista, Jeesuksen Kristuksen kautta. Hänelle kunnia aina ja iankaikkisesti. Aamen.” *Hepr.13:20–21*

Jeesus ylistää Isää

Siihen aikaan Jeesus rupesi puhumaan: *”Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, siitä että olet salannut nämä asiat viisailta ja älykkäiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille. Näin Sinä, Isä, olet hyväksi nähnyt. Kaiken on Isäni uskonut Minun haltuuni. Poikaa ei tunne kukaan muu kuin Isä, eikä Isää tunne kukaan muu kuin Poika ja se, jolle Poika tahtoo Hänet ilmoittaa.”*

Matteus 11:25–27 FINRK <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.11.25-27>

Raamattu tuntee ylistämisen, mutta hieman eri tavalla, miten omassa ajassa sitä ymmärrämme. Jeesus ylisti Jumalaa ja Hänen sanoissaan oli sisältöä ja tarkoituksellisuutta, - toisin, kuin useat oman aikamme ylistyslaulut. En väitä, että kaikki ylistyskokouksemme ja laulumme olisivat vailla sisältöä, mutta mietipä, jos alussa lukemamme Raamatun teksti toistettaisiin kymmeniä kertoja, etenemättä siitä mihinkään! Jossain vaiheessa jatkattu sisältö menettää merkityksen kuulijoilleen, kuten helposti käy *ylistysbuumimme* keskellä.

Ylistäminen on suloista, ihanaa ja voimaannuttavaa! Sana kehottaa siihen, ja se on myös yksi ominaisuus, joka on mukana myös kerran taivaassa. Jumalan ylistämistä kannattaa siis harjoittaa jo täällä ja tässä ajassa.

- *"Halleluja! Ylistäkää Herran nimeä! Ylistäkää, te Herran palvelijat, jotka seisotte Herran huoneessa, meidän Jumalamme huoneen esipihoissa. Ylistäkää Herraa, sillä Herra on hyvä, laulakaa kiitosta Hänen nimelleen, sillä se on suloinen. Sillä Herra on valinnut Jaakobin omakseen, Israelin erityiseksi omaisuudekseen." *Ps.135:1–4*

Ylistäminen **ei ole tae** hurskaudesta tai hengellisyydestä. Se ei kata koko jumalisuutta, rukouselämää, seurakuntayhteyttä ja sanan tutkimista. Sen liiallinen painotus synnyttää ennen pitkää kyllästyneisyyttä ja ravitsevamman ruoan nälkää. **Jeesuksen elämä ei ollut ainoastaan ylistystä.** Hän opetti, rukoili ja eli yhteydessä toisiin ihmisiin. Ymmärrän hyvin, että Jumalan LAPSINA innostumme uudesta aiheesta ja kasvamattomina jumitudumme pitkäksi ajaksi innostuksemme pariin, luullen sen olevan koko hengellisyytemme perusta.

Jeesus puhui meistä *yksinkertaisista ihmisistä*. Olemme lapsenmielisiä, mutta meidän ei tarvitse olla kuitenkaan lapsellisia. Voimme kasvaa ja oppia ymmärtämään jumalisia päämääriä, ja siten johdatella toisiakin Hänen tuntemukseensa. Jossain vaiheessa lapsikin tajuaa, ettei osaa vielä kaikkea. Avoimena kasvulle ja uuden oppimiselle, avautuu polku, jossa Jumala johdattelee armossaan aina uusiin ulottuvuuksiin.

Jeesuksen ylistyksessä palattiin Jumalan suunnitelmaan ja viisauteen. Juuri sitä Jeesus ylisti! Jumalan tarkoituksellisuus oli tuoda pelastus ihmisten keskelle, mutta ei ihmisten tavalla. Hän toi sen sinne, mikä oli halveksittua ja vähäistä. *Kuinka nöyräksi tekeekään tämä jumalinen viisaus!* Ei tarvitse olla yliopistoja käynyt, päästäkseen taivaaseen! Juuri heikkous on se, johon Jumala asettaa voimansa. Hän tekee vähäisestä valittunsa, työmiehen elopellolleen!

- *"Kuulkaa, rakkaat veljeni! Eikö Jumala ole valinnut niitä, jotka ovat maailman silmissä köyhiä, olemaan rikkaita uskossa ja sen valtakunnan perillisiä, jonka Hän on luvannut Häntä rakastaville?" *Jaak.2:5*
- *"Katsokaa omaa kutsumistanne, veljet. Ei ole monta inhimillisesti viisasta, ei monta mahtavaa eikä monta jalosukuista. Mikä maailman mielestä on hullutusta, sen Jumala valitsi saattaakseen viisaat häpeään. Mikä maailman mielestä on heikkoa, sen Jumala valitsi saattaakseen voimakkaat häpeään. Mikä maailmassa on syntyperältään alhaista ja halveksittua, mikä ei ole mitään, sen Jumala valitsi tehdäkseen mitättömäksi sen, mikä on jotakin, ettei mikään liha voisi kerskailla Jumalan edessä. Hänestä on teidän olemisenne Kristuksessa Jeesuksessa. Hänet Jumala on antanut meille viisaudeksi, vanhurskaudeksi, pyhitykseksi ja lunastukseksi, jotta tapahtuisi, niin kuin on kirjoitettu: "Joka kerskaa, kerskatkoon Herrasta." *1.Kor1:26–31*

Raamatun tarkoitus on opettaa meille Jumalan tuntemista, ei niinkään sanan tarkkaa osaamista. **Raamattu on kartta, ei kohde**. Se antaa suunta-
viivat ja riittävät tiedot perille pääsemiseksi. Karttaa tutkimalla löytää rei-
tin, jota uskaltaa käydä. Sitä on kuitenkin osattava lukea. Kysymys on hen-
gellisyydestä, joka on aivan jotain muuta, kuin teknistä sääntökikkailua. Siksi Raamattua on luettava hengellisesti, ajatellen, mitä Jumala tahtoo opettaa Sanansa kautta.

**Oikeassa ja väärässä oleminen menettää merkityksen Jumalan tuntemi-
sen rinnalla**. On samantekevää, missä vaiheessa kasvuni ja oppimiseni on, kunhan vain saan elää elämäni Jeesuksen läsnäolossa. Hänen kanssaan kasvan ilman ylettömiä ponnisteluja. Hän johdattaa ja opettaa tiensä suuntaa ja siksi voin jättää kaiken Herran haltuun. Se on uskoa, jossa luotan syvästi Jumalaan - tietäen, että Hän pitää minusta huolen. - Hän kasvattaa, varustaa ja vie sinne, mitä Hän on kunkin varalle suunnitellut.

”Minä ylistän Sinua taivaan ja maan Herra”! Minä kiitän Sinua siitä, että toimit parhaaksi katsomallasi tavalla! Minä ylistän Sinun viisauttasi, suuruuttasi ja pyhyttäsi! Minä iloitsen pelastuksesta, jonka Sinä olet valmistanut! Minä ylistän ja kiitän Sinua rakkaudestasi, rauhasta ja ilosta! Sinä autat, nostat ja kannat! Sinä olet minun Jumalani!

- *”Sinun käteesi minä uskon henkeni. Sinä, Herra, lunastat minut, Sinä uskollinen Jumala. Minä turvaan Herraan. Minä iloitsen ja riemuitsen Sinun armostasi, Sinun, joka olet nähnyt minun kurjuuteni, tuntenut sieluni ahdistukset.”*
*Ps.31:6,8

Tulkaa Minun luokseni!

”Tulkaa Minun luokseni, kaikki te, jotka teette raskasta työtä ja kannatte taakkoja, niin Minä annan teille levon. Ottakaa Minun ikeeni päällenne ja oppikaa Minusta, sillä Minä olen sävyisä ja nöyrä sydämeltäni. Näin te löydätte levon sielullenne, sillä Minun ikeeni on sopiva ja Minun kuormani on kevyt.”

Matteus 11:28–30 FINRK <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.11.28-30>

”Minun luokseni” – mutta kenen, ja millainen Hän on? Jeesus puhui näitä lohdullisia sanoja meille, jotka uurastamme töittemme parissa itsemme aina uuvuksiin asti. Hän puhui myös niille, jotka ovat nääntyneitä

elämänsä vaikeuksien keskellä. Hän, Jumalan Poika, tietää, mitä on ihmissyys ja kärsimys. Sen Hän joutui itse kantamaan ruumiissaan. Kaiken pilkan ja häväistyksen yli Hän näki voittomaalin, jotain sellaista, mihin Hän kutsuu meitä jokaista mukaan.

Mitä taakkoja kannatkin, omista nämä Jeesuksen lohdulliset sanat sydämeesi. Painolasti voi olla omaa tuotosta, epäonnistumista tai riittämättömyyttä. Toisen taakkana voi olla toisten ihmisten tekemät loputtomat vaatimukset ja ankarat käskyt. Nyt Jeesus ojentaa kätensä, pyytää sinua luoksesa, antaakseen sinulle jotain, joka muuttaa sydämesi olotilaa.

Ulkoiset olosuhteet saattavat jatkua samanlaisina, mutta sinulle on luvattu voima elää Jumalan lapsena. Et sinäkään omin voimin pitkälle pääse, mutta *”kaiken voit Hänessä, joka sinua vahvistaa.”* (Filip.4:13)

- *”Mutta kaikille, jotka ottivat Hänet vastaan, Hän antoi oikeuden [tai, voidaan kääntää: ’voiman’] tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat Hänen nimensä.” *Joh:1:12*

Jeesuksen lupaus on myös lepo. Toisinaan on aika levätä, mutta se voi olla myös sisimmän voimakas tunne, joka kumpuaa sielun syvästä rauhasta. Kautta historian ihmiset ovat kertoneet, miten Jumalan rauha on täyttänyt mielen suurenkin kaaoksen keskellä. Psalmisti ylisti Jumalan varjelusta:

- *”Sulillaan Hän suojaa sinua, Hänen siipiensä alla sinä saat turvan. Hänen totuutensa on kilpi ja suojus. Sinä et pelkää yön kauhuja, et päivällä lentävää nuolta, et ruttoa, joka kulkee pimeässä, et tautia, joka tekee tuhojaan keskellä päivää. Kaatukoon tuhat sivultasi, kymmenentuhatta oikealta puoleltasi, mutta sinuun ei satu.” *Ps.91:4–7*

”Ottakaa Minun ikeeni” – on osuva ilmaisu tuohon aikaan, jossa Jeesus julisti sanomaa. Fariseukset ja kirjanoppineet pitivät yllä uskontokulttuuria, jonka sääntöjä kukaan ei kyennyt täyttämään. Tuon riittämättömyyden tilalle Jeesus toi täytetyn Golgatan työn, ja eläinuhrien sijasta Hän antoi itsensä uhriksi ja sovituksesi meidän edestämme. Hän kantoi taakamme, että *meillä olisi elämä, ja olisi yltäkyläisyys.*

Ikeen ottamisen lisäksi Jeesus opetti lempeästi: *”Oppikaa Minusta.”* Mistä omaksummekaan oppimme ja sääntömme, ketkä ovatkaan meitä kasvataneet – Jeesus kutsuu meitä katsomaan, kuinka Hän vaelsi, puhui ja millainen olikaan Hänen sydämensä asenne?! Siitä voimme oppia.

”Minä olen sävyisä ja nöyrä sydämeltäni.” – Mistä me oppisimme sävyisyyttä toinen toistamme, ja ulkopuolisia kohtaan? Eikös olekin helpompaa olla *nurja nupuuttaja* ja nähdä kaikessa vain vikoja?! – Samoin nöyryyden oppiminen on hyväksi meille. Helpottaa kummasti, kun ei tarvitse olla paras, oppinein ja pyhin. Usko Jeesukseen riittää ja siinä samalla toisten arvostaminen ja rakastaminen.

- *”Älkää tehkö mitään itsekkyydestä tai turhan kunnian vuoksi, vaan pitäkää nöyrästi toista parempana kuin itseänne.” *Fil.2:3*

”Näin te löydätte levon,” – Hän antoi lupauksen. Hänessä ja Hänen kanssaan eläen, huomaamme olevan totta sanat, joihin Jeesus päätti tämänkertaisen Raamatun jakeemme: *”Minun ikeeni on sopiva ja Minun kuormanani on kevyt.”*

Luojaamme tietää parhaiten, mikä kuorma on meille sopiva. Niin kuin on päivämme, niin on voimammekin oleva. On ilo tietää, että Hän varustaa, kasvattaa, ohjaa ja johdattaa – antaen voimaa ja viisautta kaikkeen. Siksi Jeesuksen varaan kannattaa laskea elämänsä. Kävi sitten, miten tahansa, olemme lopulta voittajia – Jeesuksen tähden.

SAPATIN HERRA

”Niihin aikoihin Jeesus kulki sapattina viljapeltojen halki. Hänen opetuslapsilleen tuli nälkä, ja he rupesivat katkomaan tähkäpäitä ja syömään. Mutta kun fariseukset näkivät sen, he sanoivat Jeesukselle: ‘Katso, Sinun opetuslapsesi tekevät sellaista, mitä ei ole lupa tehdä sapattina.’ Hän vastasi heille: ‘Ettekö ole lukeneet, mitä Daavid teki, kun hänelle ja hänen seuralaisilleen tuli nälkä? Hän meni Jumalan huoneeseen, ja he söivät Herran eteen asetetut leivät, joita ei hänellä eikä hänen seuralaisillaan ollut lupa syödä vaan ainoastaan papeilla. Tai ettekö ole laista lukeneet, että papit joka sapatti rikkovat sapattikäskyn temppelissä mutta ovat silti syyttömiä? Minä sanon teille: tässä on enemmän kuin temppeli. Jos te ymmärtäisitte, mitä tarkoittaa: ‘Laupeutta Minä tahdon enkä uhria’, niin ette tuomitsisi syyttömiä. Sillä Ihmisen Poika on sapatin herra.’”

Matteus 12:1-8 FINRK <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.12.1-8.FINRK>

Sapattia vietettiin kerran viikossa ja silloin ei saanut tehdä mitään työtä. Mooseksen laissa tästä oli säädetty juutalaisia koskeva ankara laki ja myös rangaistukset sitä rikkoneelle. Tällaiset käskyt ovat omiaan kiihkoisille opettajille, kun he määrittelevät, kuka saa tehdä mitään.

Fariseukset olivat unohtaneet, tai täysin tietämättömiä lain tarkoituksesta. He eivät käsittäneet, että *sapatti oli ihmistä varten, eikä ihminen sapattia varten*. He sitoivat raskaita ja vaikeasti kannettavia taakkoja, jotka syyllistivät ihmisiä, kun he eivät kyenneet täyttämään lakia. He olivat

koonneet 39 ryhmää sisältävän listan kielletyistä toimista sapattina. Sardonkorjuu kuului listaan ja siksi tämä teko tulkittiin lainrikkomiseksi. He eivät halunneet nähdä muutoseikkojen taakse, mistä todellisuudessa tässä oli kysymys. Hehän poimivat viljaa, koska heillä oli nälkä, eivät saadaksesen tuottoa. Mutta fariseuksilla ei ollut myötätunnolle sijaa.

Lain opettajat halusivat tehdä sapattikäskystä tiukemman, mitä alkuperäinen tarkoitus oli ollut. Juutalaisten kuului viettää sapattia, mutta sen ei pitänyt estää auttamista ja hyvän tekemistä. Nyt fariseukset luokittelivat työnteoksi jopa sen, että kämmenenpohjaan hieroi jyviä sitten syödäkseen ne nälkäänsä. Alkuperäisen lain henki oli se, että sapatti oli lepoa ja Jumalan palvomista varten. Jeesus korostikin aina lain tarkoitusta.

Jeesus tunsu hyvin kirjoitukset ja Hän käytti sitä viisaasti kumotessaan fariseusten väittämät. Tässä piilee hyvä vihje meillekin. Sanaa kannattaa tuntea, että sen turvin voi vastata aina pahan hyökkäyksiin. Jumalan sana on kuitenkin aina totta ja parasta ihmiskunnalle.

Jeesus ilmaisi tässä yhteydessä myös Jumalan syvän tahdon. Laupeus on Jumalan piirteistä yksi alue, jonka tulisi kasvaa myös meihinkin. *Hän tahtoo laupeutta enemmän, kuin uhria.* Vaikka Mooseksen laissa oli hyvin tarkasti määritelty uhrimenot ja niiden säännökset, Jumala on ilmoittanut sitäkin tärkeämmäksi armahtamisen ja laupeuden. Kunpa muistaisimme tämän, joka aika ja jokaisessa elämämme tilanteessa.

- *”Laupeus ja uskollisuus älkööt hylätkö sinua. Kiedo ne kaulaasi, kirjoita ne sydämesi tauluun, niin saat oikean ymmärryksen ja suosion Jumalan ja ihmisten edessä.” *San.3:3-4*
- *”Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehotan siis teitä, veljet: Antakaa ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle mieluisaksi uhriksi. Tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne.” *Room.12:1*
- *”Lisääntyköön teille laupeus, rauha ja rakkaus.” *Juud.1:2*

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Mikä sapatti on, ja mitä varten sapattia vietetään?*
- *Väärinymmärretty sapatti synnyttää taakkoja.*
- *Jeesus korostaa lain tarkoitusta, mutta fariseukset olivat hukanneet lain oikean hengen ja merkityksen.*
- *Kumoamme Raamatun sanalla väärät opetukset.*
- *Jumala odottaa ihmiseltä ennemmin laupeutta, kuin tiukkaa lakia ja uhreja.*

Jeesus parantaa sapattina

”Sitten Jeesus lähti sieltä ja meni heidän synagogaansa. Siellä oli mies, jonka käsi oli surkastunut. Voidakseen nostaa syytteen Jeesusta vastaan fariseukset kysyivät Häneltä: *’Onko luvallista parantaa sapattina?’* Mutta Jeesus sanoi heille: *’Jos jollakin teistä on lamma ja se putoaa kuoppaan sapattina, eikö hän tartu siihen ja nosta sitä ylös? Kuinka paljon arvokkaampi onkaan ihminen kuin lamma! Sapattina on siis lupa tehdä hyvää.’*

Sitten Hän sanoi miehelle: *’Ojenna kätesi.’* Mies ojensi, ja käsi tuli ennalleen, yhtä terveeksi kuin toinenkin käsi. Silloin fariseukset lähtivät ulos ja alkoivat punoa juonia Jeesusta vastaan, miten saisivat Hänet surmatuksi.”

Matteus 12:9–14 FINRK <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.12.9-14.FINRK>

On perin kummallista, miten ihmismieli toimii päinvastoin kuin olettaisi. Nähdessämme jotain tavattoman hyvää ja arvokasta, saatamme kiinnittää huomion sen sijaan sääntöihin ja lain määräyksiin. Olemme kovin hitaita taipumaan hyvään, koska oma mielipiteemme on meille Jumalan tahtoa tärkeämpi.

Sapatti oli tuon ajan intohimon kohde. Sitä valvottiin silmä tarkkana, josko vain jotakuta päästäisiin syyttämään sen rikkomisesta. Tänään maailma kohisee ilmaston muutoksen, suvaitsevaisuuden, rasmin ja tasa-arvon teemoilla, - saaden niistä voimallisia ismejä keskusteluihin. Niillä hurskastellaan aivan samalla periaatteella, kuin sapatista Jeesuksen päivinä. Sisäisessä maailmassa vallitsee viha, sorto ja omahyväisyys, mutta päällepäin puhutaan näistä ihanista maailman uusista ideologioista. Kaikki ovat omasta mielestään itse oikeassa ja muut ovat väärässä.

– Oletko laittanut esimerkiksi merkille, miten rasismia vastustavat ihmiset haluavat tuoda maahamme *”halvempiarvoisia”* ihmisiä tekemään meidän likaiset työt ja vieläpä paljon huonommalla palkalla?! Hurskastellen puhutaan rasismista, mutta käytännössä harjoitetaan itse rotusortoa ja syvää halveksuntaa toisia ihmisiä kohtaan! Luulenpa, että Jeesus puuttuisi tällaiseen kovin sanoin.

Erilaiset ismit ja pinnalla olevat aiheet ovat erinomaisia välineitä hurskasteluun ja itsensä parempana pitämiseen. Olemme valmiita myymään totuuden mukautuen tämän maailman rummutusten mukaan. Vähitellen taivumme ja omaksumme maailmalliset tavat elää ja toimia, ja jumaluutemme perustuu pelkästään omaan hurskasteluun. Silloin lopulta käy niin kuin Jeesuksen ajan fariseuksille, että sokeudumme todellisen hyvän

näkemiselle. Sääntömme ja hurskastelumme ovat lopulta meille tärkeämpiä, kuin Jumalan apu ihmisille.

Jeesus ei kuitenkaan piitannut fariseusten tavasta toimia. Hän paransi miehen viikonpäivästä välittämättä. Hän ei alistunut fariseusten säädöksiin ja näin samalla Hän osoitti, etteivät heidän sääntönsä olleet samanarvoisia Jumalan asettaman lain rinnalla. Jeesus teki ja toimi oikein. Jeesus osasi perustella näkemyksensä. Hän opetti, että hyvää voi tehdä ja hädänalaista tulee auttaa sapattinakin. Jos jokin vakaumus estää toisen ihmisen auttamisen, todennäköisesti se ei ole sopusoinnussa Jumalan sanan kanssa. Periaatteiden noudattaminen ei saisi estää tekemästä hyviä asioita toiselle ihmiselle.

Fariseukset eivät pitäneet tästä. He alkoivat miettiä, miten saisivat raivatua Jeesuksen pois heidän oikeiksi katsomiensa näkemysten tieltä. Tämä kertoo heidän ylpeydestään, pelostaan ja raivosta. (Luuk.6:11). Jeesus paljasti heidän asenteensa koko kansan edessä, ja näytti heidän olevan uskollisempia uskonnolliselle järjestelmälle, kuin Jumalalle. Jumala tosin tiesi tämän ihmismielen heikkouden ja se liittyikin osana siihen prosessiin, jossa uhrattaisiin lopulta kertakaikkinen uhri koko kansakunnan ja maailman syntien edestä.

Kokonaisuutta katsoen, voimme nähdä tässä Jeesuksen opettavan meitä ajattelemaan tietyllä kaavalla myös muissa tilanteissa. Voimme kysyä, *ovatko säännöt meitä varten, vai elämmekö me itse sääntöjä varten?* Onko laki, tai oppi tärkeämpi, kuin Jumalan tekemä ihme? Kuka todellisuudessa on ”sapattimme” herra? Etsimmekö ja kysymmekö kaikessa Jumalan tahtoa? Vai pidämmekö sittenkin omia mielipiteitä tärkeämpinä?

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Sokeutemme Jumalan tahdolle saa kiinnittämään huomion epäoleellisiin.*
- *Ovatko näkemyksemme pelkkää hurskastelua?*
- *Sapatin herra tarkoittaa, että Jumala on ihmisten, eikä sääntöjen Jumala!*
- *Sapattina on lupa tehdä hyvää.*
- *Suutummeko fariseusten tavoin, kun toiset ei lähde mukaan sääntöihimme?*

Jeesus, Jumalan valitsema palvelija

”Kun Jeesus huomasi sen, Hän lähti sieltä. Monet seurasivat Häntä, ja Hän paransi heidät kaikki. Mutta Hän varoitti heitä saattamasta Häntä julki, jotta toteutuisi profeetta Jesajan kautta puhuttu sana: *’Katso, Minun palvelijani, jonka Minä olen valinnut, Minun rakkaani, johon Minun sieluni on*

mieltynyt. Minä lasken Henkeni Hänen ylleen, ja Hän julistaa oikeutta pakanakansoille. Ei Hän riitele eikä huuda, ei Hänen ääntään kuulla kaduilla. Särkynyttä ruokoa Hän ei muserra, savuavaa lampunsydäntä Hän ei sammuta, ja Hän on vievä oikeuden voittoon. Hänen nimeensä pakanakansat panevat toivonsa.”

Matteus 12:15-21 FINRK <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.12.15-21.FINRK>

Tässä luvussa viitataan aiemmin tapahtuneeseen hetkeen, jossa fariseukset alkoivat etsiä tilaisuutta Jeesuksen surmaamiseksi. Hänhän oli parantanut sairaan ihmisen sapattina! Monet ihmiset kuitenkin aidosti kaipasivat Jumalaa, ja he halusivat seurata Jeesusta.

Jeesuksen seuraajat saivat kokea ja nähdä ihmeitä ja paranemisia. Nykyään kokemuksellisuudesta ei saisi puhua, ettei kukaan vain loukkaantuisi. He saivat kuitenkin kokea Jumalan voimaa ruumiissaan ja hengessään! Jumalan vaikutukset ulottuivat heidän elämänsä joka alueelle ja he kokivat, mitä siitä saa, kun seuraa Jeesusta.

Kansa oli innoissaan valtavista ihmeistä. Sanoma levisi nopeasti ja laajalle Jeesuksen toiminnasta ja voimavaikutuksista. Jeesuksen täytyi hillitä ihmisiä saattamasta Häntä julki, sillä Hänen tuli ensin julistaa evankeliumi kansalle, opettaa opetuslapset työhön, eikä Hänen kuolemansa määräaika ollut vielä tullut. Fariseukset näet etsivät Hänestä riittävän suurta vikaa tappaakseen Hänet.

Jeesuksen luonteesta, ja Hänen tavastaan toimia, kertoo lukemamme teksti hienolla tavalla: *”Katso, Minun palvelijani, jonka Minä olen valinnut, Minun rakkaani, johon Minun sieluni on mieltynyt. Minä lasken Henkeni Hänen ylleen, ja Hän julistaa oikeutta pakanakansoille. Ei Hän riitele eikä huuda, ei Hänen ääntään kuulla kaduilla. Särkynyttä ruokoa Hän ei muserra, savuavaa lampunsydäntä Hän ei sammuta, ja Hän on vievä oikeuden voittoon. Hänen nimeensä pakanakansat panevat toivonsa.”* – Nämä sanat auttavat meitä, halutessamme oppia Jeesuksesta. Hänen lempeytensä, hyvyytensä, rakkautensa ja armollisuutensa jättää meille jokaiselle paljon opittavaa.

Hän ei riitele, eikä huuda. Hänen ääntään ei kaduilla kuulla – kertoo hiljaisesta ja nöyrästä sydäimestä. Voi, kunpa minäkin voisin olla hiljainen ja nöyrä! Kunpa en etsisi omaa etuani, vaan olisin aina valmis palvelemaan Jeesuksen tavoin toisia. Siinä on – uskoisin meillä kaikilla – paljon opittavaa ja kasvettavaa.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Jeesuksen läheisyydessä on oikein saada kokemuksia Hänen voimastaan.*
- *Jeesuksen teoista ei saanut vielä puhua, koska fariseukset etsivät Häntä surmataksaan Hänet.*
- *Voimmeko oppia ja kasvaa niistä piirteistä, joita Jeesuksella oli?*
- *Nöyryys ja hiljaisuus miellyttää myös Jumalaa.*

Jeesus ja Beelsebul

”Sitten Jeesuksen luo tuotiin riivattu mies, joka oli sokea ja mykkä. Jeesus paransi hänet, niin että mies puhui ja näki. Koko kansanjoukko hämmästyí ja sanoi: *’Voisiko tämä olla Daavidin Poika?’* Kun fariseukset kuulivat sen, he sanoivat: *’Beelsebulin, riivaajien päämiehen, voimalla Hän ajaa ulos riivaajia.’*

Mutta Jeesus tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi heille: *’Jokainen valtakunta, joka riitaantuu itsensä kanssa, tuhoutuu, eikä mikään kaupunki tai talo, joka riitaantuu itsensä kanssa, pysy pystyssä. Jos Saatana ajaa ulos Saatanan, hän on joutunut riitaan itsensä kanssa. Kuinka hänen valtakuntansa silloin voi pysyä pystyssä? Ja jos minä ajan ulos riivaajia Beelsebulin voimalla, kenen voimalla teidän lapsenne sitten ajavat niitä ulos? Niinpä he tulevat olemaan teidän tuomareitanne. Mutta jos minä ajan riivaajia ulos Jumalan Hengen voimalla, silloinhan Jumalan valtakunta on tullut teidän luoksenne.’*

’Kuinka kukaan voi tunkeutua väkevän miehen taloon ja ryöstää hänen tavaroitaan, ellei hän ensin sido sitä väkevää? Vasta sitten hän voi ryöstää hänen talonsa. Joka ei ole Minun kanssani, on Minua vastaan, ja joka ei Minun kanssani kokoa, se hajottaa.’

’Sen tähden Minä sanon teille: jokainen synti ja pilkka annetaan ihmisille anteeksi, mutta Hengen pilkkaamista ei anteeksi anneta. Jos joku sanoo sanan Ihmisen Poikaa vastaan, se annetaan hänelle anteeksi. Mutta jos joku puhuu Pyhää Henkeä vastaan, sitä hänelle ei anneta anteeksi, ei tässä eikä tulevassa maailmanajassa.’”

Matteus 12:22-32 FINRK <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.12.22-32.FINRK>

Lukemamme teksti sisältää voimakkaita ajatuksia, joita oppimattomat ja kasvamattomat kristityt saattavat käyttää väärin ja aiheuttaa suurtakin tuskaa heikoimpien ihmisten sydämissä. Anteeksisaaminen on kristityn uskolle elinehto ja jos se riistetään meiltä, emme selviäisi voittajana perille.

Emme saa irrottaa lukemamme tekstin osaa asiayhteydestä erilleen, vaan meidän tulee ymmärtää, kenelle ja millaisille ihmisille Jeesus puhui. Jo tuona aikana oli ihmisiä, jotka olivat Jeesuksen puolella, ja sitten niitä, jotka olivat päättäneet olla uskomatta Häneen. Jeesusta vastustavat ihmiset etsivät vakuuttavia asioita asenteidensa tueksi, ja tällaisille ihmisille Jeesus toi varoituksen sanan. He vastustivat Pyhää Henkeä tahtomatta nöyrytyä Jumalan tahtoon.

Näiden asioiden tuomari on Herra. Me emme saa tuomita toinen toistamme omilla mielipiteillämme. Jumala tietää sydämemme asenteet, silloinkin, kun olemme erehdyksessä ja tietämättömyyksissämme sanoneet vääriä sanoja. Uskon siihen, että Jumala antaa aikaa parannuksen tekemiselle. Ellemme nöyryy ja käänny Jumalan pysäytyksistä huolimatta, voimme lopulta ajautua tilanteeseen, jossa Jumala hylkää ihmisen oman pahuutensa valtaan.

Pilkaksi ja vääräksi puheeksi muodostui fariseusten sanat siinä, että he hengellistä valtaapitävinä opettajina ilmoittivat Jeesuksen tekojen olevan paholaisesta. He olivat päättäneet kantansa, ja elleivät kääntyneet siitä pois, se tuli heille synniksi. Jeesuksen ankarien sanojen tarkoitus oli siis herätellä fariseuksia tekemästä elämänsä pahinta virhettä. Todennäköisesti osa fariseuksista ainakin sydämessään havahtui ja teki parannusta tästä vääryydestä.

Kysymys on enemmän ihmismielen kapina-asenteesta, ihmismielen palvonnasta – Jumalan tahdon ja Hänen sisäisen tuntemisensa sijasta. Inhimillisyytemme ei yletä Jumalan viisauteen ja Hänen tahtonsa valintoihin, ja palvoessamme lihallisia päämääriämme, todellisuudessa taistelemme Jumalaa vastaan. Näin voi käydä kokeneellekin uskovalle, kun unohdamme valvoa ja kilvoitella.

Oma ylpeytemme ajaa meitä pois Jumalan tuntemisesta. Oikeaoppisuus ja omat totuutemme eivät korvaa Jumalaa ja Hänen tuntemistaan. Fariseukset olivat tästä esimerkkejä. Vaikka he opettivat Jumalan lakia ja kirjoituksia, he eivät tunteneet Jumalaa, Hänen suunnitelmaansa ja Hänen Poikaansa Jeesusta Kristusta.

Miten siis meidän tulee suhtautua tänään nähdessämme ja kuullessamme suurista ihmeistä ja tapahtumista, joita tapahtuu isoissa kokouksissa, tai

joidenkin ihmisten kautta? - Meidän tulee olla varovaisia sanoissamme ja asenteissamme näitä kohtaan, koska emme voi tietää, onko tapahtuneet todella Jumalasta, vai eivät. Silloin, kun emme tiedä, on syytä jättää asiat hautumaan ja Herran haltuun. Kyllä hedelmä kertoo ajallaan, ovatko tapahtuneet Jumalasta, vai eivät.

Meille on annettu myös Raamatun neuvo siitä, miten tunnistaisimme hengen, josta haluamme päästä selvyYTEEN. Yksinkertaisesti, jokainen Henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi, on Jumalasta:

- *”Tästä te tunnette Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi, lihaan tullee, on Jumalasta. Yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta, ei ole Jumalasta.” *1.Joh.4:2-3*

Jeesus käytti myös omaa järkeä perustellessaan fariseuksille sitä, että Hänen toimintansa oli Jumalasta. Hänen tekonsa olivat eduksi Jumalalle ja paholaisen tappioksi. Olisiko paha henki toiminut niin? Meikin voimme ajatella myös järkevästi. Ei Jeesuksen nimessä tehdyt asiat, jotka johtavat Jumalan tuntemiseen ja sielun pelastumiseen, voi olla paholaisen työtä.

Meidän on hyvä muistaa myös, ettemme seuraa ketään suurmiestä tai saarnaajaa. Me seuraamme Jeesusta Kristusta ja teemme oman sarkamme elopellolla siitä huolimatta, että Jumala käyttää jotakuta toista voimallisemmin ja armoitetummin työssään. Jumala saa toteuttaa tahtoaan valintansa ja päätöksensä mukaan. Meillä ei ole siihen *”nokan koputtamista”* kun Kaikkivaltias päättää toimia.

Mitä halusin meidän oppivan tästä Raamatun tekstistä?

- *Tekstiä tulee tarkastella asiayhteydessä*
- *Jumala päättää ja tuomitsee, ei ihminen*
- *Vastuumme on opettaa Jumalan tuntemusta, eikä vastustaa Hänen Henkeään.*
- *Ylpeys ja kapina Jumalaa vastaan on pilkkaamista ja syntiä.*
- *Omassa ajassa joudumme saman valinnan eteen nähdessämme Jumalan toimivan jonkin ihmisen kautta.*
- *Jeesuksen vastaus fariseuksille oli järkevä, samoin me voimme käyttää järkeä.*
- *Seuraamme Jeesusta kokosydämisesti, jättäen muut arvot (oma itsekkyyys, perinnäissäännöt, hengellinen asemamme, yms.) vähemmälle huomiolle.*

PUU JA SEN HEDELMÄT

”Tehkää puu hyväksi, niin sen hedelmästäkin tulee hyvä, tai tehkää puu huonoksi, niin sen hedelmästäkin tulee huono. Hedelmästä puu tunnetaan. Te kyykkäärmeiden sikiöt, kuinka te voisitte puhua hyvää, kun itse olette pahoja! Sydämen kyllyydestä suu puhuu. Hyvä ihminen tuo hyvyytensä varastosta esiin hyvää, ja paha ihminen tuo pahuutensa varastosta esiin paha. Mutta Minä sanon teille: jokaisesta turhasta sanasta, jonka ihmiset puhuvat, heidän on tuomiopäivänä tehtävä tili. Sillä sanoistasi sinut julistetaan vanhurskaaksi ja sanoistasi sinut tuomitaan syylliseksi.”

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.12.33-37.FINRK>

Voiko ihminen muuttaa itseään ja vaikuttaa valintojensa tekemiseen? Ihmisyydestä tiedämme sen, että kaikkea emme pysty muuttamaan omin voimin. Esimerkiksi oman luonteemme ja ruumiimme toiminnot asettavat meidät paikalle, jossa koemme heikkoutta ja avuttomuutta. Uskon kuitenkin, että Jeesuksen kehottaessa tekemään hedelmä hyväksi, se on myös mahdollista.

Elämän asioihin vaikuttaa Asenteemme ja tahtopäämäärämme. Pyrkiessä johonkin muutokseen, se vaikuttaa lopputulokseen ainakin jonkin verran. Vaikka meistä ei tässä ajassa tulisikaan täydellisiä, hyvään pyrkiminen kuitenkin tekee tehtävänsä elämämme keskellä. Toisinaan etukäteen tehdyt valinnat ja päätökset ohjaavat tekojamme parempaan myös käytännön hetkissä.

- *”Pyrkikää sen tähden, veljet, yhä innokkaammin tekemään kutsumisenne ja valintanne lujaksi. Jos näin teette, ette koskaan lankea.” *2.Piet.1:10*

Hedelmän hyväksi tekemiseen voi motivoitua Jeesuksen opetuksista. Vaikka emme itsestämme löytäisi tahtoa ja voimaa hyvän toteuttamiseen, voimme etsiä sitä erityisesti Jumalan läsnäolosta. Se muuttaa ihmistä ja hälventää itsekkäitä ja lihallisia pyrkimyksiämme. Etsiessämme Jumalan kanssa voimaa ja ratkaisuja asioihimme, Uskon vakaasti siihen, että kaikinainen hyvyys lisääntyy elämässämme. Se jos mikä, on suuri Jumalan siunaus.

Hyvä hedelmä kasvaa aina puhtaasta sydäimestä. Siksi on tärkeää tulla Jeesuksen tykö, pyytäen anteeksiantoa ja puhdistusta. Tämä on syy myös siihen, että Jeesus kehotti puhdistamaan maljan sisäpuolelta, eikä vain ulko-kuorta.

- *"Sinä sokea fariseus, puhdistista ensin maljan sisäpuoli, jotta sen ulkopuolikin puhdistuisi!" *Matt.23:26*

Lukiessamme tämän viikon Raamatuntekstiämme, huomaamme, mihin Jeesus viittasi puhuessaan hedelmästä. Hän puhui elämämme asenteista toisiamme kohtaan, jonka laatu tulee erityisesti esille käyttämissämme sanoissa. Sanat ja ilmeet paljastavat, mitä sydämessämme on. Voimme vain hetken teeskennellä ja mielistellä toisillemme, mutta hyvin pian tulee esille sydämemme todellinen tila ja vaikuttimet. Esimerkiksi itsekkyyttä on hyvin vaikea piilotella lipeviin sanoihin.

Tämä Raamatun teksti paljastaa meille myös, ettei Jeesus ollut hyssyttelijä, joka ei olisi kovin sanoin puuttunut vääryyteen. Se *"pyhäkoulujeesus"* onkin todellisuudessa suoraselkäinen ja rohkea vastuunkantaja. Hänen rakkautensa ja hyvyytensä ei suostu kompromisseihin pahuuden kanssa. Kuinka osuvasti sivalsikaan Jeesuksen sanat: *"te kyykäärmeen sikiöt"*! – Sanat oli totta meistä pahoista ihmisistä. Lisäksi niiden tarkoitus oli avata silmämme näkemään oma tilamme. Siksi Jeesuksen käyttämät kovatkin sanat ovat suurta rakkautta.

Sanojen merkitys ei ole lainkaan vähäpätöinen asia. Jeesus opetti ankaresti käyttämistämme turhista sanoista, ja se vie meidät jokaisen nöyrälle paikalle. Miten vastaan eräänä päivänä, kun minulta kysytään käyttämistäni sanoista, - miksi sanoin ja mihin pyrin niillä? Luulenpa että siinä tilanteessa joudumme painamaan päät alas häveten ja tunnustaen, että olemme puhuneet turhaa ja liikaa.

Mitä ovat nämä turhat sanat, joista joudumme tilille? Asiayhteydestä päätellen, voisi hyvinkin ajatella niiden tarkoittavan sanoja, jotka kantavat huonoja hedelmiä. Niiden vaikutus on negatiivinen ja ainakaan evankeliumin kannalta ne eivät ole lainkaan eduksi. Väärät sanat ovat valheita ja nurjaa puhetta. Ne myrkyttävät ympäristön ja saavat myös toisten innostuksen laantumaan. Jeesushan puhui näitä voimakkaita sanoja paatu-neille, ilkeämielisille ja julmille fariseuksille.

Kohtasin jokin aika sitten oman aikani fariseuksen, joka sätti toisia uskovia olan takaa. Mitkään teot tai asiat eivät riittäneet hänelle. Vain hän, ja pieni piiri hänen ympärillään olivat riittäviä ja toimivat oikein. Päätin sivuta keskustelussa Raamattua, muistuttaen ajatuksesta *"tulkoon lempeytenne kaikkien ihmisten tietoon."* Voi, miten hänen ilmeensä muuttui lauhkeaksi ja niin lempeän näköiseksi, että nuolaista olisi voinut. Mutta sitten taas heitettiin kuminaamari sivuun ja sama toisten parjaaminen jatkui... Yritän ymmärtää keskenkasvaneisuutta, mutta joskus tuntuu, että olemmeko oppineet edes perusasioita Jeesuksen seuraamisesta? – No, jospa *"Hän on meissä heikoissa väkevä."*

Valvomisen ja kilvoittelun paikka tuleekin siinä, että valvoisimme erityisesti omia asenteitamme ja sanojamme. Tehtävämme on kylvää hyvää ympärillemme, ja tekojemme, sanojemme ja asenteidemme hedelmää on tärkeää seurata. - *Millä mielellä kuulijat lähtevät luotani? Mitä sanani saavat aikaan läheisissäni ja kohtaamissani ihmisissä?* Jos sanani toisinaan aiheuttaakin hetkellistä murhetta, sen päämäärä tulisi olla iloa tuottava pelastus.

Jeesuksen opetusten äärellä saamme tehdä parannusta. Palautamme mieliimme Jumalan hyvän tahdon ja tarkoituksen, ja palaamme Hänen luoksensa itsekkäiltä harharetkiltämme. Hänen armonsa ja anteeksiantonsa riittää, kun tunnustamme heikkoutemme ja syntisyytemme. Hän antaa voimaa vaeltaa oikein, onhan Hän luvannut *”vaikuttaa meissä tahtomista ja tekemistä”*.

- *”Älköön suustanne lähtekö mitään sopimatonta puhetta vaan ainoastaan selaista, mikä on hyvää, tarpeellista ja rakentavaa, mieluista niille, jotka kuulevat. Älkää tehkö murheelliseksi Jumalan Pyhää Henkeä, joka on annettu teille sinetiksi lunastuksen päivää varten. Kaikki katkeruus, kiukku, viha, huuto ja herjaaminen, kaikenlainen pahuus olkoon pois teistä. Olkaa toisianne kohtaan ystävällisiä ja hyväsydämiisiä ja antakaa toisillenne anteeksi, niin kuin Jumalakin on Kristuksessa antanut teille anteeksi.” *Ef:4:29-32*

Mitä halusin Meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- Jeesus käytti tarvittaessa voimakkaita ilmaisuja.
- Tehtävämme on pyrkiä muuttamaan tuottamamme elämän hedelmä hyväksi,
- Motivaatio ja voima siihen tulee Jeesuksen läsnäolossa.
- Se on sisäinen muutos, ei hyvän esittämistä.
- Käyttämämme sanat vaikuttavat suuresti joko hyvää, tai pahaa.
- Opetuksen tarkoitus on johtaa meidät parannuksen paikalle, opettelemaan elämään oikein sanoissa, teoissa ja asenteissa.

JEESUKSELTA VAADITAAN MERKKIÄ

”Silloin muutamat kirjanoppineet ja fariseukset sanoivat Jeesukselle: ‘Opettaja, me haluamme nähdä Sinulta merkin.’ Hän vastasi heille: ‘Tämä paha ja avion rikkova sukupolvi vaatii merkkiä, mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin profeetta Joonan merkki. Niin kuin Joona oli meripedon vatsassa kolme päivää ja kolme yötä, niin myös Ihmisen Poika on oleva maan povessa kolme päivää ja kolme yötä. Niiniven miehet nousevat tuomiolle yhdessä tämän sukupolven kanssa ja ovat sille tuomioksi, koska he

kääntyivät Joonan saarnan vaikutuksesta. Mutta tässä on enemmän kuin Joona! Etelän kuningatar herää tuomiolle yhdessä tämän sukupolven kanssa ja on sille tuomioksi, koska hän tuli maan ääristä saakka kuulemaan Salomon viisautta. Mutta tässä on enemmän kuin Salomo!”

Matteus 12:38–42 FINRK <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.12.38-42.FINRK>

On ymmärrettävää, että haluamme varmistuksia ja merkkejä asioiden oikeellisuudesta kohdatessamme uusia asioita ja ilmiöitä. En tiedä tarkalleen, millaisia merkkejä Jeesukselta odotettiin, olihan ihmeitä ja parane-misia tapahtunut jo jonkin aikaa. Tieto Jeesuksen toiminnasta oli kyllä levinnyt kaikkialle, mutta haluttiin ehkä nähdä jotain tavattoman suurta, esimerkiksi että taivaasta olisi langennut tuli alas. Toisaalta voi olla niinkin, että Jeesusta haluttiin vain kiusata. Fariseukset eivät halunneet oppia tuntemaan oikeasti Jeesusta, he olivat sulkeneet sydämensä ja olivat päättäneet olla uskomatta Häneen. Ehkäpä juuri siksi Jeesus vastasi kysyjilleen kieltävästi. He kyllä tulevat näkemään merkin silloin, kun Ihmisen Poika uhrataan ja korotetaan Isän oikealle puolelle.

Saatamme itsekkin odottaa merkkiä Jumalalta, että voisimme uskoa Häneen. On kuitenkin ymmärrettävä, että usko synnyttää tekoja, ei päinvas-toin. Elämä Jumalan seurassa sisältää ihmeitä ilman määrää, ja jokainen vilpitiön uskovainen tulee näkemään elämänsä aikana Jumalan tekemiä ihmeitä. Toisinaan ne teot tulevat esiin pienen elämämme ympyröissä, arki-elämän keskellä - johdatuksena ja siunauksena.

- *”Joka uskoo ja saa kasteen, pelastuu, mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen. Nämä **merkit seuraavat niitä, jotka uskovat**: Minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia, puhuvat uusilla kielillä, nostavat käsin käärmeitä. Jos he juovat jotakin kuolettavaa, se ei vahingoita heitä. He panevat kätensä sairaiden päälle, ja nämä tulevat terveiksi.”* *[Mark.16:16-18](#)

Omassa ajassa haluamme merkkejä siitä, onko jonkin seurakunnan tai ihmisen palvelutyö Jumalasta. Raamattu antaa meille merkin, jota uskal-lamme seurata ja joka on toimiva mittari Jumalan Hengen vaikutuksista. Se on Jeesuksen tunnustaminen Kristukseksi ja Herraksi. Saatana ei koskaan tule hyväksymään puhetta Jeesuksen Herraudesta ja ikuisesta kunin-kuudesta. Jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Herraksi, on Juma-lasta. Vaikka opetuksemme hairahtuisi ja löydämme itsemme kasvun pai-kalta, Jeesukseen tunnustautuminen takaa sen, että ainakin suunta on oi-kea. Kyllä Jeesus kykenee opastamaan opetuslapset tielle, mikäli olemme Hänen silmissään hairahtuneet harhapoluille. Onhan Hän luvannut johtaa meidät Pyhän Hengen kautta koko totuuteen.

- *”Tästä te tunnette Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi, lihaan tullee, on Jumalasta. Yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta, ei ole Jumalasta.”* *[1.Joh.4:2-3](#)

- *”Mutta kun Totuuden Henki tulee, Hän johdattaa teidät kaikkeen totuuteen.”*
*[Joh.16:13](#)

Joonan merkki kertomuksena sisältää samoja elementtejä, mitä näemme Jeesuksen kuolemassa. Joonan pelastui meripedon vatsasta, ja samoin Jeesus herätettiin haudastaan kolmantena päivänä. Tämä merkki todistaa kirjoitusten mukaan Jeesuksen totuudesta, ja se pitäisi riittää meillekin. Hänen ylösnousemukseensa uskomisen on yksi pelastumisemme osa-alue.

- *”Veljet, minä palautan mieleenne sen evankeliumin, jonka olen teille julistanut ja jonka olette ottaneet vastaan ja jossa myös pysytte. Sen kautta te myös pelastutte, jos pidätte kiinni siitä sellaisena kuin minä sen teille julistin. Muuten olette aivan turhaan uskoneet. Ennen kaikkea annoin teille tiedoksi sen, minkä myös itse olin saanut: Kristus kuoli meidän syntiemme tähden Kirjoitusten mukaan, Hänet haudattiin ja Hänet herätettiin kolmantena päivänä Kirjoitusten mukaan, ja Hän näyttäytyi Keefakselle ja sitten niille kahdelletoista. Sen jälkeen Hän näyttäytyi samalla kertaa yli viidellesadalle veljelle, joista useimmat ovat yhä elossa mutta jotkut ovat jo nukkuneet pois. Sitten Hän näyttäytyi Jaakobille, sitten kaikille apostoleille. Viimeiseksi kaikista Hän näyttäytyi minullekin, joka olen ikään kuin keskonen. Sillä minä olen apostoleista vähäisin enkä ole sen arvoinen, että minua edes kutsutaan apostoliksi, koska olen vainonnut Jumalan seurakuntaa. Mutta Jumalan armosta minä olen se, mikä olen, eikä Hänen armonsa minua kohtaan ole ollut turha. Olen tehnyt enemmän työtä kuin kukaan heistä, en tosin minä vaan Jumalan armo, joka on ollut minun kansani.”* *[1.Kor.15:1-10](#)

Tämä kaikki liittyi tulevaan tuomioon. Toiset saivat kuulla ja nähdä ihmeet, mutta he eivät uskoneet. Toisaalla Joonan julisti, ja häntä kuultiin parannusta tehden. Yhä edelleen olemme saman asian ja kysymyksen äärellä. Otammeko vastaan Jumalan sanan, vai vedämmekö yllemme ikuisen tuomion?

Puhe etelän kuningattaren vierailusta Salomonin luona – haluaa korostaa uskon merkitystä. Kuningatar tuli katsomaan maan ääristä asti sitä, mitä oli kuullut Salomonin valtakunnan loistosta. Hän sai kokea ja nähdä, mitä on Jumalan antama viisaus ja siunaus elämässä. Ehkäpä hänen vierailunsa Salomonin luona muutti hänen elämänsä suuresti. Ehkä hän kunnioitti Jumalaa ja vei omaan valtakuntaansa ihmeellisen viestin Jumalan vaikutuksista israelilaisten keskuudessa. Tämä voi olla syy siihen, että Jeesus mainitsee kyseisen Raamatuntapahtuman asiayhteydessä.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Merkkien kyseleminen saattoi olla pelkkää kiusantekoa.*
- *Jeesuksen tunnustaminen Herraksi, riittää meille merkiksi.*
- *Jeesuksen omat johdatetaan koko totuuteen ajallaan.*
- *Jeesuksen vastaus sisälsi Raamatun sanaa, joista huokui usko ja sen mukaan eläminen.*

SAASTAINEN HENKI

*”Kun saastainen henki lähtee ihmisestä, se kuljeskelee vedettömillä seu-
duilla etsien lepopaikkaa mutta ei löydä. Silloin se sanoo: ’Minä palaan
asuntooni, josta lähdin.’ Kun se tulee, se löytää asunnon tyhjillään, lakais-
tuna ja järjestyksessä. Silloin se menee ja hakee mukaansa seitsemän
muuta henkeä, pahempia kuin se itse. Ne tulevat sisään ja jäävät sinne asu-
maan, ja sen ihmisen tila on lopussa pahempi kuin alussa. Näin käy myös
tälle pahalle sukupolvelle.”*

Matteus 12:43-45 FINRK <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.12.43-45.FINRK>

Älä koskaan leiki millään spiritistisillä asioilla, peleillä tai istunnoilla. On vaarallista saada itseensä pahan voimia ja niistä on vaikea päästä eroon. Lukemassamme tekstissä Jeesus opettaa meitä vaarasta, kun pahahenki ajetaan ihmisestä ulos, se haluaa myöhemmin palata takaisin ja tuoda mukaan vielä pahempia demoneita. Ellei ihminen ole täytetty Jumalan Pyhällä Hengellä, on suuri vaara, että paholainen pääsee sydämeen demoneineen takaisin. Esran kirjassa kerrotaan ihmisistä, jotka luopuivat epäjumalanpalvonnasta mutta eivät korvanneet sitä Jumalan rakastamisella ja kuuliaisuudella Hänelle. Itseriittoiset ihmiset ovat helppoja kohteita saatanelle ja siksi seuraava askel uskoon tullee olisi äärimmäisen tärkeää. Se on, että antaa Jumalan sanan ja Pyhän Hengen täyttää itsensä.

Voimme vähätellä paholaisen vaikutuksia ja monet henkimaailman asioilla leikittelevät eivät edes usko paholaisen olemassaoloon. Kuitenkin siinä vaiheessa, kun paholaisen voimat tulee näkyviin, heidän psyykeensä joutuu koville. Kun tapahtuu ylläluonnollisia asioita, se jättää jälkensä lopuelämän ajaksi.

Pahasta voi päästä irti, mutta se vaatii ehdottomuutta ja totista irtisanoutumista pahuudella leikkittelyistä. Jumalan Poika, Jeesus Kristus on luvannut tehdä meistä totisesti vapaita, ja se tarkoittaa sitä, ettei paholaisella ole enää valtaa uskovaisen sydämeen.

Raamatun *’puhtausoppi’* puhuu *hengen saastutuksesta*. Se tarkoittaa uskottomuutta Jumalalle ja veljeilyä pimeyden voimien kanssa. Myös tällaisesta tulee puhdistautua, niin sisäisesti, kuin ulkonaisestikin.

- **”puhdistautukaamme kaikesta lihan ja hengen saastaisuudesta, saattaen pyhityksemme täydelliseksi Jumalan pelossa.” *2.Kor.7:1**

Jopa pakanoja koskeva määräys uuden testamentin seurakuntaopin mukaan käskee olla sekaantumatta epäjumalille uhrattuun.

- *”Uskoon tulleista pakanoista olemme päättäneet ja kirjoittaneet heille, että heidän pitää kartaä sellaista, mikä on uhrattu epäjumalille, ja verta ja lihaa, josta veri on laskematta, ja haureutta.” *Apt.21:25*

On tavattoman helppo mielistyä maailman tapoihin ja ihannoida heidän toimintamallejaan. Seurakuntaan ei pitäisi tuoda maailman oppeja, joo-gaa, musiikkityylejä, jotka viittaavat pahalaisen palveluun, eikä muitakaan raamatunvastaisia asenteita ja oppeja. Uskollisuus Jumalan sanalle on hyväksi koko ihmiskunnalle, sillä Hän Luojanamme kyllä tietää, mikä on meille hyväksi.

Jeesuksen maininta *”näin käy tälle pahalle sukupolvelle”* – viittaa myös kollektiiviseen tilaan, jossa lopulta koko kansan tila on pahempi. Näemme pahan vaikutuksia niin politiikassa, kuin yleisissä mielipiteissä. Uskottomuus ja kunnioittamattomuus Jumalaa ja Hänen sanaansa kohtaan näkyy tyhmyydessä, jossa aikuiset ihmiset ovat kuin pikkulapsia hiekkalaatikolla. He menettävät järkensä ja toimivat pahuuden ja tyhmyytensä vallassa - tehden mitä älyttömämpiä asioita.

- *”Vaikka he ovat tunteneet Jumalan, he eivät ole Häntä Jumalana kunnioittaneet eivätkä kiittäneet, vaan heidän ajatuksensa ovat käyneet turhanpäiväisiksi, ja heidän ymmärtämätön sydämensä on pimentynyt. He väittävät olevansa viisaita mutta ovat tulleet tyhmiksi. He ovat muuttaneet katoamattoman Jumalan kirkkauden katoavaisen ihmisen, lintujen, nelijalkaisten ja matelijoiden kuvan kaltaiseksi. Sen vuoksi Jumala on jättänyt heidät sydäntensä himoissa saastaisuuteen, häpäisemään keskenään oman ruumiinsa. He ovat vaihtaneet Jumalan totuuden valheeseen ja kunnioittaneet ja palvelleet luotua enemmän kuin Luojaa, Häntä, joka on iankaikkisesti ylistetty. Aamen” *Room.1:21-25*

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Karta pahalaiseen viittaavia asioita*
- *Puhdistaudu hengen saastaisuudesta*
- *Pyhän Hengen täyteys ja Jumalan Sana karkottaa pahan voimat*
- *Piittaamattomuus Jumalasta tekee tyhmäksi*

Jeesuksen äiti ja veljet

”Jeesuksen vielä puhuessa kansalle Hänen äitinsä ja veljensä seisoivat ulkona ja halusivat puhua Hänen kanssaan. Niin joku sanoi Hänelle: *’Äitisi ja veljesi seisovat ulkona ja haluavat puhua Sinun kanssasi.’* Mutta Hän vastasi sanantuojoille: *’Kuka on Minun äitini, ja ketkä ovat Minun veljiäni?’* Sitteen Hän ojensi kätensä opetuslapsiinsa päin ja sanoi: *’Tässä ovat Minun äitini ja veljeni! Sillä jokainen, joka tekee Minun taivaallisen Isäni tahdon, on minun veljeni ja sisareni ja äitini.’”*

Matteus 12:46–50 FINRK <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.12.46-50.FINRK>

Jeesus osasi käyttää oivallisesti tilanteita ja sanoja, kuin siltana - kertoakseen oppia taivasten valtakunnasta. Hän tarttui tilaisuuteen ja toi esille laajempia ja jumalisempia näkökulmia - kaikkea sitä, mikä on iankaikkisuudenkin kannalta tärkeämpää.

Lukemassamme näemme, miten Jeesuksen lähisuku pyrki Hänen puheilleen, mutta Jeesus tahtoi osoittaa, että sukulaisuutta ja perhesuhteitakin tärkeämpää on jumalsuhde ja ihmiset, jotka voisivat pelastua ikuiselta kadotukselta. Tämä saattaa kuulostaa lahkomaiselta ajattelutavalta, mutta Jeesuksen tapa toimia oli kuitenkin täynnä rakkautta. Hän ei halunnut yhdenkään ihmisen hukkuvan kadotukseen.

Miten me ajattelemme suhteitamme lähimmäisiimme? Olemmeko valmiita laittamaan hukkuvien sielujen pelastumisen sukulaistemme ja perheemme edelle? Jeesus opetti: *”Antakaa kuolleiden haudata kuolleensa.”*

- *”Eräälle toiselle Hän sanoi: ”Seuraa Minua!” Tämä sanoi: ”Herra, salli minun ensin käydä hautaamassa isäni.” Mutta Jeesus sanoi hänelle: ”Anna kuolleiden haudata kuolleensa! Mene sinä ja julista Jumalan valtakuntaa.” *Luuk.9:59-60*

Nämä Raamatunjakeet ovat myös lohdullisia - tässä maailmassa hyljeksintää ja halveksuntaa kokeneelle orvolle ihmiselle. Jeesus ottaa hänet veljekseen ja sisarekseen! Se jättää lähtemättömän vaikutuksen ihmisyydämeen, ja saa tuntemaan, mitä on todellinen Jumalan rakkaus. Vaikka ihmiset, tai omat vanhemmat ja sisarukset hylkäisivät, Jumala ei hylkää Hänen luoksensa tullutta. Sitä Hän ei milloinkaan heitä pois.

- *"Sitä, joka tulee Minun luokseni, Minä en ikinä heitä ulos." *Joh.6:37*

Jeesus kutsuu nyt omiaan veljikseen, sisarikseen ja myös ystävikseen. Emme siis ole orjia tai palkkalaisia, olemme Hänelle kuuluvia, läheisiä ja rakastettuja. Kuulumme Hänelle, koska Hänen armonsa ja hyvyytensä on valloittanut sydämemme.

- *"En sano teitä enää palvelijoiksi, sillä palvelija ei tiedä, mitä hänen herransa tekee. Minä **kutsun teitä ystäviksi**, sillä olen ilmoittanut teille kaiken, mitä olen kuullut Isältääni. Ette te valinneet Minua, vaan Minä valitsin teidät ja asetin teidät sitä varten, että menisitte ja kantaisitte hedelmää ja että teidän hedelmänne pysyisi ja että Isä antaisi teille, mitä sitten anottekin Häneltä Minun nimessäni. Sen käskyn Minä annan teille, että rakastatte toisianne." *Joh.15:15-17*

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Jeesus hyödynsi oivallisesti keskusteluja ja tilanteita tuodakseen evankeliumia esille.*
- *Jumalssuhde on tärkeämpi, kuin sukulaissuhteet.*
- *Lohduttakoon meitä Jumalan Pojan ystävyys ja Hänelle kuuluminen.*
- *Meidän tulee osoittaa samaa ystävyyttä ja rakkautta, mitä Jeesus osoitti meille.*

Kylväjävertaus ja selitys

Sinä päivänä Jeesus lähti ulos asunnostaan ja istuutui järven rantaan. Kun Hänen luokseen kokoontui paljon ihmisiä, Hän nousi veneeseen ja istuutui. Koko kansanjoukko seiso i rannalla, ja Hän puhui heille paljon vertauksilla. Hän sanoi: *"Kuulkaa, kylväjä lähti kylvämään. Hänen kylväessään muutama siemenistä putosivat tien oheen, ja linnut tulivat ja söivät ne. Toiset putosivat kallioperälle, missä niillä ei ollut tarpeeksi maata. Ne nousivat pian oraalle, koska niillä ei ollut syvää maata, mutta auringon noustua oraat paantuivat, ja koska niillä ei ollut juurta, ne kuivettuivat. Toiset taas putosivat orjantappuroihin, ja orjantappurat kasvoivat ja tukahduttivat oraan. Mutta toiset putosivat hyvään maahan ja tuottivat sadon, jotkut sata, jotkut kuusikymmentä ja jotkut kolmekymmentä jyvää. Jolla on korvat, se kuulkoon!"*

Opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja kysyivät Häneltä: *"Miksi sinä puhut heille vertauksin?"* Hän vastasi heille: *"Siksi, että teidän on annettu tuntea taivasten valtakunnan salaisuudet, mutta heidän ei ole annettu. Jolla on, sille annetaan, ja hänellä on oleva yltäkyllin. Mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mitä hänellä on. Minä puhun heille vertauksin, koska he näkevät eivätkä kuitenkaan näe ja kuulevat eivätkä kuitenkaan kuule eivätkä ymmärrä. Heissä toteutuu Jesajan ennustus, jossa sanotaan: 'Kuulemalla kuulkaa älkääkään ymmärtäkö, näkemällä nähkää älkääkään käsittäkö. Sillä paatunut on tämän kansan sydän. Vaivoin he kuulevat korvillaan, ja silmänsä he ovat sulkeneet, etteivät he silmillään näkisi, eivät korvillaan kuulisi eivätkä sydämellään ymmärtäisi, etteivät he kääntyisi enkä minä parantaisi heitä.'* Mutta autuaat ovat teidän silmänne, koska ne näkevät, ja teidän korvanne, koska ne kuulevat. Sillä totisesti minä sanon teille: monet profeetat ja vanhurskaat ovat halunneet nähdä, mitä te näette, eivätkä ole nähneet, ja kuulla, mitä te kuulette, eivätkä ole kuulleet."

Kylväjävertauksen selitys

"Kuulkaa siis vertaus kylväjästä: Kun joku kuulee valtakunnan sanan eikä ymmärrä sitä, niin tulee Paha ja tempaa pois sen, mikä on kylvetty hänen sydämeensä. Tätä tarkoittaa se, mikä on kylvetty tien oheen. Kallioperälle kylvetty kuvaa ihmistä, joka sanan kuullessaan ottaa sen heti iloiten vastaan. Koska hänellä ei ole juurta itsessään, hän kestää vain hetken ja luopuu heti, kun tulee ahdistus tai vaino sanan tähden. Orjantappuroihin kylvetty kuvaa ihmistä, joka kuulee sanan, mutta tämän maailman huolet ja rikkauden viettelys tukahduttavat sanan, ja hän jää hedelmättömäksi. Mutta hyvään maahan kylvetty tarkoittaa ihmistä, joka kuulee sanan ja ymmärtää sen ja tuottaa sadon, joku sata, joku kuusikymmentä ja joku kolmekymmentä jyvää."

*Matteus 13:1–23 <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.13.1-23.FINRK>

Jeesuksen sanat: *"ovat silmänsä sulkeneet"* – kiteyttää koko ihmiskunnan ongelman ja ymmärtämättömyyden. Olemme päättäneet olla uskomatta, emmekä edes halua käsittää Jumalan tahtoa. Rakastamme omahyväisyyttämme ja lihallisia himojamme enemmän kuin Jeesuksen seuraamista.

Toiset ihmiset tulivat kuuntelemaan arvostellakseen Jeesusta. He etsivät vikoja ja syitä vain sille, ettei tarvitsisi seurata ja kuunnella Häntä. Vain

harvat olivat aidosti kiinnostuneita Jumalan valtakunnasta. Voimme olla hyvinkin pinnallisia ihmisiä, sellaisia, jotka näkevät tämän hetken asiat vain välinpitämättömästi. Saman ongelman kanssa painimme yhä edelleen ja näemme ihmisiä, jotka kulkevat eri tilaisuuksissa vain löytääkseen jotain moitetta - puhuakseen niistä sitten pitkät tovit. Kuitenkin vain vilpittön etsijä löytää totuuden ja hän myös löytää sen mielen, mikä Kristuksella oli.

Vertauksin kerrotut tarinat laittoivat ihmisiä miettimään ja etsimään todellista tarinan tarkoitusta. Niin joutuivat opetuslapsetkin kyselemään, mitä Hän tarkalleen tarkoitti kertomuksellaan. Jeesus oli viisas ja taitava sanankäyttäjä. Hän osasi rakentaa miellyttäviä tarinoita, joilla oli jokin tärkeä opetus. Vertaukset liittyivät jokapäiväisiin asioihin, joilla oli sama suunta ja kulku, kuin opetuksen sisällöllä. Samalla, kun jouduimme pohtimaan vertauksen merkitystä, se painui syvälle mieliimme opiksi ja tarkoitukselliseksi matkaevääksi.

Lukemamme vertaus kertoo kylväjästä, joka todellisuudessa kylvää Jumalan sanaa ja evankeliumia. Vastaanottajat ovat sitä maaperää, johon sana yrittää tehdä vaikutuksen. Asenteemme ja ylpeytemme saattaa estää sanan sulautumisen uskossa sydämiimme ja niin sen merkitys kohdallamme kuihtuu olemattomiin. Tämän vertauksen tarkoitus oli rohkaista hengellisiä ”kylväjiä” olemaan lannistumatta siitä huolimatta, että kaikki kylvö ei tuota suurta satoa. Siemenen itäminen on kuitenkin Jumalan ihme, ja se tapahtuu Jumalan aikataulujen mukaan, juuri silloin, kun Hän kutsuu ja vetää ihmistä parannukseen.

Sanan tulee myös juurtua sydämen maaperään, ettei se vaikeuksien tullen jää toisarvoiseksi. Unohtaessamme Jumalan sanan ja sen lupaukset, menetämme elämämme turvan. Ymmärtäessä sanan merkityksiä, sen ulottuvuuksia ja lähtökohtia, osaamme luottaa siihen silloinkin, kun kaikki muu sortuu ympärillämme. Näemme, miten Vanha ja Uusi testamentti liittyvät toisiinsa saumattomasti, ja opimme ymmärtämään yhä paremmin koko Raamatun läpi virtaavaa punaista lankaa ja tarkoituksellisuutta. Sitten kun ymmärrämme ja näemme, miten sana liittyy meidän omaan elämäämme, se juurtuu uskon kautta eläväksi ja kantavaksi voimaksi ja opimme Pyhän Hengen kautta, miten sitä eletään todeksi myös suhteissa lähimmäistemme kanssa.

Vertauksen selityksessä huomasit varmaan ihmetystä herättävän ajatuksen, kun Jeesus opetti: ” *Jolla on, sille annetaan, ja hänellä on oleva yltäkyllin. Mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mitä hänellä on.* ” – Miten voimme ymmärtää tämän ajatuksen tarkoituksen? Kirjaimellisesti tässä Jeesus puhui mysteeristä, joka liittyi taivasten valtakunnan salaisuuteen. Jumala kutsuu ihmisiä, joille Hän sitten avaa jumalisen maailman

salaisuudet, mutta ne, jotka eivät ota vastaan Jumalan tarkoituksellisuutta avaten sydäntään vilpittömästi Hänelle, kadottavat loputkin ymmärryksensä Jumalisuudesta ja sen ulottuvuuksista. Pahimmillaan voimme nähdä, miten jumalattomien pahuus ja ymmärtämättömyys lisääntyy, kun Jumala hylkää heidät lopulta saastaisuutensa valtaan. He pitävät itseään viisaina, mutta ovat tyhmiksi käyneet. Roomalaiskirjeen alkuluvut kertovat juuri tästä, mitä näemme aikamme oudoissa käsitteissä ja ismeissä. Ei ole niin pimeää ja tyhmää asiaa, mihin Jumalaton ei sukeltaisi pääedellä, ilman minkäänlaista häpeäntuntoa.

- *”Jumalan viha ilmestyy taivaasta kaikkea ihmisten jumalattomuutta ja vääryyttä vastaan, niiden, jotka **pitävät totuutta vääryyden vallassa**. Se, mitä Jumalasta voidaan tietää, on kuitenkin ilmeistä heidän keskuudessaan. Onhan Jumala ilmoittanut sen heille, sillä Hänen näkymättömät ominaisuutensa, Hänen iankaikkinen voimansa ja jumaluutensa, ovat maailman luomisesta asti olleet nähtävissä ja ymmärrettävissä Hänen teoissaan. Siksi he eivät voi mitenkään puolustautua. Vaikka he ovat tunteneet Jumalan, he **eivät ole Häntä Jumalana kunnioittaneet eivätkä kiittäneet**, vaan heidän **ajatuksensa ovat käyneet turhanpäiväisiksi**, ja heidän **ymmärtämätön sydämensä on pimentynyt**. He **väittävät olevansa viisaita mutta ovat tulleet tyhmiksi**. He ovat muuttaneet katoamattoman Jumalan kirkkauden katoavaisen ihmisen, lintujen, nelijalkaisten ja matelijoiden kuvan kaltaiseksi. Sen vuoksi **Jumala on jättänyt heidät sydäntensä himoissa saastaisuuteen, häpäisemään keskenään oman ruumiinsa**. He ovat vaihtaneet Jumalan totuuden valheeseen ja kunnioittaneet ja palvelleet luotua enemmän kuin Luojaa, Häntä, joka on iankaikkisesti ylistetty. Aamen.” *[Room.1:18–25](#)*

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Suljemmeko silmät totuudelta?*
- *Etsimmekö vain paha kuulemastamme?*
- *Juurtuvat sanat olivat vertauksen opetus*
- *Jeesuksen viisauden aarteet annetaan niille, jotka ottavat vastaan Hänet avoimella ja vilpittömällä sydämellä.*

Vertaus rikkaviljasta ja selitys

Jeesus kertoi heille toisen vertauksen: "Taivasten valtakunta on verrattavissa mieheen, joka kylvi hyvää siementä peltoonsa. Mutta ihmisten nukkuessa hänen vihamiehensä tuli, kylvi vehnän sekaan rikkaviljaa ja lähti pois. Kun vilja kasvoi ja teki tähkää, silloin myös rikkavilja tuli näkyviin. Palvelijat menivät isäntänsä luo ja kysyivät: 'Herra, etkö kylvänyt peltoosi hyvää siementä? Mistä siihen sitten on tullut rikkaviljaa?' Hän sanoi heille: 'Sen on vihamies kylvänyt.' Niin palvelijat sanoivat hänelle: 'Tahdotko, että menemme kokoamaan sen?' Mutta hän sanoi: 'En, ettette rikkaviljaa kootessanne nyhtäisi sen mukana vehnäkin. Antakaa niiden molempien kasvaa yhdessä sadonkorjuuseen asti. Korjuun aikana minä sanon leikkuuväelle: Kootkaa ensin rikkavilja ja sitokaa se kimppuihin poltettavaksi. Mutta vehnä korjatkaa aittaani.'"

Matteus 13:24–30 <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.13.24-30.FINRK>

Rikkaviljavertauksen selitys

Sitten Jeesus jätti väkijoukon ja meni asuntoonsa. Opetuslapset tulivat hänen luokseen ja sanoivat: "Selitä meille vertaus pellon rikkaviljasta." Hän vastasi: "Hyvän siemenen kylväjä on Ihmisen Poika. Pelto on maailma. Hyvä siemen on valtakunnan lapset, mutta rikkavilja on Pahan lapset. Vihamies, joka sen kylvi, on Paholainen, sadonkorjuun aika on maailmanajan loppu, ja leikkuuväki on enkelit. Niin kuin rikkavilja kootaan ja poltetaan tulessa, niin tapahtuu maailmanajan lopussa. Ihmisen Poika lähettää enkelinsä, ja he kokoavat hänen valtakunnastaan kaikki, jotka ovat viettelykseksi, ja kaikki, jotka harjoittavat vääryyttä, ja heittävät heidät tuliseen pätsiin. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys. Silloin vanhurskaat loistavat Isänsä valtakunnassa niin kuin aurinko. Jolla on korvat, se kuulkoon!"

Matteus 13:36–43 <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.13.36-43.FINRK>

Jeesus jatkaa puheitaan vertauskuvien ja haluaa ihmisten ymmärtävän jälleen jotain olennaista Jumalasta ja Hänen valtakunnastaan. Vertaukset selittävät, millainen valtakunta todella on, ja kumoavat myös vääriä odotuksia siitä. Jumalan valtakunnalla ei ole maantieteellistä sijaintia, vaan se on Jumalan valtapiiri, jossa jaamme ikuisen elämän Hänen kanssaan.

Ihmisten sydän on kuin pelto, johon kylvetään hyviä ja huonoja siemeniä. Eri kylväjien lisäksi maailman tuulet tuovat mukanaan ei-toivottuja siemeniä, joiden lähettäjä on paholainen. Jumala tahtoisimme meissä kasvavan hyvää ja puhdasta hedelmää.

- *”Hedelmistä te heidät tunnette. Eihän orjantappuroista koota viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita. Jokainen hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, mutta huono puu tekee huonoja hedelmiä. Ei hyvä puu voi tehdä huonoja hedelmiä eikä huono puu hyviä hedelmiä. Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen. Hedelmistä te siis tunnette heidät.”*
*[Matt.7:16–20](#)

Tässä ajassa emme voi välttyä pahoista asioista. Näemme niitä ja toisinaan ne maalataan hyvinkin houkutteleviksi ja vaarattomiksi. Kuitenkin itse päätämme hyvin pitkälle, mitä kuuntelemme ja katselemme. Voimme myös aina kitkeä sydämemme puutarhasta sinne kuulumattomia rikkakasveja pois.

Jeesuksen esittämä vertaus kuvastaa ihmisiä, jotka ovat sisäistäneet joko hyvän, tai pahan. Se voi olla seurakunnan keskellä harhaoppisuutta tai jonkintasoista vääristymää. Nuori rikkakasvi ja vehnäntähkä näyttävät samalta, ja ne voidaan erottaa toisistaan vasta kypsinä. Jeesuksen opetuslapsista voimme nähdä esimerkiksi Juudaksen vääramielisyyden ja kiintymyksen tämän maailman rikkauksiin. Jeesus opetti, että heidän tulee antaa kuitenkin kasvaa yhdessä viljan kanssa, - siitä huolimatta, etteivät heidän motiivinsa ole oikeat. Tämä jättää lopullisen tuomiovallan Jumalalle, ja antaa myös aikaa tehdä parannuksen ja mielenmuutoksen tässä ajassa. Elämämme keskellä onkin tärkeämpää tarkastella omaa toimintaansa kuin ruotia toisten tekemisiä.

Lopulta rikkavilja erotetaan oikeasta viljasta ja hävitetään polttamalla. Nämä rikkakasvit tarkoittavat niitä, jotka ovat viettelykseksi ja ovat vääryyden harjoittajia. Jumalasta piittaamaton elämäntapa johtaa ikuiseen eroon Hänestä. Käsi sydämelle, millaista hedelmää me itse kannamme? Mikä vaikutus meistä jää ympäristöömme? Hyväksymmekö omaan sydämeemme syntielämää - suositellen sitä myös muillekin?

Vertauksen tarkoitus on herätellä ihmisiä näkemään hyvän ja pahan ero. Vertaus muistuttaa meitä vastuusta ja seurauksista. On hyvä oppia erottamaan, mitkä asiat ovat lähtöisin paholaisesta, siitä huolimatta, että näemme niitä ympäröivässä maailmassa. Emme kykene poistamaan pahutta ja sen vaikutuksia, mutta voimme kuulua niihin, jotka valitsevat seurata Jeesusta puhtaasta ja vilpittömästä sydäimestä.

- *"Seuraavana päivänä Johannes näki Jeesuksen tulevan luokseen ja sanoi: "Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin"! *[Joh.1.29](#)*

Eri yhteisöissä näemme kyllä, miten paholainen on onnistunut kylvämään nurjuuden ja pahanpuhumisen siementä - jopa uskovien keskelle. Emme voi kaikille asioille mitään, mutta tehtävämme on olla hyvänä maaperänä Jumalan sanan siemenille. Kasvakoon meissä runsaasti se hedelmä, mitä Kristus tahtoo meissä kasvavan.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Hyvät ja pahat ihmiset elävät samassa seurakunnassa, samassa maailmassa, mutta kummatkin tuomitaan lopussa.*
- *Kannammeko itse hyvää hedelmää?*
- *Meillä on vastuu siitä, mitä opetamme ja millaista esimerkkiä näytämme toisille.*
- *Uskovan tulee sanoutua irti maailman hengestä, nurjuudesta ja pahasta himosta – ja täyttyä Pyhällä Hengellä.*

VERTAUKSET SINAPINSIEMENESTÄ JA HAPATTEESTA

Jeesus kertoi heille myös tämän vertauksen: "Taivasten valtakunta on kuin sinapinsiemen, jonka mies otti ja kylvi peltoonsa. Se on kaikista siemenistä pienin, mutta kun se on kasvanut täyteen mittaansa, se on puutarhakasveista suurin. Siitä tulee puu, niin että taivaan linnut tulevat ja pesivät sen oksilla."

Hän kertoi heille vielä vertauksen: "Taivasten valtakunta on kuin hapate, jonka nainen otti ja sekoitti kolmeen vakalliseen jauhoja, ja koko taikina happani."

Matteus 13:31–33 <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.13.31-33.FINRK>

Nämä vertaukset puhuvat Jumalan suuruudesta ja vaikutusalasta. Jumalan mahdollisuudet muuttaa elämää ja tuoda siihen yltäkyläisyyttä on valtava. Hän luo uutta ja Hänen viisautensa tuo uusia ulottuvuuksia, joiden mittasuhteita ihmisen on vaikea käsittää. Jeesus osoitti vertauksella, että Jumalan valtakunta alkaa pienestä mutta kasvaa ja tuottaa paljon hedelmää. Satojen sukupolvien aikoina miljoonat ihmiset ovat löytäneet evankeliumin ja Jeesuksen Kristuksen elämäänsä. Ihmiset kertovat

muutoksesta, mitä Jeesus on vaikuttanut heissä. Monet ikänsä uskossa olleista todistavat, miten Jeesus ja evankeliumi on varjellut heidät monesta pahasta. Jeesuksen tähden he motivoituvat yhä uudelleen vastustamaan syntiä, maailman henkeä ja kaikkea pahuutta. He tahtovat välittää sanomaa Jeesuksesta kaikkialle.

Vertaus siis kuvastaa sitä olemusta, miten evankeliumi leviää ja vaikuttaa koko maailmassa. Koko taikina happani pienestä määrästä hapatetta. Yhä edelleen meillä on toivoa, siitä huolimatta, miten paha maailma on. Pimeys ja pahuus lisääntyy, mutta meidän on tuotava 'hyvää hapatetta' tämän maailman keskelle, ja voimme luottaa siihen, että hyvä sanoma tekee tehtävänsä ja jatkaa leviämistään yhä laajemmalle. Niin kuin hapatteen leviämistä taikinassa ei voi estää, emme voi estää Jumalan hyvyydenkään vaikutuksia. Vaikka vastustajia on paljon ja maailma vihaa meitä, työ etenee Jumalan suuren rakkauden vuoksi.

- *"Niin käy myös sanani, joka Minun suustani lähtee: ei se palaa luokseni tyhjin toimin vaan toteuttaa sen, mitä Minä haluan, ja saa menestymään sen, mitä varten Minä sen lähetin."* [*Jes.55:11](#)

Voimme ajatella hapatteen olevan myös Pyhän Hengen täyteyttä. Mitä enemmän täytymme Jumalan voimasta, sitä enemmän se jättää jälkeensä ja vaikutustaan ympäristöön. Pyhän Hengen läsnäolo onkin vastaus ongelmiimme, nimittäin Henki antaa viisautta, johdattaa kulkuamme ja auttaa näkemään asioita Jumalan näkökulmasta. Pyhä Henki vaikuttaa myös tahtoa ja sen tekemistä, ja se taas edesauttaa Jumalan vaikutusten leviämistä ihmiskunnan keskellä.

- *"Jumala itse vaikuttaa teissä tahtomisen ja tekemisen, että Hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi."* [*Filip.2:13](#)

Jumala voi tehdä hyvinkin pienestä ja vähäisestä suurta ja merkityksellistä. Sinapinsiemenen verran uskoa riittää tekemään valtavia asioita. Vaikka tapahtumien kulku ei olekaan mennyt siten, kuin itse olemme ajatelleet, kymmenien vuosien ajalta voimme nähdä, miten Jumala toteuttaa suunnitelmaansa ja kaikki menee kuitenkin niin kuin pitääkin. Saatamme olla itsekkäitä ja toisinaan kuvittelemme tietävän, miten Jumala toimii ja vaikuttaa. Silloin usein näemme kaiken pysähtyvän, mutta Jumalan virta etsii uusia kanavia. Emme voi estää Jumalan hyvyyden vaikutusten leviämistä. Vaikka useat kirkkokunnatkin yrittävät rajata Jumalaa omaan muottiinsa, he hyvin pian huomaavat, että Jumala toimii jossain muualla. Joka aika Jumala valmistaa ja kutsuu työhönsä evankelistoja ja opettajia, jotka vievät sanomaa sinnekin, minne se ei ole vielä saavuttanut.

- *"Jos teillä olisi uskoa edes sinapinsiemenen verran, te voisitte sanoa tälle vuorelle: 'Siirry täältä tuonne', ja se siirtyisi. Mikään ei olisi teille mahdotonta."*
*[Matt.17:20](#)

Missä me voisimme olla kasvattamassa sinapinsiemenistä jotain suurta? Missä voisimme levittää omalta osaltamme taivaallista hapatetta, joka tarttuu ja vaikuttaa aina uusiin ihmisiin? Voisitko sinä olla juuri se innostaja, joka näytät, mitä Jeesuksen seuraaminen tuo elämään? Entäpä, jos jättäisit taakse nurjat ajatuksesi, menneisyytesi ja kohtaamasi vaikeudet ja alkaisit levittää ympärillesi Kristuksen tuoksua?

- *"Kiitos Jumalalle, joka aina kuljettaa meitä Kristuksen voittosaatossa ja meidän kauttamme joka paikassa tuo ilmi Hänen tuntemisensa tuoksun! Mehän olemme Kristuksen tuoksu Jumalalle niin pelastuvien kuin kadotukseen joutuvienkin joukossa."* *[2.Kor.2:14-15](#)

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Jumala kasvattaa pienimmästä suurimman.*
- *Jumalan hyvyys leviää kaikkialle hapatteen tavoin.*
- *Emme voi estää Jumalan hyvyyden virtoja.*
- *Miten voisimme olla mukana levittämässä hyvää hapatetta.*

MIKSI JEESUS PUHUU VERTAUKSIN?

Tämän kaiken Jeesus puhui väkijoukolle vertauksin. Ilman vertausta hän ei puhunut heille mitään, jotta toteutuisi tämä profeetan sana: "Minä avaan suuni vertauksiin. Minä tuon julki sen, mikä on ollut salassa maailman perustamisesta asti."

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.13.34-35.FINRK>

Nämä muutamat Raamatunjakeet kertovat Jeesuksen tavasta opettaa ja puhua ihmisille. Hän osasi viisaasti kertoa asioita näkökulmista, jotka saivat mielenkiinnon heräämään. Ihmiset joutuivat pohtimaan, mitä sanat tarkoittivat, sillä ne ilmiselvästi sisälsivät kätketyn sanoman.

On ymmärrettävää, että ihmiset suhtautuvat epäillen ja ihmetellen uuteen tapaan puhua ja kertoa asioita. Uudet ilmiöt ja toimintamallit herättävät vastustusta, ehkä siksi, että se voi horjuttaa valta-asemia ja se voi myös paljastaa todellisia motiiveja tai sydämen olotilan.

Jeesuksen sanoma oli uutta, vaikka se oli ennustettu kirjoituksissa. Toimiko Jeesus kirjoitusten tähden tietyllä tavalla, vai osattiinko vasta myöhemmin yhdistää Hänen yhtäläisyytensä kirjoituksiin, sitä emme osaa sanoa, joka tapauksessa Hänessä toteutui ennustukset luvatussa Messiaasta. Yhä edelleen voimme luottaa ja uskoa, että loputkin sanan ennustukset tulevat toteutumaan – ajallaan ja Jumalan tarkoittamalla tavalla.

Vertauskuvia apuna käyttäen, puhe synnytti haluttuja mielikuvia itse asiassällön luonteesta. Monet Jeesuksen esittämät vertaukset avautuivat vasta myöhemmin, ja silloin usko Häneen vahvistui. Ihmismielen taivuttelu toivottuun suuntaan on hyvin haastavaa, sillä me olemme liian usein päättäneet jo etukäteen, mitä mieltä olemme asioista. Tämän vuoksi monien ihmisten oli hyvin vaikea kuunnella ja ymmärtää Jeesuksen opetuksia. Mutta vähitellen taivuttamalla ja tuoden asioita hyvin lähelle tuttuja ja arkisia asioita, mieleemme voi muuttua näkemään ja ymmärtämään Jumalan tarkoituksellisuuksia eri asioissa.

Se, miksi jotkut asiat ovat olleet salassa luomakunnan alusta asti, toimii työkaluna hyvien ja pahojen erottelussa. Ihmiset, jotka ovat päättäneet nöyrästi olla Jumalalle alamaisia, heidän on helpompi taipua Jumalisiin salaisuuksiin niiden paljastuttua. Ylpeän ihmisen on taas vaikea ojentautua kuuliaisuuteen omahyväisyytensä ja itseriittoisuutensa tähden. Vertauskuvilla esitettyjen asioiden ymmärtäminen oikein on itsekeskeiselle ihmiselle tavattoman vaikeaa, koska hänen itsekkyytensä joutuu nöyrytymään Kaikkivaltiaan voiman ja viisauden edessä.

Vielä tänäänkin tarvittaisiin julistusta vertauskuvin, sillä ihmiset ovat eksyneet mielensä pahuuteen ja ymmärtämättömyyteen. Kuka kertoisi heille salatusta Jumalan maailmasta, Hänen läsnäolostaan ja tarkoituksellisuudestaan? Kuka herättäisi ihmisten mielenkiinnon ja saisi heidät jälleen pohtimaan, mitä tämä on ja mistä tämä viisaus on tullut?

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Jeesus opetti tarkoituksellisesti vertauksin.*
- *Pelko aseman tai maineen menettämisestä rajaa ymmärrystä.*
- *Päätetty suhtautumistapa ja väärä ennakkoasenne esti ymmärryksen pääsemistä*
- *Vertauskuvat synnyttivät uusia näkökulmia jumalisiin asioihin.*
- *Jumala paljastaa salaisuutensa nöyrille ihmisille.*
- *Millaisin vertauksin me kertoisimme ihmisille Jumalan valtakunnasta?*

VERTAUKSET AARTEESTA, HELMESTÄ JA NUOTASTA

"Taivasten valtakunta on kuin peltoon kätketty aarre, jonka mies löysi ja kätki. Iloissaan hän meni ja myi kaiken, mitä hänellä oli, ja osti sen pellon.

Vielä taivasten valtakunta on kuin kauppias, joka etsi kauniita helmiä. Kun hän löysi yhden kallisarvoisen helmen, hän meni ja myi kaiken, mitä hänellä oli, ja osti sen.

Vielä taivasten valtakunta on kuin nuotta, joka heitettiin mereen ja joka keräsi kaikenlaisia kaloja. Kun se tuli täyteen, kalastajat vetivät sen rannalle, istuutuivat ja kokosivat hyvät koreihin mutta viskasivat kelvottomat pois. Näin käy myös maailmanajan lopussa: enkelit lähtevät ja erottavat pahat vanhurskaiden joukosta ja heittävät heidät tuliseen pätsiin. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys."

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.13.44-50.FINRK>

Jeesus jatkaa puhuen vertauksin taivasten valtakunnasta. Jeesus antoi ymmärtää, että iankaikkisen elämän saavuttaminen - sen löytäjälle - on niin arvokas, että sen edessä hän on valmis myymään kaiken omistamansa, saavuttaakseen sen. Vaikka maailma ja syntielämä tarjoaa ilonsa, se on kuitenkin lyhyt nautinto verrattuna ikuiseen elämään.

Kaiken myyminen tarkoittaa itsensä kieltämistä jonkun hyvän edestä. Vaikka teoillamme emme saavuta itse pelastusta, tekemme voi aiheuttaa pelastuksen ja uskon kadottamisen. Jumalan armo ja Jeesuksen sovitustyö riittää jokaisen syntejään katuvan kohdalla, mutta Jeesuksen seuraaminen yhdessä syntielämän kanssa ei onnistu, eikä se johda ikuiseen elämään. Kadottaessani elämän synnissä ja maailman nautinnoissa, löydän Jeesuksessa arvokkaimman lahjan, ikuisuuden Hänen valtakunnassaan.

- *"Joka löytää elämänsä, kadottaa sen, ja joka kadottaa elämänsä Minun tähden, hän löytää sen". *Matt.10:39*

Mistä sinä olisit valmis luopumaan, löytääksesi Jeesuksen kanssa iankaikkisen elämän, ilon ja rauhan? Tiedämme, ettei synti katoa ihmisruumiista elämämme aikana. On vain ero siinä, hyväksymmekö synnin, vai vastustammeko sitä. Kysymys on omistautumisesta, eli siitä, kuulummeko synnille, vai sanoudummeko sen hallintavallasta irti. Asenteemme ja asennoitumisemme ratkaisee jumalsuhteen toimivuuden, sillä uskossa voimme luottaa siihen, että Hän on varsinkin uskovien vapahtaja.

- *"Jumala on näet sulkenut kaikki tottelemattomuuteen, että Hän kaikkia armah-taisi." *Room.11:32*
- *"Me tiedämme, että laki on hengellinen mutta minä olen lihallinen, myyty syn-nin alaiseksi. Minä en tunne omakseni sitä, mitä teen, sillä minä en toteuta sitä, mitä tahdon, vaan mitä vihaan, sitä minä teen. Mutta jos teen sitä, mitä en tahdo, minä myönnän, että laki on hyvä. Niinpä en sitä enää teekään minä itse vaan synti, joka minussa asuu. Sillä minä tiedän, ettei minussa, nimittäin lihas-sani, asu mitään hyvää. Tahto minulla tosin on, mutta hyvää en pysty saamaan aikaan. Sitä hyvää, mitä tahdon, minä en tee, vaan sitä pahaa, mitä en tahdo, minä toteutan. Jos siis teen sitä, mitä en tahdo, en tee sitä enää itse vaan synti, joka minussa asuu." *Room.7:14-20*

Paavali oli löytänyt avoimen rehellisyytensä kanssa itsestään piirteet, jotka tekivät hänet nöyräksi. Hänen oli pakko tunnustaa se todellisuus, että myös hänen ruumiissaan asui synti. Tämä osa on meidänkin osamme, mutta jos joku pelastuu, niin myös mekin. Jumala on sulkenut meistä jokaisen tottelemattomuuteen ja niin myös armoa tarvitseviksi. Todellista tasa-arvoa on se, että olemme kaikki syntisiä ja vain Jeesus pelastaa!

- *"Mutta Hän sanoi minulle: "Minun armoni riittää sinulle, sillä voimani tulee täy-delliseksi heikkoudessa." *2.Kor.12:9*

Tämä maailma ei hyväksy sitä, että hyvät erotetaan pahoista. Suvaitsevai-suuden nimissä pitää hyväksyä syntielämä ja kaikki maailmalliset himot. Todellinen Jumalan laupeus armon kautta taas kasvattaa meitä hylkää-mään jumalattomuuden ja maailmalliset himot. Jeesus siis synnyttää mei-hin sisäsyntyisen halun vastustaa syntiä ja pahuutta. Tässäkin on tosin hel-pompi vastustaa toisten syntisyyttä kuin omaa syntisyyteen taipuvai-suutta. Eräänä päivänä tulemme olemaan Jumalan edessä, ja siellä ei ky-sytä, miten onnistuimme tekemään parannusta toisten tekemistä syn-neistä. Tuossa hetkessä punnitaan oma elämä, teot, asenteet, - ja ennen kaikkea se, mikä on asenteemme ja suhtautumisemme Jumalaan, Hänen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen ja Pyhään Henkeen.

Olemme monissa uskontokunnissa menettäneet näyn Jumalan valtakun-nasta. Eri ryhmittymät keskittyvät muutamiin ismeihin – korostaen niitä, mutta totuus jää vaille huomiota ja ihmiset joutuvat vailla todellista uskoa ikuiseen kadotukseen. Meillä on taipumus etsiä piilopaikkoja, uskontoja ja kulttuureja, joiden varjossa voisimme hyväksyä syntielämän – ja vieläpä suositella sitä myös muillekin. Kuitenkin yhä edelleen synnistä on tehtävä parannus. Se kuuluu lahjana Jeesukseen uskovaiselle ihmiselle, ja Jumalan kiitos, Hän on varsinkin uskovien vapahtaja!

- *"Olemme panneet toivomme elävään Jumalaan, joka on kaikkien ihmisten pe-lastaja, varsinkin uskovien." *1.Tim.4:10*

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Kaiken myyminen tarkoittaa itsensä kieltämistä jonkin hyvän edestä.*
- *Rakastammeko syntiä enemmän kuin ikuista elämää?*
- *Nöyryyden löytäminen auttaa erottautumaan synnin hallintavallasta.*
- *Asenteemme syntiä kohtaan ratkaisee pelastumisemme, annammeko Jeesuksen huuhtoa sydämemme puhtaaksi.*
- *Etsitkö uskonnollisia piilopaikkoja synnillesi?*
- *Parannuksen tekeminen on lahja Herraan uskovalle ihmiselle.*

KIRJANOPPINUT OPETUSLAPSENA

"Oletteko ymmärtäneet tämän kaiken?" Jeesus kysyi. Opetuslapset vastasivat: "Olemme." Hän sanoi heille: "Sen tähden jokainen kirjanoppinut, josta on tullut taivasten valtakunnan opetuslapsi, on kuin talon isäntä, joka tuo aarrekammioistaan esiin uutta ja vanhaa."

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.13.51-52.FINRK>

Ymmärtäminen on yksi hengellisyydessä kasvamisen työkalu, joka auttaa sisäistämään hengellisiä periaatteita niin teoriassa kuin käytännössäkin. Jeesus oli opettanut vertauksin, millainen Jumalan valtakunta on, ja oli hyvin tärkeää, että opetuslapset olivat ymmärtäneet näiden tarkoitukset.

Jeesus opetti paljon opetuslapsiaan ja toivoi, että he ymmärtävät tarkasti, mitä Hän oli heille opettanut. Tulevien seurakuntien johtajina heidän tulisi osata ohjata ihmisiä oikeaan suuntaan Jumalan lapsina.

- *"Opettakaa heitä pitämään kaikki, mitä Minä olen käsenyt teidän pitää. Ja katso, Minä olen teidän kansanne joka päivä maailmanajan loppuun saakka. *Matt.28:20*

Löydämme sanasta: "Ymmärrätkö myös, mitä luet" – sanat. Jumalasta paljoakaan tietämätön luki kirjoituksia, eikä lainkaan ymmärtänyt tekstisisältöä. Kuitenkin, kun hänelle selitettiin, mistä kirjoituksissa oli kyse, hän kohta oli valmis ojentautumaan uskossa sen mukaan. Hän ymmärsi, että Jeesus on se Herra, jota hän oli elämässään kaivannut ja etsinyt.

- *"Filippos juoksi vaunujen luo, kuuli miehen lukevan profeetta Jesajaa ja kysyi: "Ymmärrätkö myös, mitä luet"? Tämä vastasi: "Kuinka minä voisin ymmärtää, jos kukaan ei minua opasta?" Hän pyysi Filipposta nousemaan ja istumaan*

viereensä. Raamatunkohta, jota hän luki, oli tämä: ”Niin kuin lammas Hänet vietiin teuraaksi, ja niin kuin karitsa on hiljaa keritsijänsä edessä, ei Hänkään suutaan avannut. Hänen alentumisensa tähden Häneltä evättiin oikeus. Kuka kertoo Hänen syntyperänsä? Sillä Hänen elämänsä otettiin pois maan päältä.” Hoviherra sanoi Filippokselle: ”Pyydän sinua sanomaan: kenestä profeetta puhuu näin, itsestäänkö vai jostakin toisesta?” Filippos alkoi puhua ja lähtien tästä raamatunkohdasta julisti hänelle evankeliumia Jeesuksesta. Tietä kulkiesaan he tulivat veden ääreen. Hoviherra sanoi: ”Tässä on vettä. Mikä estää kastamasta minua?” [Silloin Filippos sanoi hänelle: ”Jos sinä uskot koko sydämesi, se tapahtukoon.” Hoviherra vastasi: ”Minä uskon, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika.”] Hän käski pysäyttää vaunut, ja he molemmat, Filippos ja hoviherra, astuivat veteen, ja Filippos kastoi hänet. Kun he olivat nousseet vedestä, Herran Henki tempasi Filippoksen pois, eikä hoviherra enää nähnyt häntä. Ja hän jatkoi matkaansa iloiten. Mutta Filippos tavattiin Asdodissa. Hän kulki kaikissa kaupungeissa evankeliumia julistaen, kunnes tuli Kesareaan.”
*Apt.8:30-40

On kuitenkin huomioitava, ettei oma ymmärrys tarkoita aina Jumalan tahtoa ja oikeaa tietämystä. Sananlaskut opettavatkin meitä luottamaan enemmän Herraan kuin omaan ymmärrykseen.

- ”Mitä siis tehdä? Minun tulee rukoilla hengelläni mutta myös **ymmärrykselläni**. Minun tulee laulaa kiitosta hengelläni mutta myös **ymmärrykselläni**.”
*1.Kor.14:15
- ”Veljet, älkää olko **ymmärrykseltänne** lapsia. Pahuudessa olkaa lapsia mutta **ymmärrykseltänne** täysi-ikäisiä.” *1.Kor.14:20
- ”Turvaa Herraan kaikesta sydäimestäsi, älä nojaudu omaan **ymmärrykseesi**.”
*San.3:5

Tekstimme antaa käsittää sen, että myös kouluja käyneelle on paikkansa seurakunnan keskellä. Suurin osa Jeesuksen valitsemista opetuslapsista oli oppimattomia, galilealaisia kalastajia, mutta sekään piirre ei ole hurskauden tae. Olipa oppimäärämme mikä tahansa, Jumalan käsissä siitä voi tulla hyvää ja ravitsevaa hedelmää.

- ”Tarkkaa, mitä sanon! Herra antaa sinulle ymmärrystä kaikkeen.”* 2.Tim.27

Tuodessamme esille uutta ja vanhaa, voimme ajatella sen tarkoittavan laajoja alueita. Voimme esimerkiksi kertoa omia nykyisiä kokemuksia ja sitten, miten kirjoitukset Raamatussa tukee tapahtumien kulkua. Voimme myös ymmärtää vanhan liittyvän vanhan testamentin ennustuksiin, ja uuden taas viittaavan uuden testamentin toteutuneisiin lupauksiin. Nämä yhdessä vahvistavat koko Jumalan totuutta Jeesuksessa Kristuksessa.

Raamattukoulut ja erilaiset seminaarit siis vahvistavat seurakuntaelämää yhdessä tuoreiden ja innostavien kokemusten lisäksi. Meidän ei tarvitse hylätä vanhaa ja opittua vain siksi, että olemme tulleet uskoon. Viisas ihminen osaa yhdistää asiat oikein ja nähdä niissä Jumalan johdatuksen ja tarkoituksellisuuden.

- *"Joka on viisas, se pitäköön nämä mielessään ja tutkikoon Herran armotekoja."*
*Ps.107:43

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Ymmärtäminen on tärkeää*
- *Ymmärtäminen tulee peilata Jumalan tahtoon ja Sanaan.*
- *Uusi ja vanha toimivat opetuksessa yhdessä rakentaen kokonaiskäsitystä.*
- *Tärkeintä on ymmärtää Jumalan armoteot ja Hänen pelastussuunnitelmansa ihmiskunnalle.*

JEESUSTA HALVEKSITAAN NASARETISSA

Kun Jeesus oli lopettanut näiden vertausten kertomisen, Hän lähti siltä seudulta. Tultuaan kotikaupunkiinsa Hän opetti ihmisiä heidän synagogassaan. He olivat hämmästyksissään ja kyselivät: *"Mistä Hänellä on tämä viisaus ja nämä voimateot? Eikö tämä ole se rakentajan poika? Eikö Hänen äitinsä nimi ole Maria, ja eivätkö Jaakob, Joosef, Simon ja Juudas ole Hänen veljiään? Ja eivätkö Hänen sisarensa kaikki ole meidän keskuudessamme? Mistä Hän sitten on saanut tämän kaiken?"* Niin he loukkaantuivat Häneen. Mutta Jeesus sanoi heille: *"Ei profeetta ole halveksittu muualla kuin kotikaupungissaan ja kodissaan."* Ja heidän epäuskonsa vuoksi Hän ei tehnyt siellä montakaan voimatekoa.

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.13.53-58.FINRK>

Inhimillinen ihminen näkee asiat usein hyvin nurjasti. Toisen kunnioittamattomuus estää usein näkemästä toisen ihmisen potentiaalia mahdollisuutta tehdä jotain tärkeää. Olet ehkä kokenut tämän juuri silloin, kun olet saavuttanut jotain elämässäsi. Huomaat, kuinka kateus saa hienonkin ihmisen toimimaan mitä kummallisemmalla tavalla.

Muistan, kun nuoruudessani kerroin kutsumuksestani eräälle pastorille. Olin tuossa hetkessä innoissani ja Pyhän Hengen voimallisen läsnäolon saattamana, ja odotin, että hän olisi vaikka rukoillut kanssani ja opastanut, miten tulisi toimia. Hyvin nopeasti opin, ettei omasta näystä ja

kutsumuksesta kannata puhua läheisille ja tutuille työntekijöille. Saadesani kuin *'märällä rätillä päin näköäni,*' ymmärsin, vilpittömyydestäni huolimatta, ettei nämä keskustelut ainakaan avaa mahdollisuuksia työsaralla etenemiseen. Päätin jättää aiheen kokonaan Herran huoleksi. Hänhän on minua tähänkin asti johtanut ja auttanut.

Voimme vain kuvitella Jeesuksen tuntemukset, kun Hän vilpittömästi oli levittämässä evankeliumia ympäri maakuntaa ja vaikka Jumala ihmetekojen kautta osoitti, että Hän oli Jumalan valittu, ei Hänen omaiset kuitenkaan Häntä hyväksyneet. He vain vertasivat Häntä siihen vähäisyyteen, mistä Hän oli lähtenyt perheensä keskeltä liikkeelle.

Saatan löytää myös itseni epäilijän ja halveksijan paikalta. Kun puhuja puhuu liian lujaa, tai käyttää väärää sanaa jossain lauseessa, tai hänen ajatusvirtansa on hieman hitaampi kuin omani, - miten suhtaudunkaan häneen? Ymmärrätkö, että Jumala on hänessä väkevä hänen heikkouksiensa huolimatta? Entäpä, jos Jumala haluaisi opettaa minulle jotain hänen kauttaan? Jos kärsivällisesti istuisin ja kuuntelisin, ehkä kohtaisin sen siunauksen, minkä Jeesus on varannut minua varten.

Jeesus ei tehnyt montakaan ihmetekoa heidän keskellään, johtuen heidän epäuskostaan. Tämän pitäisi opettaa meillekin, jotka odotamme Jumalan voiman ilmestymistä keskuudessamme, että meidän tulee harjoittaa uskoa, jota sitten seuraisi ihmeet ja merkit. Ottaisimme mielellämme vastaan kaikki Jumalan ihmeet ja siunaukset, mutta unohdamme niin helposti oman osuutemme jumalsuhteestamme. Meidän tulisi etsiä Jumalan valtakuntaa, ja Hänen vanhurskauttaan, niin siinä ohessa Hän antaa kaiken muunkin.

- *"Etsikää Herraa ja Hänen voimaansa, etsikää alati Hänen kasvojaan. Muistakaa Hänen ihmeitään, jotka Hän on tehnyt, Hänen tunnustekojaan. *[Ps.105:4-5](#)*
- *"Etsikää ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa ja Hänen vanhurskauttaan, niin teille annetaan lisäksi myös kaikki tämä." *[Mark.6:33](#)*

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Kunnioittamattomuus, halveksunta ja oma ylpeys estää näkemästä Jumalan mahdollisuudet.*
- *Kaikki eivät näe hyvää tarkoitusta ja Jumalan suunnitelmia.*
- *Myös minä voin olla epäilijä.*
- *Uskon puute estää tapahtumasta ihmeitä.*
- *Meidän tulee etsiä Herraa ja Hänen tahtoaan silloinkin, kun Hän käyttää jotakin toista siunatakseen ihmisiä.*

Johannes Kastajan kuolema

Siihen aikaan neljännesruhtinas Herodes sai kuulla Jeesuksen maineesta. Hän sanoi palvelijoilleen: *”Se on Johannes Kastaja. Hän on noussut kuolleista, ja sen tähden nämä voimat vaikuttavat hänessä.”*

Herodes oli näet ottanut Johanneksen kiinni, kahlinnut hänet ja pannut vankilaan. Tämän hän oli tehnyt veljensä Filippoksen vaimon Herodiaan tähden, sillä Johannes oli sanonut hänelle: *”Sinun ei ole lupa pitää häntä.”* Herodes olisi tahtonut tappaa Johanneksen mutta pelkäsi kansaa, sillä se piti Johannesta profeettana.

Sitten tuli Herodeksen syntymäpäivä, ja Herodiaan tytär tanssi vieraiden edessä. Tyttö miellytti Herodesta niin, että tämä valalla vannoen lupasi antaa hänelle, mitä tahansa hän pyytäisi. Äitinsä yllyttämänä tyttö sanoi: *”Tuo minulle tänne vadilla Johannes Kastajan pää.”* Silloin kuningas tuli murheelliseksi, mutta valansa ja pöytävieraiden tähden hän käski tuoda sen. Hän käski lyödä Johannekselta pään poikki vankilassa. Pää tuotiin vadilla ja annettiin tytölle, ja tyttö vei sen äidilleen.

Johanneksen opetuslapset tulivat hakemaan ruumiin ja hautasivat sen. Sitten he menivät ja kertoivat Jeesukselle, mitä oli tapahtunut.

Matteus 14:1-12 <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.14.1-12.FINRK>

Julmuutta ja ylpeyttä oli myös Jeesuksen aikana hallitsijoiden kesellä. On järkyttävää lukea, mitä ihmisen viha saa aikaiseksi ja miten julmiin tekoihin ihminen kykenee pahuuden kesellä. Voimme vain kuvitella sen miehen tuntoja, jonka täytyi lyödä poikki Johannes Kastajan pää. Hän saattoi tietää hyvinkin Johanneksen olevan hurskas ja syytön mies, mutta tappaa piti, kun käsky kävi.

Käsittämätöntä julmuutta ja säälimätöntä tappamista näemme myös omassa ajassamme. On hullua, miten yhden miehen valta ulottuu niin pitkälle, että hän saa sumeilematta tappaa ja tapattaa kymmeniä tuhansia ihmisiä sodan varjolla. Puhumattakaan tuhansista aborteista, joissa tapetaan lapsia ilman tunnontuskia. Tapetaanko seuraavaksi hyödyttömät vanhuksat eutanasianimikkeellä?

Herodesta ilmiselvästi vaivasi Johanneksen vangitseminen, kun hänen täytyi selitellä tapahtumia. Hän uskoi henkimaailman olemassaoloon, koska hän puhui Jeesuksessa vaikuttavan saman hengen.

Herodeksen ylpeys johti hänet kauheaan tekoon. Hänen vieraansa, vaimonsa ja tyttären edessä hänen olisi pitänyt miehekkäästi perua lupauksensa ja sanoa, että oli tullut luvattua liikoja. Valtias, joka ei kykene perumaan vääriä päätöksiään, on todella huono vallanpitäjä.

Mitä mahtoi tyttö miettiä kantaessaan lautasta, jossa oli Johanneksen pää? Miten hän pystyi katsomaan sitä ja tunsiko hän ainakin osasyllisyyttä tuon miehen murhaan?

Mitä mahtoivat miettiä Johannes Kastajan opetuslapset hakiessaan Johanneksen päätöntä ruumista. Lohduton tuska ja epätoivo tuon julmuuden edessä oli varmasti lamaannuttava. Heidän piti haudata tapettu hurskas mies.

Kuitenkin he tekivät jotain oleellisen tärkeää, he nimittäin menivät kertomaan Jeesukselle tapahtuneesta. Voimme ajatella elämämme kauheuksien ja julmuuksien keskellä myös sitä, että meillä on lupa lähestyä aina Jeesusta Kristusta, olipa murheemme kuinka syvä tahansa.

- ” Heittäkää kaikki murheenne Hänen päälleen, sillä Hän pitää teistä huolen.”
*[1.Piet.5:7](#)

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Ylpeys ajaa ihmisen käsittämättömään julmuuteen.*
- *Kuinka moni joutui osalliseksi murhaan vain yhden ihmisen vääristyneen vallankäytön seurauksena.*
- *Kerro Jeesukselle kohtaamasi vaikeudet. Jumala maksaa kullekin ajallaan tekojensa mukaan.*

Jeesus ruokkii viisituhatta miestä

Kun Jeesus kuuli tästä, Hän lähti sieltä veneellä autioon paikkaan, yksinäisyyteen. Kuultuaan siitä kansa lähti jalkaisin kaupungeista Hänen peräänsä. Astuessaan maihin Jeesus näki paljon ihmisiä. Hänen tuli heitä sääli, ja Hän paransi heidän sairaansa.

Kun ilta tuli, opetuslapset menivät Hänen luokseen ja sanoivat: *”Tämä paikka on autio, ja päivä on jo pitkällä. Päästä siis ihmiset luotasi, jotta he menisivät kyliin ostamaan itselleen ruokaa.”* Mutta Jeesus sanoi heille: *”Ei heidän tarvitse mennä pois. Antakaa te heille syötävää.”* He vastasivat Hänelle: *”Meillä ei ole täällä muuta kuin viisi leipää ja kaksi kalaa.”* Hän sanoi: *”Tuokaa ne tänne Minulle.”* Sitten Jeesus käski kansan asettua ruohikolle. Hän otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen ja siunasi ne. Sitten Hän mursi leivät ja antoi ne opetuslapsilleen. Opetuslapset jakoivat ne kansalle. Kaikki söivät ja saivat kyllikseen, ja tähteeksi jääneitä palasia kerättiin kaksitoista täyttä korillista. Syömässä oli noin viisituhatta miestä ja lisäksi naisia ja lapsia.

Matteus 14:13–21 <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.14.13-21.FINRK>

Jeesuksen toimintaan liittyi olennaisena osana ihmeet ja merkit. Luimme juuri jotain ihmeellistä Jumalan huolenpidosta ja siitä, miten Jumala saa riittämään vähäisestä monelle, ja jääpä siitä vielä tähteeksikin.

Monet ihmeet ja valtavat opetukset saivat ihmiset liikkeelle. Kansa oli odotuksen vallassa ja nyt tapahtui jotain merkittävää. Israelilaiset tunsivat kirjoituksia ja siellä tapahtuneita suuria ihmeitä. Jumala oli ilmestynyt voimallisesti kansansa keskellä ja pelastanut heidät monista ahdingoista. Nyt he näkivät omin silmin ja kuulivat omin korvin, kuinka Jeesus paransi ja saarnasi evankeliumia Taivasten valtakunnasta.

Jeesuksesta tuli nopeasti julkisuuden henkilö, joka ei saanut hetken rauhaa. Siksi Hän vetäytyi usein yksinäisyyteen rukoilemaan ja virvoittumaan seuraavia kohtaamisia varten. Kuitenkin kansa seurasi Häntä kaikkialle ja Jeesuksen tuli heitä sääli. Hän opetti heitä ja illan tullen oli edessä pulma, kenelläkään ei ollut juurikaan ruokaa varattuna näin pitkälle vaellukselle erämaahan.

Koko kaikkeuden luoja pitää meistä huolen. Tämän kertomuksen pitäisi opettaa meille, ettei Jumalalle tilanteet ole mahdottomia. Jeesuksen

siunatuissa käsissä ruoka riitti kaikille. Samoin meidän vähäiset eväät riittävät elopellolla jaettaviksi, silloin kun jätämme asiamme Herran käsiin. Voisimmeko luottaa siihen joka päivä?

- *”Jauhot eivät loppuneet ruukusta eikä öljyä puuttunut astiasta sen sanan mukaisesti, jonka HERRA oli Elian kautta puhunut” *[1.Kun.17:16](#)*

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Jumala osoitti ihmeiden kautta, että Jeesus oli valittu Messias.*
- *Ihmeet herättivät kansan kiinnostuksen jumalisiin asioihin.*
- *Voimme luottaa joka hetki Hänen huolenpitoonsa.*
- *Oma vähäisyytemme on myös Jeesuksen käsissä suureksi siunaukseksi.*

JEEBUS KÄVELEE VEDEN PÄÄLLÄ

Heti tämän jälkeen Jeesus käski opetuslapsiaan astumaan veneeseen ja menemään edeltä toiselle rannalle, sillä aikaa kun Hän lähettäisi kansan luotaan. Päästettyään kansan menemään Hän nousi vuorelle yksinäisyyteen rukoilemaan. Ja kun ilta oli tullut, Hän oli siellä yksinään. Mutta vene oli jo monen stadionmitan päässä rannasta, ja aallot ahdistivat sitä, sillä tuuli oli vastainen. Neljännen yövartion aikaan Jeesus tuli heidän luokseen kävellen veden päällä. Kun opetuslapset näkivät Hänen kävelevän veden päällä, he pelästyivät ja sanoivat: *”Se on aave”*, ja huusivat pelosta. Mutta heti Jeesus sanoi heille: *”Olkaa turvallisella mielellä. Minä se olen. Älkää pelätkö.”* Pietari vastasi Hänelle: *”Herra, jos se olet Sinä, niin käske minun tulla luoksesi vettä pitkin.”* Hän sanoi: *”Tule!”* Niin Pietari astui veneestä ja käveli veden päällä mennäkseen Jeesuksen luo. Mutta kun hän näki tuulen voiman, hän pelästyi ja alkoi vajota. Silloin hän huusi: *”Herra, pelasta minut!”* Jeesus ojensi heti kätensä, tarttui

häneen ja sanoi: *”Sinä vähäuskoinen, miksi epäilit?”* Kun he olivat nousseet veneeseen, tuuli tyyntyi. Ne, jotka olivat veneessä, kumartaen heittäytyivät Hänen eteensä ja sanoivat: *”Totisesti Sinä olet Jumalan Poika.”*

Matteus 14:22–33 FINRK <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.14.22-33.FINRK>

Jeesuksen toimintakausi muutaman vuoden aikana oli täynnä tapahtumia ja ihmeitä. Kaikkia tapauksia ja ihmeitä ei ole edes kirjoitettu muistiin, mutta suurimmat ja tärkeimmät tapaukset voimme lukea evangettiimeista.

Toisinaan kuvittelen itseni yhdeksi opetuslapseksi istumaan venheessä ja silmät suurina ihmetellen seuraamassa tapahtumia. Nämä todellakin tapahtui kaikkien nähden ja hämmästys oli valtava.

Jeesuksen tekemiin ihmeisiin liittyi rakkautta ja opetusta. Se vahvisti uskoa ja avasi silmiä näkemään Jumalan valtasuuruutta. Miten hämmästyksissään opetuslapset olivatkaan usein noina vuosina!

Istuessani Pietarin vieressä, pelästyn ehkä enemmän Pietarin huutoa ja käsien liikkeitä. Hän oli kauhun vallassa nähdessään jotain kummallista liikkuvan veden päällä. Minäkin kauhistuin. Mitä nyt tapahtuu? Kuulemme lempeän ja tutun äänen, ”Minä se olen.” – Mutta miten tämä on mahdollista? Typertyneenä seuraan, kuinka Pietari kavahti seisaalleen ja alkoi huutaa vedessä näkyvälle hahmolle. Mitä ihmettä tuo taas riehuu ja mihin hän on sukeltamassa?

Pietari tivaa Jeesukselta, että jos Hän on todella Jeesus, niin pyytää tulemaan Hänen tykönsä vettä pitkin. Karehdin Pietaria, joka sen kummempia miettimättä hyppää koettelemaan uskoa ja todellisuutta. Hölmönä katson, kun hän nostaa jalkansa laidan yli veteen. Teki mieli tarttua häneen, entäpä jos myrsky upottaa hänet ja joutuisimme etsimään häntä pimeässä ja tuulen tuiverruksessa? Mutta, yhä edelleen typertyneenä katson, hän todella astelee vettä pitkin Jeesuksen luokse. Mieleni teki lähteä mukaan, mutta en uskaltanut. Jäin katsomaan näytelmää, kuten toisetkin opetuslapset.

Pietari lähestyi Jeesusta, mutta hänen ajatuksensa harhaili nähdessään myrskyävät aallot. Hän katsoi tuulen suuntaan ja samassa hän alkoi vajota veteen. Silloin ajattelin, onneksi en lähtenyt tuonne. Huonostihan tässä käy. Se siitä Pietarin rohkeudesta.

Mutta sitten kuulen, kuinka Pietari huutaa Jeesusta avuksi myrskyn keskellä. Jokin sykähtää sisälläni, totta kai Jeesus oli Hänen kanssaan myrskyn keskellä. Minä olin veneessä, ja luulin olevani turvassa. Pietari sen sijaan oli keskellä elämää Jeesuksen kanssa. Ymmärsin, että hänellä on paremmin kuin minulla. Hukkuipa tai ei, mutta hän oli Jumalan Pojan kanssa. Miksi minä en mennyt tuonne? Hän sai kokea, koska rakasti Jeesusta ja hullun rohkeasti oli valmis antautumaan Jumalan ihmeisiin.

Vuosia myöhemmin vielä tästä puhuttiin. Joku sai sydämelleen kirjoittaa tapahtumien kulun muistiin ja siitä sitä aina toisinaan luettiin, vuosia, jopa satoja vuosia myöhemmin – aina tähän päivään saakka. Jumalan ihmeet on edelleen läsnä, silloinkin, kun astumme venheen reunojen yli, paikkaan, jossa ei ole edes toivoa pysyä pinnalla.

Tätä kirjoittaessani, minulle tultiin kertomaan rukousvastauksesta. Elämän myrskyn keskellä nuorukainen oli saanut vakavat vammat päähänsä ja hän oli koomassa, eikä hänelle annettu paljoakaan toivoa selviytyä kohtalostaan. Rukoilimme ja pyysin ystäviltänikin, että muistaisivat tilannetta. Hätä oli suuri, mutta rukoilimme. Hämmästyksemme oli suuri, sillä hän heräsi yllättäen ja alkoi liikehtiä. Iloitsimme tapahtuneesta ja Herran armosta. Kiitin sydämestäni Taivaan Isää, armostaan ja laupeudesta. Hänen apunsa tuli juuri oikeaan aikaan.

Opetuslapsilla oli opetustunti uskosta käytännön tasolla. Jeesus sanoi: ”Miksi epäilit”? – Tuolta paikalta löydämme itsemme hyvin usein. Emme osaa uskoa, vaikka olemme nähneet kymmenet ja jopa satoja ihmeitä. Tiedän tämänkin kertomuksen olevan kirjoitettu meille opiksi. Mutta mitä voimme siitä oppia? Uskon, että Jeesus havainnollisti meille opetuslasten inhimillisyyttä ja samalla kuitenkin Jumalan rajattomia mahdollisuuksia täysin mahdottomissakin tilanteissa. Vaikka hämmästyksemme on suuri, voimme oppia tuntemaan Jumalaa ja Hänen hyvyyttään. Vaikka meidät johdatetaan vaikeuksiin ja koettelemuksiin ja joudumme ponnistelemaan myrskyä vasten, voimme luottaa siihen, että Jeesus on kanssamme. Hänen apunsa riittää ja Hänen kanssaan selviydymme perille asti.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Älä katso aaltoja, Katso Jeesuksen rajattomiin mahdollisuuksiin.*
- *Opetuslapset olivat inhimillisiä ihmisiä, kuten mekin.*
- *Tunnusta Jeesukselle, että totisesti Hän on Jumalan Poika.*

JEESUS PARANTAA GENNESARETISSA

Ylitettyään järven he nousivat maihin Gennesaretissa. Kun sen paikkakunnan miehet tunsivat Jeesuksen, he lähettivät sanan kaikkialle ympäristöön, ja Hänen luokseen tuotiin kaikki sairaat. He pyysivät Häneltä, että saisivat edes koskettaa Hänen viittansa tupsua. Ja kaikki, jotka sitä koskettivat, parantuivat.

Matteus 14:34-36 FINRK <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.14.34-36.FINRK>

Aina joku tunsu entuudestaan tarinat ja ihmeelliset kertomukset Jeesuksesta. Joku oli ehkä kohdannut Hänet ja ehkäpä nähnytkin Jeesuksen parantavan sairaita ja opettavan kansanjoukkoja Jumalan valtakunnan salaisuuksista. Sanoma Jeesuksesta oli levinnyt laajalle, vaikka internettiä ja soomea ei ollut vielä keksitty. Jeesuksen tullessa paikkakunnalle, tieto Hänestä levisi nopeasti ympäristöön ja ihmiset alkoivat heti kokoontua joukoittain, nähdäkseen, mitä Jeesus tekisi.

Toisen sydämeen virisi valtava toivo ja tietoisuus siitä, että Jeesus voisi parantaa vakavasta sairaudesta. Monia vietiinkin kiireesti Jeesuksen luokse ja heidän koskettaessa Hänen vaatteensa tupsua, paraneminen tapahtui silmän räpäyksessä. - Millaiset mietteet se synnytti ihmisille ja hänen läheisilleen? Monet niistä, jotka epäilivät, joutuivat muuttamaan asenteensa Jeesusta Kristusta kohtaan.

Muistan omasta nuoruudestani kokemuksen, jossa sain kokea jotain saman tapaista. Olin kuullut, että paikkakunnalle, jossa asuin, saapuisi ihminen, jolle Jumala oli antanut parantamisen armolahjan. Hän rukoili ihmisten puolesta ja he saivat parantua. Muistan, miten sydämessäni heräsi toivo ja usko, että tänään saan kokea Jumalan ihmeen. Järjestin asiat niin, että pääsin tuohon tilaisuuteen mukaan ja rukoilin kiitollisin mielin Jeesusta Kristusta siitä, että Hän parantaisi minut. Menin tilaisuuteen ja jos sain vaiheessa siellä kysyttiin, kenen puolesta voisivat rukoilla. Nostin käteni, menin eteen ja silloin sain kokea yhden suurimmista asioista mitä minulle on koskaan tapahtunut. Toinen jalkani kasvoi yhtä pitkäksi toisen kanssa, joka oli ollut puolitoista senttiä lyhyempi. Se tapahtui silmiemme edessä, kaikkien nähden ja siitä asti jalkani ovat olleet yhtä pitkät.

Mietin kokemaani, olisiko minulle tapahtunut näin, ellen olisi mennyt seurakunnan tilaisuuteen? Olisinko tullut terveeksi rukoilemalla vaikka itsekseni kotona? Entä, jos olisin mennyt vasta viikon kuluttua, tai vuosia myöhemmin? Uskon siihen, että Jumala antaa kutsun ja halun lähteä kohtamaan Hänet seurakuntansa keskelle. Lähtiessämme liikkeelle, osoitamme Jeesukselle konkreettisesti ja käytännön tekojen kautta haluavamme seurata häpeilemättä Häntä ja Hänen ristinsä sanomaa.

Mitä nämä tapahtumat ovat vaikuttaneet omaan elämään? Ne kymmenet kerrat, jolloin olen kokenut itse terveyttä ja taas nekin, jolloin olen saanut rukoilla jonkun toisen ihmisen puolesta ja hän on parantunut ja saanut avun elämäänsä, - ovat piirtäneet uskon henkeä minuun. Vaikka vaikeuksien keskellä uskoni horjuu ja epäonnistun monissa askelissa, tiedän Jumalan olevan todellisuutta ja, että voin pimeissä laaksoissakin tietää ja tuntea Hänen taluttavan ja johdattavan sielläkin minua. Kokemukset vahvistavat uskoa ja siksi Herran tekoja on hyvä muistella – vaikeuksienkin keskellä.

Ajatellessani kokemuksia Jumalan parantavasta voimasta, minuun herää syvästi kiitollinen mieli. Haluan kiittää ja ylistää Jeesusta Hänen armonsa runsaudesta ja rikkaudesta. Etsiessämme tietä Jumalan luokse, saamme kokea syntien anteeksiannon ja myös terveyttä. Hän näkee vilpittömän sydämen, joka kaipaa olla Hänen seurassaan uskollisesti – loppuun saakka.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Tule Jeesuksen luokse, Hänen seurakuntansa keskelle*
- *Etsi Jumalaa vilpittömällä sydämellä*
- *Talleta Herran teot sydämeesi – muistele niitä*
- *Ole kiitollinen Jeesukselle Hänen parantavasta voimastaan*

JUMALAN KÄSKY JA PERINNÄISSÄÄNTÖ

Silloin Jeesuksen luo tuli Jerusalemissa fariseuksia ja kirjanoppineita, ja he kysyivät: *”Miksi sinun opetuslapsesi rikkovat vanhinten perinnäissääntöä? Hehän eivät pese käsiään, kun rupeavat syömään.”*

Jeesus vastasi heille: *”Miksi te itse rikotte Jumalan käskyn perinnäissääntönne tähden? Sillä Jumala on sanonut: ’Kunnioita isääsi ja äitiäsi’ ja ’Joka kiroaa isäänsä tai äitiään, häntä rangaistakoon kuolemalla.’ Mutta te sanotte: ’Jos joku sanoo isälleen tai äidilleen: Minä annoin uhrilahjaksi sen, mitä sinun kuuluisi saada minulta, niin hänen ei enää tarvitse kunnioittaa isäänsä tai äitiään.’*

Näin te olette tehneet Jumalan sanan tyhjäksi perinnäissääntönne tähden. Te tekopyhät! Oikein on Jesaja teistä ennustanut sanoessaan: ’Tämä kansa kunnioittaa Minua huulillaan, mutta sen sydän on kaukana minusta. Turhaan se palvelee minua opettaen oppeja, jotka ovat ihmisten käskyjä.’”

Matteus 15:1-9 FINRK <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.15.1-9.FINRK>

Lukemamme Raamatun teksti kuvaa hyvin fariseusten ja kirjanoppineiden ongelmaa. He kyllä tunsivat tekstit ja opit, mutta Itseään Jumalaa he eivät olleet koskaan oppineet tuntemaan. - *Pelkän kartan omistaminen ei vielä ole vienyt meitä perille.* Meillä voi olla kovatkin väitteet ja mielipiteet jostain paikasta kartan ja kuulopuheiden perusteella, mutta vasta päästyämme perille, kohteen todellisuus paljastuu meille. Jumalaa oppii tuntemaan vain eläen elämäänsä Hänen seurassaan.

Säännöt ja käskyt antavat oivan tilaisuuden rakentaa riittävyden rajoja ja kelpaavuuden mittaa. Jumala ei kuitenkaan halua, että ihmisyyttä määritetään pelkästään tekojen ja sen mukaan miltä me näytämme. Hän määrittelee ihmisen hänen sydämensä mukaan. Voimme olla ulkoisesti heikkoja ja tuntea, miten ruumiissamme asuva synti saa langetettua meitä milloin ylpeyteen, ahneuteen, vihamielisyyteen, nurjuuteen tai moraalittomiin ajatuksiin. Emme onnistu vaeltamaan siten, että olisimme taivaskelpoisia. Mutta, kiitos Jumalan, Hän näkee sydämen, joka etsii parannusta ja Jumalaa elämäänsä Jeesuksen Kristuksen kautta.

Kuinka helposti meidänkin ajatuksemme ovat huulten höpinää vailla sydämen rakkautta ja tarkoituksellisuutta. Kyttäämme toisten tekemisiä, määritellen heitä onnistumisiensa perusteella, luullen, että Jumalakin ajattelee näin. Opetammeko mekin turhia oppeja, jotka ovat pohjimmiltaan kuitenkin vain ihmiskäskyjä?

Lukemassamme tekstissä Jeesus ei kiellä käsien pesemistä. Hän tahtoo opettaa meitä, mikä on tärkeintä ja että meidän tulee ensisijaisesti valvoa omaa sydämemme tilaa. *Säännöt ovat ihmisiä varten, eikä ihmiset sääntöjä varten.* Sydämen asenne ratkaisee, kelpaammeko Jumalalle.

Käskyjen ja määräyksien sijaan meidän tulisi etsiä Jumalan valtakuntaa, Pyhän Hengen täyteyttä ja sitä, että sydämemme olisi täytettynä Jumalan rakkaudella kaikkia ihmisiä kohtaan. Rakkaus rakentaa ja tekee hyvää ihmisuhteille, toisin kuin loputtomat vaatimukset ja riittämättömyyden kylväminen.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Raamatun osaaminen ei takaa Jumalan tuntemista*
- *Sydämen tila ratkaisee, epäonnistumisistamme huolimatta*
- *Jeesus halusi ihmisten ymmärtävän, mikä on käskyjä tärkeämpää*
- *Rakkaus - elämän asenteena rakentaa hyvää*

MIKÄ SAASTUTTAA IHMISEN?

Jeesus kutsui väkijoukon luokseen ja sanoi: *”Kuulkaa ja ymmärtäkää. Ei ihmistä saastuta se, mikä menee suusta sisään, vaan mikä tulee suusta ulos, se saastuttaa ihmisen.”*

Silloin opetuslapset tulivat Hänen luokseen ja sanoivat: *”Tiedätkö, että fariseukset loukkaantuivat, kun he kuulivat puheesi?”* Mutta Hän vastasi: *”Jokainen istutus, jota Minun taivaallinen Isäni ei ole istuttanut, on juurineen revittävä pois. Älkää heistä välittäkö, he ovat sokeita sokeiden taluttajia. Jos sokea taluttaa sokeaa, molemmat putoavat kuoppaan.”*

Pietari sanoi Hänelle: *”Selitä meille tämä vertaus.”* Jeesus vastasi: *”Oletko tekin vielä ymmärtämättömiä? Ettekö käsitä, että kaikki se, mikä menee suusta sisään, menee vatsaan, ja se ulostetaan? Mutta se, mikä tulee suusta ulos, lähtee sydäimestä, ja se saastuttaa ihmisen. Sillä sydäimestä lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, haureudet, varkaudet, väärät todistukset ja herjaukset. Nämä saastuttavat ihmisen, mutta pesemättömin käsin syöminen ei saastuta ihmistä.”*

Matteus 15:10-20 FINRK <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.15.10-20.FINRK>

Jeesus oli opettanut ennen lukemaamme tekstiä, ettei perinnäissäännöt käsien pesemisineen ole niin tärkeitä kuin sydämen puhtaus ja Jumalan todellinen tunteminen. Fariseukset ja kirjanoppineet olivat tottuneet olemaan aina oikeassa, hehän tunsivat hyvin lain ja kirjoitukset. Nyt he jouduivat näkemään ja huomaamaan osaamisestaan ja oppineisuuksistaan huolimatta, että he olivat kuitenkin väärässä. Sekös heitä harmitti.

- *”Ei auta viisaus, ei ymmärrys, ei mikään neuvo Herraa vastaan.”* *[San.21:30](#)
- *Te kyykäärmeiden sikiöt, kuinka te voisitte puhua hyvää, kun itse olette pahoja! Sydämen kyllyydestä suu puhuu.* *[Matt.12:34](#)

Sokeus näkeville ihmiselle on hyvin petollista. Itsekkydessämme ja ylpeydessämme rajaamme ymmärryksemme vain luettuun ja opittuun, emmekä pääse koskaan sisälle Jumalan valtaviin ja avartaviin salaisuuksiin. Käskyt ja teot, ja niiden kyttäämiset toisten ihmisten kohdalla, siirtää huomionne pois kaikkein tärkeimmästä. Kun luulemme Raamatussa ja sen osaamisessa olevan jumalisuutta ja oikeaoppisuutta, tulemme jonain päivänä huomaamaan, miten olemme eksyneet kauaksi Jumalasta. Sydämemme on muuttunut kovaksi, kylmäksi ja julmaksi. Nurjuudessamme vaadimme toisilta sellaisiakin asioita, joihin emme edes itse kykene.

- *"Sokea kansa, jolla kuitenkin on silmät, ja kuurot, joilla kuitenkin on korvat."* *[Jes.43:8](#)
- *"Hän on myös tehnyt meidät kykeneviksi olemaan uuden liiton palvelijoita, ei kirjaimen vaan Hengen. Kirjain tuottaa kuoleman, mutta Henki tekee eläväksi."* *[2.Kor.3:6](#)
- *"Elämän Hengen laki Kristuksessa Jeesuksessa on vapauttanut sinut synnin ja kuoleman laista."* *[Room.8:2](#)
- *"Lihan mieli on kuolema, mutta Hengen mieli on elämä ja rauha."* *[Room.8:6](#)

Sokeus piilee jokaisen opitun asian takana. Luulemme päässeemme tuntemaan jonkin jumalisen piirteen tai ominaisuuden ja sitten lyömme sillä toisia – ihmetellen, miksi toiset eivät tajua tällaista asiaa. Kuitenkin jonain päivänä ehkä näet, että toiset olivat kasvaneet siitakin jo ajat sitten eteenpäin. Sinä jäit nurjana nupuuttajana jumittamaan omaan ymmärrykseesi, kuin lapsi hiekkalaatikolle.

- *"Teidän uskonne kasvaa runsaasti ja rakkautenne toisianne kohtaan lisääntyy teissä kaikissa."* *[2.Kor.1:3](#)

Ihminen tarvitsee tekoja ja konkreettisia asioiden piirteitä, saadakseen suurta nautintoa tehdäkseen itsestään paremman, kuin toinen ihminen. Nyt Jeesus tuo uuden ulottuvuuden, jossa Hän puhuu sydäimestä lähtevistä ajatuksista, asenteista ja teoista. Miten toivoisinkaan sydämeni olevan täytetty Jeesuksen Hengellä, jolloin sieltä lähtevät ajatukseni olisivat täynnä rakkautta, armollisuutta ja jumalista hyvyyttä.

- *"Herra ohjatkoon sydämenne Jumalan rakkauteen ja Kristuksen kärsivällisyyteen."* *[2.Tess.3:5](#)
- *"Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu."* *[Room.5:5](#)

Olipa kätemme pestyt tai ei, voimme kuulua Jumalalle. Voimme rakastaa jokaista - Jeesuksen antamalla rakkaudella ja kohdata heitä - hyväksyen, arvostaen ja kunnioittaen. Tulkoon sydämiimme Pyhän Hengen täyteys – Voima, joka muuttaa kivisydämemme lihasydämiksi.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Sydämen puhtaus on oppia ja käskyjä tärkeämpi*
- *Sokeus on näkeväille petollista*
- *Jeesus ohjaa meitä rakkauteen ja kärsivällisyyteen*
- *Jumalan avulla Pyhän Hengen täyteydessä voimme rakastaa ja tehdä hyviä tekoja, jotka ovat Jumalalle mieleen*

KANAANILAISEN NAISEN USKO

Lähdettyään sieltä Jeesus vetäytyi Tyroksen ja Siidonin alueelle. Muuan kanaanilainen nainen, joka oli niiltä seuduilta, tuli ja huusi: *”Herra, Daavidin Poika, armahda minua! Riivaaja vaivaa kauheasti minun tyttärtäni.”* Mutta Hän ei vastannut naiselle sanaakaan. Opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja pyysivät: *”Päästä hänet menemään, sillä hän huutaa meidän peräämme.”* Jeesus vastasi: *”Ei Minua ole lähetetty muiden kuin Israelin huoneen kadonneiden lampaiden luo.”* Mutta nainen tuli, kumartui maahan Hänen eteensä ja sanoi: *”Herra, auta minua!”* Jeesus vastasi hänelle: *”Ei ole oikein ottaa lasten leipää ja heittää koiranpenikoille.”* Nainen vastasi: *”Niin, Herra, mutta syöväthän penikatkin isäntiensä pöydältä putoilevia muruja.”* Silloin Jeesus sanoi hänelle: *”Suuri on sinun uskosi, nainen! Tapahtukoon sinulle niin kuin tahdot.”* Siitä hetkestä hänen tyttärensä oli terve.

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.15.21-28.FINRK>

Tämä kertomus kertoo sinnikkäästä rukouksesta, joka palkitaan ajallaan. Tuhansien vuosien päästä katsottuna kertomus herättää hämmennystä, sillä Jumala on rakkaus ja Jeesus rakastaa jokaista ihmistä. Miksi ihmeessä Hän halusi toimia vain israelilaisten parissa - välittämättä lainkaan naisen suuresta hädästä?

- *”Vanhurskaan voimallinen rukous saa paljon aikaan.”* *[Jaak.5:16](#)

Jumalan suunnitelmat toteutuvat aina ajallaan ja Hänen aivoitustensa mukaan. Jumalan järjestys oli tuoda pelastus ensin israelilaisille ja sitten vasta pakanakansoille. Jeesus oli lähetetty Israelin kadonneiden lampaiden luo. Siellä evankeliumi piti syntyä ja kertakaikkisen uhrin kärkeä koko maailman syntien tähden.

- *”Minä en häpeä evankeliumia, sillä se on Jumalan voima pelastukseksi jokaiselle, joka uskoo, **juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle.**”* *[Room.1:16](#)

Rukous on joko Jumalalle puhumista, tai Jumalan äänen kuuntelemista. Anoen kiitoksen kanssa, saatamme hyvinkin nähdä Jumalan vastaavan rukouksiimme. On tosin toisinaan asioita, joita emme saa Jumalalta, vaikka kuinka anoisimme, sillä Hän tietää, mitä todellisuudessa tarvitsemme. Rukouksen kannattaakin asettaa aina Jumalan tahtoon nojaavaksi, ja se asenne tulisi olla ylitse muiden aina. Hänen tahtonsa on kuitenkin tosiparhaaksemme.

Kertomuksessa näemme myös piirteen, jota kutsumme esirukoukseksi. Nainen ei pyytänyt itselleen apua, vaan toiselle ihmiselle. Varmasti hän rakasti suuresti tytärtään ja oli valmis tekemään kaikkensa, että hän saisi apua suureen ongelmaansa. Mitä sinä olisit valmis tekemään rakkaasi puolesta?

- *"Kantakaa toistenne kuormia, niin täytätte Kristuksen lain."* *[Gal.6:2](#)
- *"Kehotan siis ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, **pitämään esirukouksia** ja kiittämään **kaikkien ihmisten puolesta**."* *[1.Tim.2:1](#)

Jeesuksen ympärillä tapahtuneet asiat ja tapahtumat tuntuvat toisinaan miltei tahallaan järjestetyiltä, ikään kuin Jeesus haluaisi meidän oppivan Hänestä ja Hänen tavastaan toimia. Jeesus olisi voinut vastata heti kanaanilaisen naisen pyyntöön, mutta tahtoiko Jeesus teroittaa opetuslapsilleen sitä, mihin Jumala oli Hänet lähettänyt ja kutsunut?

Katsellessa eri tehtäviä ja palveluksia tämän ajan keskellä, huomaan Jumalan kutsuvan ihmisiä eri alueille, armoittaen ja varustaen kyseisen ihmisen juuri tietyille alueille palvelemaan. Onkin paikallaan miettiä, mihin minut on lähetetty ja onko minun syytä pysyä siinä – toteuttaakseni Jumalan tahtoa ja kutsumusta omassa ajassani. Vaikka satunnaisesti ehkä hoidankin jonkun muunkin tehtävän, minun tulee kuitenkin pysytellä lähinnä oman kutsumukseni parissa.

- *"Hän antoi toiset apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi tehdäkseen pyhät valmiiksi palvelutyöhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen...."* *[Ef.4:11-13](#)

Kertomus päättyy lopulta Jeesuksen ylistykseen naisen uskosta, joka oli ilmentynyt periksiantamattomana ja tarrautumisena ainoaan mahdollisuuden saada apua todella tuskalliseen tilanteeseen. Naisen uskosta kertoo myös se, että hän tunnusti huutaessaan Jeesuksen Daavidin pojaksi, eli luvatuksi Messiaaksi. Usko on itse asiassa ainut yhteys Jumalan ja ihmisen välillä, jossa ihminen tulee kuulluksi Jumalan edessä. Hän näkee sydämessä olevan uskon ja tahtoo vastata siihen.

Uskon määrä voi olla toisinaan hyvinkin pieni, mutta Jumalan nähdessä sen, se saa suuriakin aikaiseksi. Toisinaan heikossa uskossani en edes tohdi ääneen rukoilla, mutta tiedän Hänen kuulevan pelkän huokauksenkin. Jotkut rukousvastaukset ovat tulleet, vaikka olen vain hiljaa mielessäni rukoillut.

- *"Jos teillä olisi **uskoa edes sinapinsiemenen verran**, te voisitte sanoa tälle vuorelle: 'Siirry täältä tuonne', ja se siirtyisi. Mikään ei olisi teille mahdotonta."* *[Matt.17:20](#)

Naisen rukouksessa näkyi myös selkeästi nöyryys Jumalan edessä. Hän rukoili pyytäen armoa. Sellaista rukousta ylpeä ihminen ei voisi rukoilla varsinkaan julkisesti ja vieläpä suureen ääneen. Lopulta hän kumartuu Jeesuksen edessä maahan asti ja pyytää Jeesusta auttamaan. Löytyykö meistä tällaista nöyryyttä Jumalan edessä? Olemmeko valmiita polvistumaan ja heittäytymään Hänen eteensä, anoen armoa ja apua?

- *”Minä katson sen puoleen, joka on nöyrä, jolla on särkynyt henki ja arka tunto Minun sanani edessä.” *[Jes.66:2](#)*
- *”Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille Hän antaa armon.” *[Jaak.4:6](#)*

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Uskonhenkinen ja sinnikäs rukous voi paljon*
- *Raamattu tuntee esirukouksen toisen puolesta*
- *Mihin sinä olet kutsuttu? Pyritkö palvelemaan ensisijaisesti siinä?*
- *Jumala näkee nöyrän uskon ja vastaa siihen*

Jeesus parantaa sairaita vuorella

Sieltä lähdettyään Jeesus tuli Galileanjärven rantaan. Hän nousi vuorelle ja istuutui sinne. Hänen luokseen tuli paljon kansaa mukanaan rampoja, sokeita, raajarikkoja, mykkiä ja paljon muita. Heidät pantiin Hänen jalkojensa juureen, ja Hän paransi heidät. Ihmiset hämmästyivät nähdessään, että mykät puhuivat, raajarikot tulivat terveiksi, rammatt kätvelivät ja sokeat näkivät. Ja he ylistivät Israelin Jumalaa.

Matteus 15:28-31 FINRK <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.15.28-31.FINRK>

Ihmiset kuulivat suuresta toivosta ja teoista, mitä Jeesus teki ihmisten parissa. Voimme vain kuvitella sitä kohinaa, mikä kansan parissa tuolloin oli. Ihmiset kyllä tunsivat Raamatun kertomukset suurista ihmeistä kansansa historiassa, mutta nyt kaikki tapahtui heidän silmiensä edessä.

Toiset uskoivat ja halusivat lähteä kohtaamaan Jeesusta, mutta varmasti oli suuri joukko, joka tuomitsi Jeesuksen harhaopettajaksi, eiväthän arvostetut fariseukset ja kirjanoppineetkaan hyväksyneet Jeesusta.

- *Mutta synagogan esimies närkästyi siitä, että Jeesus paransi sapatina. Hän rupesi puhumaan ja sanoi väkijoukolle: ”On kuusi päivää, joina tulee tehdä työtä. Tulkaa silloin parannettaviksi älkääkä sapatinpäivänä.” *[Luuk.13:14](#)*

Nyt kuitenkin tavalliset ihmiset lähtivät tuomaan sairaita ihmisiä joukoittain Jeesuksen luokse. Varmasti hämmästys oli suuri, sillä tällaista ei ollut ennen tapahtunut. He tunsivat rampoja, jotka nyt kävelivät, sokeita, jotka nyt näkivät ja kuurotkin kuulivat. Monenlaisista sairauksista Jeesus paransi heitä.

Huomasitko, mihin päätyi lukemamme teksti? Ihmisten parantuessa ja päästessä vapaiksi heitä sitovista sairauksista, syntyi suuri ilo. He ylistivät Israelin Jumalaa Hänen ihmeteostaan.

On aivan varma, että nämä tapahtumat eivät jääneet tähän. He puhuivat aivan varmasti loppuelämänsä ajan, mitä olivat nähneet ja kuulleet. Aivan varmasti suuri osa heistä kääntyi kristityiksi sitten, kun evankeliumi saavutti heidät. He saivat vieläkin suuremman ihmeen, kuin vain ruumiin terveyden.

Uskon, että nämä tapahtumat avasivat tietä voittoa evankeliumin menestymiselle. He saivat kokea ihmeiden lisäksi syntien anteeksiannon ja Pyhän Hengen täyteyden. Yhä edelleen vuosituhansia myöhemmin saamme kokea samoja asioita. Jeesus parantaa, pelastaa ja täyttää Pyhällä Hengellä.

- *”Kuka on tämän tehnyt ja saanut aikaan? Hän, joka alusta asti on kutsunut sukupolvet esiin: Minä, Herra, joka olen ensimmäinen ja viimeistenkin keskellä vielä sama.” *[Jes.41:4](#)*

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Innostus ja hämmästys oli suuri Jeesuksen tekojen tähden*
- *Jumalan teot pitäisi johtaa kiitokseen ja ylistykseen.*
- *Ihmeet avasivat tietä tulevalle evankeliumille*
- *Jeesus tekee samoja tekoja tänäänkin*

Jeesus ruokkii neljätuhatta miestä

Jeesus kutsui opetuslapsensa luokseen ja sanoi: *”Minun käy sääliksi kansaa. Se on ollut luonani jo kolme päivää, eikä sillä ole mitään syötävää. Minä en tahdo lähettää heitä pois nälkäisinä, etteivät he nääntyisi matkalla.”* Opetuslapset sanoivat Hänelle: *”Mistä me täällä erämaassa saamme niin paljon leipää, että voimme ruokkia näin suuren väkijoukon?”* Jeesus kysyi heiltä: *”Montako leipää teillä on?”* He vastasivat: *”Seitsemän, ja muutama pikkukala.”* Hän käski kansan asettua maahan istumaan. Sitten Hän otti ne seitsemän leipää ja kalat. Lausuttuaan kiitoksen Hän mursi ne ja antoi opetuslapsilleen, ja opetuslapset jakoivat ne kansalle. Kaikki söivät ja tulivat kylläisiksi. Tähteeksi jääneitä palasia kerättiin seitsemän täyttä korillista. Syömässä oli neljätuhatta miestä ja lisäksi naisia ja lapsia. Sitten Jeesus päästi kansan luotaan, astui veneeseen ja meni Magadanin alueelle.

Matteus 15:32-39 FINRK <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.15.32-39.FINRK>

Ihmiset olivat tavattoman kiinnostuneita Jeesuksen opetuksista, jopa niin, että he seurasivat Jeesusta kauaksi erämaahan kuullakseen Hänen opetuksiaan. Olisinpa minäkin saanut olla heidän keskellään.

Sanan nälkä ja jano oli niin suuri, ettei heidän ollut tullut ajatelleeksi ottaa riittävästi ruokaa mukaan matkaevääksi. Siitä avautui jälleen kerran tilaisuus Jeesuksen näyttää ihmisille, että Hän on Jumalan Poika. Hänen kaikkivaltiutensa ulottui yli sen, mitä meillä ihmisillä on.

Jeesus ei halunnut lähettää ihmisiä pois nälkäisinä pitkälle kotimatkalleen. Hän etsi vähäiset eväät, siunasi ja antoi ihmisten syödä. Ruoan riittäminen vähäisyydestään huolimatta on rohkaissut kautta aikojen Herran palvelijoita työssään. Vaikka omat eväämme ovat vähäiset, ne ravitsevat suuren kansanjoukon Herramme siunaavissa käsissä.

- *”Kylvetään alhaisuudessa, nousee kirkkaudessa. Kylvetään heikkoudessa, nousee voimassa.”* *[1.Kor.15:43](#)

Tämä Raamatun paikka lohduttaa minuakin työssäni. Vähäisyydestä, mitättömyydestä, heikkoudesta ja pienuudestani huolimatta teen oman osuuteni kylvötyöstä ja jätän asiani Herran haltuun. Hänen siunatessa saan jälleen kuulla, miten jonkun usko on vahvistunut, ja toinen on saanut

rohkeutta ja lohtua ja uutta voimaa jatkaa elämäänsä. Kiitän Taivaallista Isää siitä, että Hän käyttää työssään heikointa ja vähäisintäkin.

Eipä tainnut tietää se ihminen, jolta löytyi muutama leipä ja pieniä kalasia, millaiseen ihmeeseen ne johtaisivat. Niistä puhuttaisiin vielä tuhansien vuosien kuluttua, ihmetellen, miten se tapahtui. Siksi, vaikka tehtävämme olisi kuinka vähäpätöinen tahansa, tehkäämme se nöyryyden ja hyvällä mielin. Ehkäpä jonain päivänä saamme nähdä, mitä Herra niistä teki.

- *”Me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa, niiden, jotka Hän on suunnitelmansa mukaan kutsunut.”*
*[Room.8:28](#)

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Heikkous ja mahdottomat tilanteet antavat Jumalan ihmeille tilaa*
- *Jeesuksen siunaavissa käsissä vähäisestä tulee paljon*
- *Emme aina arvaa, kuinka pienestä Jumala tekee suuren ihmeen*
- *Kaikki vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat*

MERKKIÄ VAADITAAN JÄLLEEN

Jeesuksen luo tuli fariseuksia ja saddukeuksia, ja pannakseen Hänet koetukselle he pyysivät, että Hän näyttäisi heille merkin taivaasta. Mutta Hän vastasi heille: *”Kun tulee ilta, te sanotte: ’Tulee selkeä ilma, sillä taivas ruskottaa.’ Aamulla te sanotte: ’Tänään tulee rajuilma, sillä taivas ruskottaa ja on synkkä.’ Taivaan muodon te osaatte arvioida, mutta aikojen merkkejä ette osaa. Tämä paha ja avion rikkova sukupolvi vaatii merkkiä, mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin Joonan merkki.”* Ja Hän jätti heidät ja lähti pois.

Matteus 16:1-4 FINRK <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.16.1-4.FINRK>

Haluamme nähdä merkkejä siitä, onko jokin asia tai henkilö luotettava. Toisaalta taas voimme fariseusten tavoin haastaa riitaa ja yrittää asettaa toinen ihminen ansaan väärin asetetuilla kysymyksillä. Harvoin ihminen on vilpitön sydämessään haastaessaan toista ihmistä. Meille on niin tavattoman tärkeää oma oikeassa oleminen, että väännämme oikean vääräksi ennen, kuin itse nöyrtyisimme itsetutkistelun paikalle.

Aikojen merkit on usein vaikea nähdä. Oma elämä, pärjääminen ja rikkauksien hankkiminen vie ajatuksemme ja mielenkiintomme kohteet epäoleellisiin asioihin. Kaiken ohessa olisi hyvä oppia tuntemaan historiaa ainakin jossain määrin. Se lisää ymmärrystä ihmisyydestä ja siitä, mihin olemme matkalla. Voimme oppia historiasta myös sen, että Jumalan antamat lupaukset toteutuvat ajallaan. Jos näemme sen historiasta, voimme oppia luottamaan myös tulevaisuuden kohdalla Hänen sanaansa.

Elämme yhä edelleen ”avion rikkoja” sukupolvea. Herran hurskaat uskovatkin pettävät ja eroavat liitoistaan, eikä se ole lainkaan Jumalan mieleen.

- *”He eivät enää ole kaksi vaan yksi liha. Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako.” *[Matt.19:6](#)*

Tosin tämä Jeesuksen esille nostama vääryys ei ollut ainoa asia, missä tuon ajan ihmiset hairahtuivat. He olivat yhtä lailla kanssamme ahneita, ylpeitä, omahyväisiä, valehtelijoita, varkaita, tappajia ja toisten halveksijoita.

Tälle avion rikkoja sukupolvelle (syntiselle sukupolvelle) Jeesus antoi yhden merkin, jota he eivät voineet käsittää. He varmasti tunsivat kertomuksen Joonasta kirjoituksissa, mutta miten se olisi jotenkin erityisen merkityksellinen heidän ajassaan? Raamattua kannattaakin lukea avoimin mielin, ehkä oivallamme enemmän yhtäläisyyksiä uuden ja vanhan testamentin kirjoituksista.

Mitä tarkoitti Joonan merkki? -Se piti kertoa jotain Jumalan suunnitelmasta pelastaa kansakunnat, mutta mitä me teemme? Me pohdimme, onko kertomus totta, voiko ihminen olla kalan vatsassa kolme päivää ja säilyä hengissä ja mitä Joonan saarna vaikutti todellisuudessa ihmisten sydämissä? Emme näe kirjoituksen tarkoitusta, ja siksi pohdimme epäoleellisia aiheita. Kuitenkin Kaikkivaltias Jumala kykenee tekemään ihmeitä, eikä Hän olisi kyennyt pelastamaan Joonaa meripedon vatsasta, niin kuin Hän herätti oman Poikansa kuolemasta kolmantena päivänä – kirjoitusten mukaan?

Jeesus osoitti aikansa ihmisten olevan hakoteillä, heidän etsiessä merkkejä Messiaasta. He kyllä odottivat Israelin lunastajaa, mutta he eivät tienneet, mistä heidät lunastettaisiin vapaiksi. Hehän elivät Rooman vallan alaisuudessa ja he kärsivät kovasti siitä. Mutta, heillä oli vieläkin suurempi ongelma. He eivät ymmärtäneet, ettei Rooman, tai muiden vihollisten valta voinut heitä hukuttaa ikuiseen kadotukseen, sen tekee heidän omat syntinsä ja turmeltuneisuutensa.

Israel, ja kaikki kansakunnat tarvitsivat lunastajaa, ja Joonan merkki viittasi siihen. Jeesus tuli julistamaan evankeliumia kulkiensa tien läpi kuoleman ja ylösnousemuksen. Hänessä lepää tänäänkin pelastumisemme ja Hän on ainut toivo iankaikkiseen elämään pääsemiseksi.

Jeesus näki fariseusten ja saddukeusten ylimielisyyden, ylpeyden ja halun kiusata. He olivat sydämensä asenteiltaan vääristyneet ja nurjuudessaan he tekivät vääriä asioita – siitä huolimatta, että he olivat olevinaan Jumalan palvelijoita. Jeesus jätti heidät ja lähti sieltä pois. – Miten meidän käy? Lähtekö Hän pois meidänkin luotamme? Estääkö ylpeytemme, omahyväisyytemme ja oikeaoppisuutemme meitä kohtaamasta Jumalan totuutta ja tarkoituksellisuutta?

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Väärät kysymykset paljastavat nurjan sydämen*
- *Historian ja sanan tunteminen opettaa arvioimaan myös tulevaa*
- *Oma sukupolvemme on yhä edelleen paha ja avion rikkojasukupolvi*
- *Ymmärrämmekö, mikä oli tärkeää Joonan kertomuksessa?*
- *Lähtekö Lunastaja myös meidän luotamme pois?*

FARISEUSTEN JA SADDUKEUSTEN HAPATUS

Opetuslapset saapuivat toiselle rannalle mutta olivat unohtaneet ottaa leipää mukaansa. Jeesus sanoi heille: *”Varokaa ja karttakaa fariseusten ja saddukeusten hapatusta.”* Mutta he puhelivat keskenään ja sanoivat: *”Emme ottaneet leipää mukaamme.”* Jeesus huomasi sen ja sanoi: *”Te vähäuskoiset! Mitä te puhelette keskenänne siitä, ettei teillä ole leipää? Ettekö vieläkään käsitä? Ettekö muista niitä viittä leipää viidelletuhannelle ettekä sitä, kuinka monta korillista otitte talteen, ja niitä seitsemää leipää neljälletuhannelle ettekä sitä, kuinka monta korillista otitte talteen? Kuinka te ette käsitä, etten Minä puhunut teille leivästä? Karttakaa fariseusten ja saddukeusten hapatusta!”* Silloin he ymmärsivät, ettei Hän käskenyt karttamaan leivän hapatusta vaan fariseusten ja saddukeusten oppia.

Matteus 16:5-12 FINRK <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.16.5-12.FINRK>

He olivat eri aaltopituudella, he eivät huomanneet Jeesuksen ajattelevan jotain olennaisen tärkeää. On ymmärrettävää, että syöminen ja ruoan hankkiminen on yksi ihmisen perustarpeista ja syystäkin se huolettaa. Jeesus oli näyttänyt opetuslapsilleen, että Hän pitää huolen heistä. Monet

ihmeet todistivat Jeesuksen valtasuuruutta, mutta opetuslapsille luottamuksen asettaminen Jumalan varaan oli kovin vaikeaa. Jos se oli heille vaikeaa, miten haastavaa se onkaan meille tämän päivän kristityille? He saivat nähdä ihmeet ja kuulla Jeesuksen opetukset, mutta uskoa ei syntynyt omin voimin.

Jeesuksen opetuslapsina voisimme mennä Jeesuksen tykö, kysyen, mitä Hänellä oli mielessään. Onhan Hän luvannut siinä ohessa antaa meille kaiken, mitä elämiseen ja jumalisuuteen tarvitaan.

- *”Jos siis Jumala näin pukee ruohon, joka tänään kasvaa kedolla mutta huomenna joutuu uuniin, kuinka paljon ennemmin Hän pukee teidät, te vähäuskoiset! **Älkää siis etsikö, mitä söisitte tai joisitte, älkääkä murehtiko.** Näitä kaikkia maailman kansat tavoittelevat. Teidän Isänne kyllä tietää, että te näitä tarvitsette. **Etsikää Hänen valtakuntaansa, niin teille annetaan lisäksi myös nämä.** Älä pelkää, sinä pieni lauma, sillä teidän Isänne on nähnyt hyväksi antaa teille valtakunnan. Myykää, mitä teillä on, ja antakaa almuja. Hankkikaa itsellenne kulumattomat kukkarot, ehtymätön aarre taivasiin, minne varas ei ulotu ja missä koi ei turmele.” [*Luuk.12:28-33](#)*
- *”Hänen jumalallinen voimansa on lahjoittanut meille Hänen **tuntemisensa kautta kaiken, mitä tarvitaan elämään ja jumalanpelkoon.** Hän on kutsunut meidät omalla kirkkaudellaan ja voimallaan ja niiden kautta lahjoittanut meille kallisarvoiset ja mitä suurimmat lupaukset, että te niiden avulla tulisitte osalliseksi jumalallisesta luonnosta ja pääsisitte pakoon turmelusta, joka maailmassa himojen tähden vallitsee.” [*2.Piet.1:3-4](#)*

Kesken arkisten huolien Jumala puhui heille heidän omalla äidinkielellään, mutta opetuslapset eivät havahtuneet huoliensa keskeltä kuulemaan Jumalan puhetta. Kuulostaako tutulta? Uskon, että juuri näin on käynyt meille kaikille. Huolehdimme ajallisista asioista niin lujasti, ettemme huomaa Jumalan puhetta. Hän puhuu tavalla ja toisella ja sitä tulisi olla herkkä kuulemaan.

Jeesus tahtoi opettaa jotain tärkeää fariseusten ja kirjanoppineiden ongelmasta. Vaikka he olivat arvostettuja kansan keskellä - juurikin valtavan tietomääränsä tähden, heiltä puuttui jotain oleellisen tärkeää. Heidän sydämestään puuttui Jumalan tuntemus. Vaikka he tiesivät kirjoitukset, heidän sydämensä oli kaukana Jumalasta.

Jeesus kutsui tuota omahyväisyyttä hapatteeksi, joka hapattaa koko taikinan. Pelkkä uskonnollisuus ja fanaattisuus sanasta ei riitä. Yhä edelleenkin keskuudessamme on tällaisia fariseuksia. Heitä on inhottava kuulla, varsinkin sellaisten, jotka kaipaavat armoa, anteeksiantamusta ja Pyhän Hengen täyteyttä.

- *”Hän on myös tehnyt meidät kykeneviksi olemaan uuden liiton palvelijoita, ei kirjaimen vaan Hengen. **Kirjain tuottaa kuoleman, mutta Henki tekee eläväksi.**” [*2.kor.3:6](#)*

Mitä fariseusten hapatus tarkoittaa sinulle? Mitä heissä on sellaista, jota tulee karttaa? – Meidän ei pidä ohittaa tällaista ajatusta kevyesti, koska Jeesus painotti asian tärkeyttä lujasti opetuslapsilleen. Varmasti tuo ”hapatus” koskettaa myös meitä ja meidän on tehtävä valintoja asian suhteen. Asian vakavuudesta kertoo myös se, mitä Jeesus sanoi fariseuksista toisessa asiayhteydessä. Se nimittäin voi liittyä suoraan myös meidän omaan pelastumiseemme ikuiselta kadotukselta:

- *Minä sanon teille: ellei teidän vanhurskautenne ole paljon suurempi kuin kirjanoppineiden ja fariseusten, te ette pääse taivasten valtakuntaan.*
*[Matt.5:20](#)

Juuri tästä syystä kyseinen Jeesuksen opetus oli tärkeämpää, kuin ruoan löytäminen kyseisessä hetkessä. Tosin on hyvä muistaa Jeesuksen tavasta opettaa, miten taitavasti Hän osasi tuoda sanomansa keskelle arkista tilannetta, johon sitten asiayhteys sopisi. Tämä oivallinen tapa opettaa sai syöpymään opetukset syvälle opetuslasten mieliin.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Saatamme olla eri aaltopituudella Jumalan kanssa.*
- *Voisimme luottaa joka hetki Jumalan huolenpitoon.*
- *Meidänkin tulee karttaa farisealaista hapatetta*
- *Farisealainen hapatus voi tulla pelastumisen esteeksi.*

PIETARI TUNNUSTAA JEESUKSEN KRISTUKSEKSI

Kun Jeesus oli tullut Filippoksen Kesarean alueelle, Hän kysyi opetuslapsiltaan: ”Kenen ihmiset sanovat Ihmisen Pojan olevan?” He vastasivat: ”Jotkut Johannes Kastajan, toiset Elian, toiset taas Jeremian tai jonkun muun profeetoista.” Sitten Hän kysyi heiltä: ”Entä te? Kenen te sanotte Minun olevan?” Simon Pietari vastasi: ”Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika.”

Jeesus sanoi hänelle: ”Autuas olet sinä, Simon, Joonan poika, sillä ei liha eikä veri ole sitä sinulle ilmoittanut vaan Minun Isäni, joka on taivaissa. Ja Minä sanon sinulle: Sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle Minä rakennan seurakuntani, eivätkä tuonelan portit sitä voita. Minä olen antava sinulle taivasten valtakunnan avaimet. Minkä sinä sidot maan päällä, se on sidottu taivaissa, ja minkä sinä päästät maan päällä, se on päästetty taivaissa.” Sitten Hän kielsi opetuslapsiaan kertomasta kenellekään, että Hän oli Kristus.

Matteus 16:13-20 FINRK <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.16.13-20.FINRK>

Jeesuksen aikana hämmästys oli suuri niiden tekojen tähden, mitä Jeesus teki ihmisten kesellä. Myös Hänen opetuksensa olivat kiehtovia toivon sanoja, ja niitä tultiin mielellään kuulemaan. Hänellä oli ihmeellistä viisautta, myötätuntoa ja rakkautta.

Ihmisillä on tarve määritellä asioita ja toisia ihmisiä. Usein se on hätäisien päätöksien tekemistä - tuntematta asiaa tai kyseistä henkilöä. Varmasti oli huvittavaakin kuulla, mitä Jeesuksesta puhuttiin. Häntä verrattiin menneisiin profeettoihin, kuin jokin niistä olisi tullut takaisin.

Opetuslapset saivat tietää ensimmäisenä, että Jeesus todella oli Messias ja Kristus. Heidän vain ei pitänyt siinä vaiheessa julistaa tietoa ihmisille, sillä Jumalan valtakunnan evankeliumia piti vielä saarnata ihmisten kesellä, ennen kuin Jeesus uhrattaisiin kertakaikkisena uhrina. Hänen aikansa ei ollut vielä tullut.

Jeesuksen Herraksi ja Kristukseksi tunnustaminen on avain pelastukseen ja Pyhän Hengen osallisuuteen. Tuossa nimessä on voittovoima, jonka edessä pahankin on väistyttävä.

- *"Tästä te tunnette Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi, lihaan tulleeeksi, on Jumalasta."* *[1.Joh.4:2](#)
- *"Joka tunnustaa, että Jeesus on Jumalan Poika, hänessä Jumala pysyy ja hän Jumalassa."* *[1.Joh.4:15](#)
- *"Jos sinä siis tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämässäsi, että Jumala on herättänyt Hänet kuolleista, niin sinä pelastut, sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan."* *[Room.10:9-10](#)
- *"Kukaan ei voi sanoa: "Jeesus on Herra", muuten kuin Pyhässä Hengessä."* *[1.kor.12:3](#)

Pietari oli synnynnäinen johtaja. Hän ehätti aina ensimmäisenä korottamaan äänensä ja hän oli valmis tarttumaan asioihin toisinaan turhankin rohkeasti. Hänen innokkuutensa ja sydämeen syntyneen uskonsa oli ihailtavaa ja rohkeaa. Tiedän Jumalan valinneen hänet alkuseurakunnan johtajaksi jo aikoja sitten. Hänen elämänsä valmisti häntä tuohon tehtävään ja yhdessä opetuslapseuden ja Pyhän Hengen vaikutuksesta hänestä tuli riittävän hyvä tehtävään. Jeesuksen tunnustus Pietarille oli varmasti hämentävää kuultavaa. Osasivatko he edes aavistaa, tai ajatella niin pitkälle, että pian tulisi olemaan uusi seurakunta, joka jatkaisi olemassaoloaan vielä heidän jälkeensäkin.

Tälle kalliolle – sanat merkitsivät varmasti enemmän, kuin pelkästään Pietaria. Siihen liittyi voimallisesti ajatus Kristus-kalliosta, jota seurakunta

tulisi edustamaan. Pietari henkilönä oli vain valittu seurakunnan edustajaksi, sellaiseksi, jonka Jeesus oli valinnut tehtävään.

Huomion voi kiinnittää myös sanoihin; *Minä rakennan*. – Pohjimmiltaan kysymyksessä on siis seurakunta, jonka Jeesus on perustanut ja rakentanut. Sitä ei tuonelan portit voita! – Yhä edelleenkin Jeesus rakentaa seurakuntaa. Voimmekin nähdä, miten käy rakennelmille, joita Jeesus ei ole rakentamassa. Bilekulttuuri, ystävälliset toivotukset ja muutkaan inhimilliset piirteet eivät kannu, ellei ne kuulu erityisesti Jeesuksen suunnitelmaan valloittaa kansat. Omat ideat, himot, vallanhalu ym. pyrkimykset eivät siis voita Jeesuksen jumalista toimintamallia. Ilman Häntä emme voi mitään tehdä.

Pietarin tunnustus oli niin merkittävä, että Jeesus lupasi antaa hänelle taivasten valtakunnan avaimet. Tästähän juontaa juuret vitseille, joissa Pietari on taivaan portilla valitsemassa, ketkä pääsevät taivaaseen. Onko todellisuudessa Pietari taivaan porteilla, sitä en tiedä, mutta joka tapauksessa hänelle erityisesti annettiin lahja vapauttaa ihmisiä heitä sitovista kahleistaan. Puhutteliko Jeesus tässä vaiheessa ”*tälle kalliolle*” seurakuntaa, joka tulisi olemaan vedenjakajana ihmisten kesellä? Seurakuntahan julistaa vapauttavaa evankeliumia, jonka vaikutukset ulottuvat loppuun saakka. *Sidottu ja päästetty* – huomioidaan taivaassa, eli seurakunnalla on valta vapauttaa ihmisiä sisäisesti heidän taakoistaan. Tähän viittaa myös raamatun ajatus sopimusrukouksista:

- ”Vielä Minä sanon teille: jos kaksi teistä maan päällä sopii keskenään mistä asiasta tahansa, että he sitä anovat, he saavat sen Minun Isältäni, joka on taivaissa.” *[Matt.18:19](#)

Lopuksi Jeesus kielsi opetuslapsia puhumasta asiasta muille. Hän tiesi, että osa ihmisistä kadehti ja vihasi Häntä, uhkasihan Jeesuksen toiminta heidän valta-asemaansa. Jeesuksella oli tehtävää vielä ennen Hänen kuolemaansa. Hänen poismenonsa tuli tapahtua juuri oikeaan aikaan ja julkisen häpeän alla. Syvä pimeys oli sokaissut uskonnolliset johtajat, eivätkä he olisi hyväksyneet Jeesuksen Kristuksen kuninkuutta.

Opetuslapset joutuivat varmasti miettimään, mitä tämä kaikki tarkoittaisi. Ei ollut lainkaan itsestään selvää, miten asiat tulisi etenemään. Juutalaisten ja roomalaisten viha ja vallankäyttö varmasti näkyi katukuvassa. Joistain asioista kannatti olla hiljaa, jos mieli säilyttää henkensä. Alkuseurakunta kohtasikin julmaa vihaa ja he joutuivat kovaan koettelemukseen hajaantuessa ympäri silloista valtakuntaa. – Kiitos Jumalan, tuonela ei ole voittanut seurakuntaa, vaan yhä edelleen ihmisiä tulee uskoon ja liittyy Herran pyhien joukkoon.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Hätiköity määritelmä on harvoin oikea*
- *Pietarin tunnustus oli alkuseurakunnan lähtölaukaus*
- *Kristuksen tunnustaminen on Jumalan antama polku pelastukseen ja seurakunnan tehtäviin*
- *Kristus-kallio seurakuntana pysyy loppuun saakka*
- *Joistain asioista on syytä vaieta toisten ihmisten ymmärtämättömyyden vuoksi*

JEESUS PUHUU KUOLEMASTAAN

Siitä lähtien Jeesus alkoi ilmaista opetuslapsilleen, että Hänen oli mentävä Jerusalemiin ja kärsittävä paljon vanhinten, ylipappien ja kirjanoppineiden käsissä. Hänet tapettaisiin, mutta kolmantena päivänä Hän nousisi ylös.

Pietari veti Jeesuksen luokseen ja alkoi nuhdella Häntä sanoen: *”Jumala varjelkoon Sinua, Herra! Älköön Sinulle koskaan sellaista tapahtuko!”* Mutta Hän kääntyi pois päin ja sanoi Pietarille: *”Väisty tieltäni, Saatana! Sinä olet minulle ansa, sillä sinä et ajattele asiaa Jumalan kannalta vaan ihmisten.”*

Matteus 16:21-23 FINRK <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.16.21-23.FINRK>

Jeesus tiesi mitä tuleman piti. Hän oli oppinut tuntemaan kirjoitukset, ne hän ennustivat Messiaan syntymisen ja kärsimyksen suuruuden. Jeesus näki ja tunsu, miten Hänessä ja Hänen kauttaan vaikuttivat jumaliset voimat. Hän tiesi olevansa Kristus.

Opetuslapset saivat nauttia hyvän ja viisaan opettajansa läsnäolosta. Se oli varmasti heille suurenmoista aikaa. He oppivat muutamassa vuodessa enemmän, kuin koko elämänsä aikana. He saivat olla tietämättään itsensä Jumalan opetuksessa.

Olikin varmasti kovin hämmentävää kuulla voimallisen ja ihmeitä tekevän opettajansa puhuvan kuolemastaan, joka tulisi pian. He olivat nähneet, millaisiin ihmeisiin Jeesus kykeni, ja Hän oli voittamaton, tuleva suuri Kuningas. Heidän inhimilliset odotukset Jeesuksen maanpäällisestä Kuningudesta romahti, eivätkä he tahtoneet uskoa Jeesuksen sanoja.

Jälleen Pietari avaa suuren suunsa. Vaikka hän oli paljon oppinut, hänen asemaansa Kristuksen edessä täytyi vielä *hieman kalibroida*.

Ehkä sinun tuntemasi Jeesus on pyhäkoulujen opettama kiltti ja hyssyttelevä Jeesus, joka vain hellästi pyytää olemaan kiltisti. On aika muuttaa sellainen käsitys. Jeesus oli suoraselkäinen johtaja, joka ei lähtenyt ihmisten mielihaluihin mukaan. Hänen kiivautensa tuli esiin silloin, kun noustiin Jumalan tahtoa ja sanaa vastaan.

Kovin ankarasti Jeesus nuhtelee Pietaria. Olihan kyseessä koko maailman syntien anteeksi saaminen – kertakaikkinen sovitus ja lunastus. Pietari oli tietämättään noussut vastustamaan Jumalan suunnitelmaa pelastaa kansakunnat.

Me olemme Pietarin tavoin usein hakoteillä omine mielipiteineen. Luulemme tietävämmme asiat ja tahtoisimme voimallisesti *päsmätä* ja vaikuttaa lopputuloksiin. Kunpa ymmärtäisimme olla hiljaa ja tutkia Jumalan tahtoa. Voisimme ehkä löytää itsemme toteuttamassa jotain merkityksellistä ja suurta, jossa monet tulevat siunatuiksi.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Jeesus itse tiesi olevansa Kristus*
- *Opetuslasten odotukset Jeesuksesta oli vääriä*
- *Meidänkin tulee varoa, ettemme olisi vastustamassa Jumalaa*
- *Jeesus ei ole hyssyttelevä ”pyhäkoulujeesus”*
- *Vastustatko sinä Pyhää Henkeä?*

[*Tarkempi käännös, esim. Raamattu Kansalle]

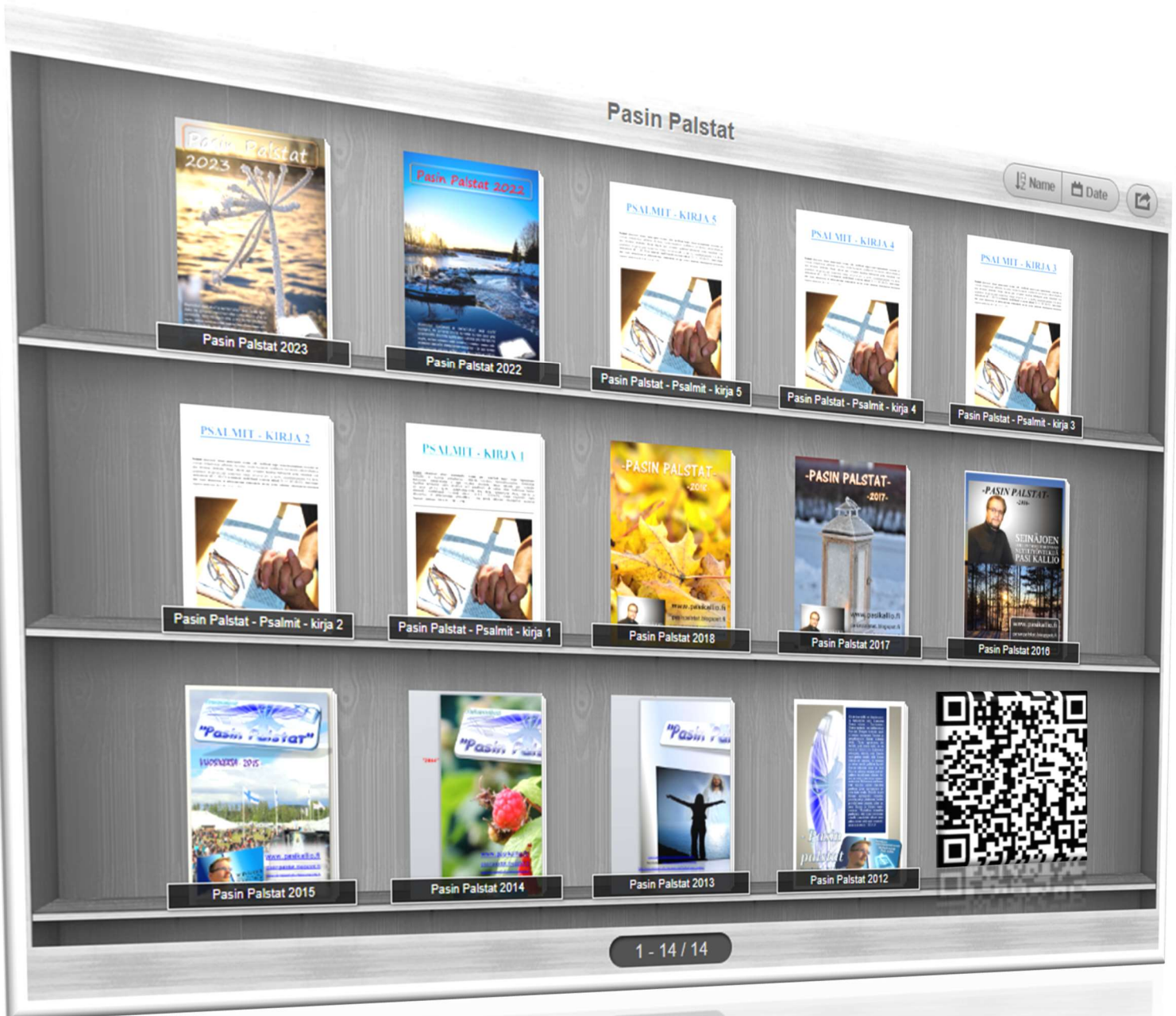

Pasin Palstat – kirjasto: <https://fliphtml5.com/bookcase/sbsif/silver>

Pasin Palstat – tekstit

"Pasin Palstat" ovat hengellisiä kirjoituksia. - Tarvitsemme Sanan opetusta, sen tutkimista ja Jumalan Hengen täyteyttä oppiaksemme tuntemaan Jumalaa ja pysyäksemme Hänen tahtonsa tiellä.

"Tartu opetukseen, älä hellitä, pidä kiinni siitä, se on elämäsi." Snl.4:13

Lukiessasi tekstejäni, rukoile, että Jumala saisi puhua sinulle, sillä Hänen lähettäessä sanansa, se toteutuu ja tekee sinulle pelkästään hyvää!

Jumala rakastaa sinua ja siksi Hän on uskonut sanansa palvelijoilleen tuodakseen elämän leipää ja vettä myös sinun ammennettavaksi.

Halutessasi osallistua, voit rukoilla niiden ihmisten puolesta, joita saavutamme tämän työn avulla. Rukoile myös Herran palvelijoille viisautta, ymmärrystä ja johdatusta - heidän palvellessa jokaista, joka janoaa Herraa ja Hänen tuntemustaan.

"Rukoilkaa minunkin puolestani, että suuni avatessani minulle annettaisiin oikeat sanat julistaakseni rohkeasti evankeliumin salaisuutta." Ef.6:19

Pasi Kallio, Seinäjoen helluntaiseurakunnan nettityöntekijä

- www.pasikallio.com
- www.pasikallio.com/pasinpalstat
- www.fliphtml5.com/bookcase/sbsif
- www.facebook.com/groups/pasinpalstat
- pasinpalstat@gmail.com

